

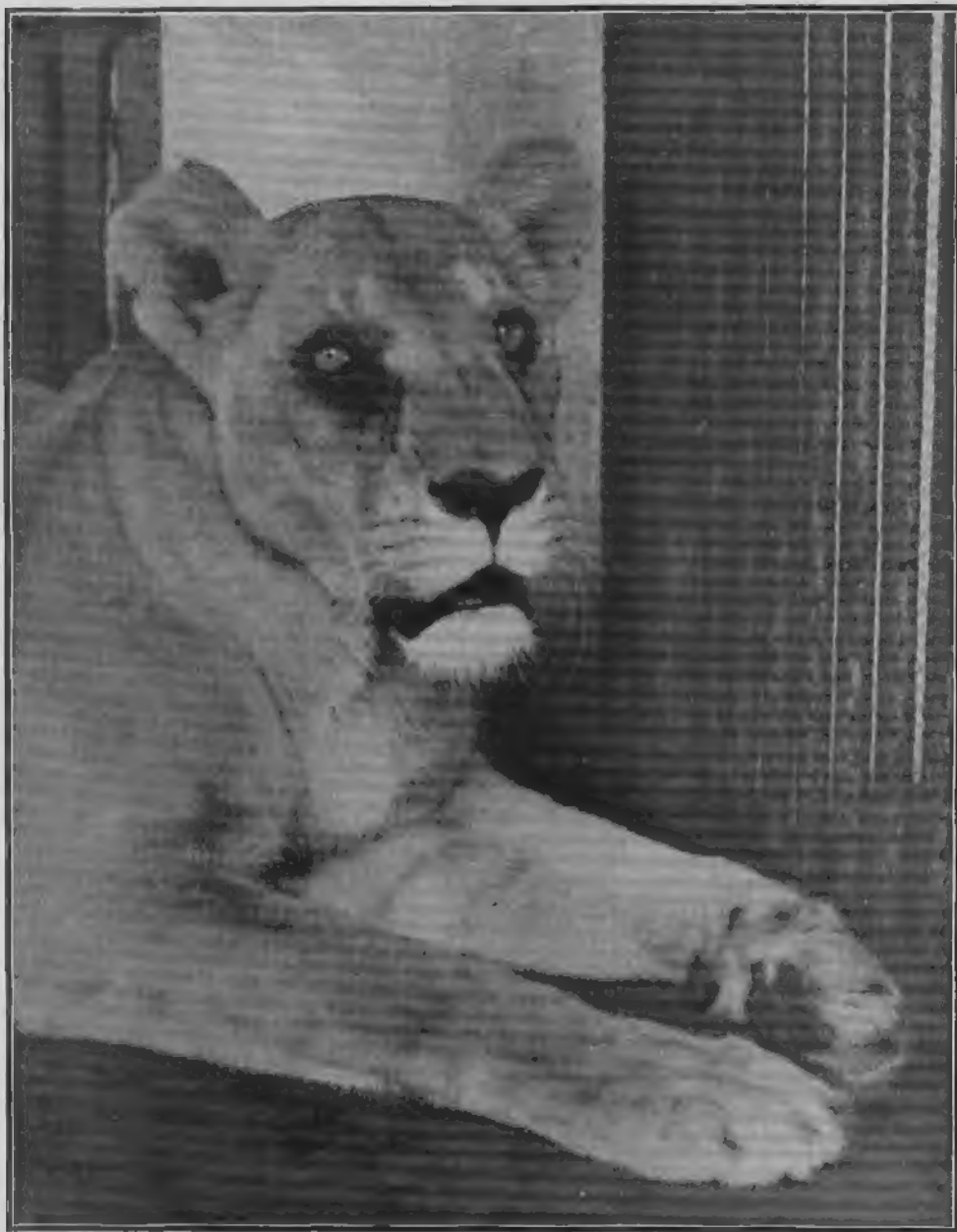
ಚಂದ್ರಾಮ

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

Apr. 1984

SANKAR

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ತೀರ್ಥಿಕೆ

ಮುಟ್ಟು ಬೀಡ !

ಕಳಿಸಿದವರು :
ಯಚ್. ಚಂದ್ರಶೇಖರ ರಾವ್

ಬರುತ್ತದೆ!

ಪೆದ್ದ ಮನುಷುಲು

ವಾರಿಂನಿ ಜಲನಚಿತ್ರ

ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ರೆ.ವಿ. ರೆಡ್ಡಿ B.Sc.(HONS)

RELEASE THRU
TALLAM PICTURES-CIRCUIT
BANGALORE-2

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ	ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ
'ಅ' ಕಾರಾದಿ ವಂದನೆ	9	ಮುಖಚಿತ್ರ	39
ಋಷ್ಯಶೃಂಗ	10	ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಕುಣಿತ	40
ಮಾಮನ ಮಾತು	14	ರಾಜಭಕ್ತಿ	43
ಮೊದ್ಲು ಮೊಸಳೆ	15	ಹನುಮನ ಬಾಲ	49
ಮಾಮೂಲು	19	ಶ್ರೀರಾಮ ಸೇನೆ	50
ದಗಲಬಾಜಿ ವೈದ್ಯ	21	ಮೂವರು ಗೆಳೆಯರು	52
ಧೂಮಕೇತು	25	ವಿನಯಶಾಲಿ	53
ವಿಧಿ-ವಿವಾಹ	33	ಪ್ರತಿಬಿಂಬ	57

ಮತ್ತು ಮಂಗಳಾರತಿ ತಟ್ಟೆ, ಫೋಟೋ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳೂ ಎಲ್ಲಾ ಇವೆ.

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿ ರ ಪ್ - ಐ. ಟಿ. ಎಲ್.

ನಿಮ್ಮ ಮುದ್ದು ಕಂದನ ಅಜೀರ್ಣ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು
ತಡೆದು ಅರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅಮೃತಪಾನ.

ತಯಾರಕರು :

ದಿ ನೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್
ಟೆಕ್ನಿಂಗ್ ಲ್ಯಾಬೋರಟರಿ, ಲಿ.,

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ - ಬೆಂಗಳೂರು - 3

ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲೂ
ಮೊರೆಯುತ್ತದೆ

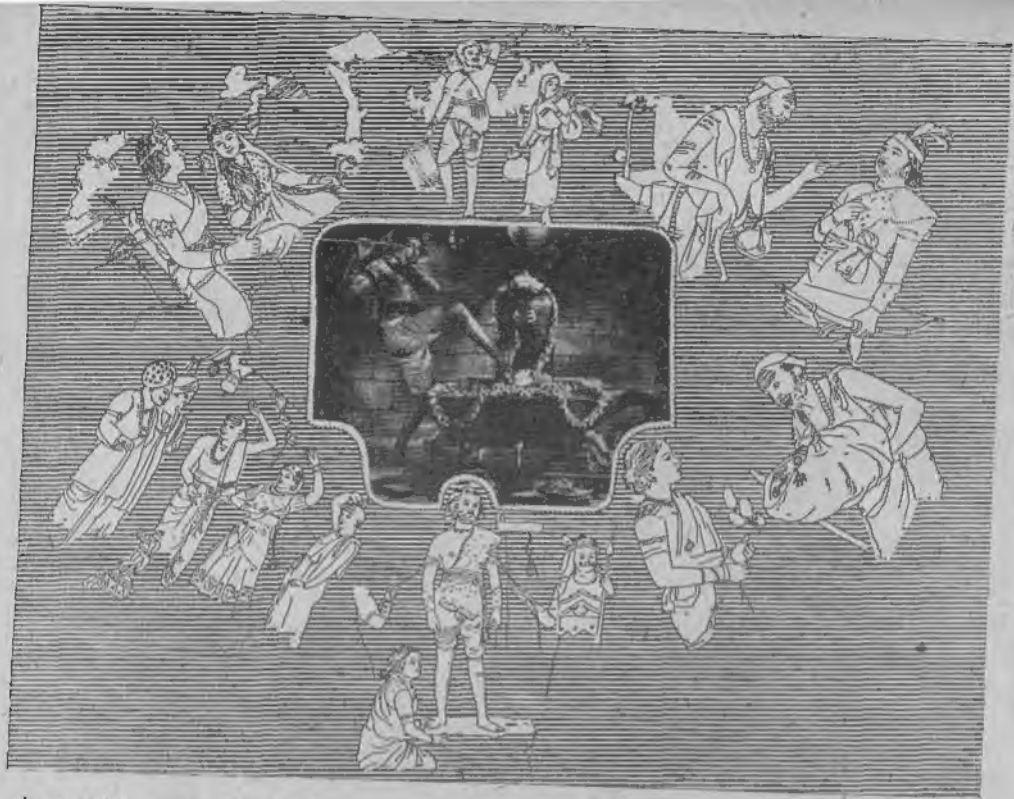
ವ್ಯಾಪಾರದ ಗುರುತು

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿ ರ ಪ್

ಈ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರದರ್ಶನ!

ವಿಕಾಸದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗುವ ಪ್ರಸ್ತುತವು ಭವ್ಯಕಲಾಕೃತಿ!!

ಕರ್ಣಾಟಕಾದ್ಯಂತ 20 ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ

ಗುಬ್ಬಿಕರ್ಣಾಟಕ ರವರ

ಬೇಡರಕಣ್ಣಪ್ಪ

(ಕನ್ನಡ)

ನಿರ್ದೇಶನ: ಹೆಚ್. ಎಲ್. ಎನ್. ಸಿಂಹ

ಸ್ಪಂದಿಯೋ: ಎ. ವಿ. ಯಂ.

★ ಎಂ. ಪಂಡರೀಬಾಯಿ

★ ಸಂಧ್ಯಾ

★ ಪಿ. ರಾಜಾಸುಲೋಚನ

★ ಬಿ. ಶಾರದಮ್ಮ

★ ರಾಜಕುಮಾರ್

★ ಜಿ. ವಿ. ಅಯ್ಯರ್

★ ಟಿ. ಆರ್. ನರಸಿಂಹರಾಜು

★ ಹೆಚ್. ಆರ್. ರಾಮಚಂದ್ರಶಾಸ್ತ್ರಿ

ಮುಂತಾದವರ ಅಭಿನಯ.

ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರಾಂತದ ಹಂಚಿಕೆ:—

ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸಿಕ್ಕ್ಸರ್ಸ್, ಗದಗ

ಪ್ರಸಾದ್ ಪ್ರಾಸೆಸ್

ನವೀನ ಪರಿಕರಗಳಿಂದ, ಅನುಭವಜ್ಞರಾದ ಕೆಲಸಗಾರರಿಂದ, ಲೈನು, ಹಾಫ್‌ಟೋನ್, ಮಿಕ್ರೋ, ಕಲರ್ ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳು, ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾದ ಅಚ್ಚು ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲಿಸುವಂತೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ತಯಾರುಮಾಡಿ ತಮಗೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸ ಬಲ್ಲೆವು.

‘ಚಂದಮಾಮ’ ‘ಕಿನಿಮಾ’ದೊಳಗಿನ ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳು, ಕವರು ಪುಟದ ಕಲರ್ ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳು, ಒಳಗಿನ ಪ್ರಕಟನೆಯ ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಹಾ ಎಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ತಯಾರಿಕೆಯಾಗುವೆ.

—: ವಿವರಗಳಿಗೆ ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಬರೆಯಿರಿ:—

ಪ್ರಸಾದ್ ಪ್ರಾಸೆಸ್

2 & 3 ಆರ್ಕಾಡ್ ರೋಡ್, ವಡಪಳನಿ, ಮದ್ರಾಸು-26

ಜೋಂಗರೇ ಬಾಲಾಮೃತ

ಇದು ಸೊರಗಿ ಕಡ್ಡಿಯಂತಾದ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನೂ ಪುಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಬಲವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದರ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಹೆಲ್ಲುಗಳು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಹೊರಬೀಳಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

**“ಚಂದಮಾಮ” ನಿಗೆ
ಏಜಂಟರು ಬೇಕು**

★

ಏಜಂಟರಿಲ್ಲದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಏಜಂಟರು ಬೇಕು. ನೀವು ಏಜಂಟರಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ 2-0-0 ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ 7 ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ನಿಮಗೆ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ 0-10-0 ಲಾಭವಿರುತ್ತದೆ. ಪೂರ್ಣ ವಿವರಗಳಿಗೆ ಬರೆಯಿರಿ.

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್
ವಡಪಳನಿ : ಮದ್ರಾಸು-26

ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ!

ಎ. ವಿ. ಯಂ. ರವರ

ಪೆಣ್ಣ್

(ತಮಿಳು)

ಅಭಿನಯ:

ಅಂಜಲಿದೇವಿ, ವೈಜಯಂತಿಮಾಲ, ನಾಗಯ್ಯ, ಬಾಲಚಂದರ್,
ಆರ್. ಗಣೇಶ್, ಟಿ. ಎಸ್. ಬಾಲಯ್ಯ, ಕೆ. ಆರ್. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ.

ನಿರ್ದೇಶನ: ಎಂ. ವಿ. ರಾಮನ್ ★ ಸ್ಟುಡಿಯೋ: ಎ. ವಿ. ಯಂ.

A TALLAM RELEASE

ಕೆ ನಿ ಮಾ

ಸಿ ನಿ ಮಾ ಮಾ ಸ ಪ ತ್ರಿ ಕೆ

ಕನ್ನಡ : ತೆಲುಗು : ತಮಿಳು

ಬಿಡಿ ಸಂಚಿಕೆ 0-8-0 ★ ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ 6-0-0

ಪಾಠಕರ ಲೇಖನಗಳು, ಸಂದೇಹ - ಸಮಾಧಾನಗಳು, ಚಿತ್ರವಾರ್ತೆಗಳು, ಸ್ಟೇಜ್‌ಗಳು, ಸಿನಿಮಾ ಕಥೆಗಳು, ಇನ್ನೂ ವಿವಿಧ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಿಂದ, ಮುದ್ದಾದ ಮುದ್ರಣದಿಂದ, ಅಂದವಾದ ಫೋಟೋಗಳಿಂದ, ಸರ್ವಾಂಗ ಸುಂದರವಾಗಿ, ಸಿನಿಮಾ ಪಾಠಕಲೋಕವನ್ನು ರಂಜನೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಪ್ರತಿಗಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಏಜಂಟರನ್ನು ಕೇಳಿರಿ!

: ವಿವರಗಳಿಗೆ :

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿ ಕೇಷನ್ಸ್

ವಡಪಳನಿ :: ಮದರಾಸು - 26.

ಬಾಯೋ ಟೊನಾ

ಇದರ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಚಿಕ್ಕಬಾಲಕರ ಜೀವಾಣುಗಳಿಗೂ ಮಜ್ಜಾಕಂಪುಗಳಿಗೂ ಪುಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹಲುಬರುವ ಸಮಯ ಸಂಭವಿಸುವ ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗಲಾರದು. ಪುರುಷರು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸಹಾ ಇದನ್ನು ಸೇವಿಸಲು ಶಕ್ತವಾದ ಪುಷ್ಟಿಯ ಲಾಭ

ವಾಗುವದು. ಸೂಚೀಪತ್ರ ಪಡೆಕೊಳ್ಳಿರಿ.

Roy & Company

Princess Street, Bombay-2.

ಸೂಚನೆ

ಬರುವ ತಿಂಗಳ 'ಚಂದಮಾಮ' ಸಂಚಿಕೆಗಳನ್ನು ಈ ತಿಂಗಳ ಕಡೇ ವಾರದಲ್ಲೇ ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಸಂಚಿಕೆಗಳು ತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಸೇರದಿದ್ದರೆ, ನಿಮ್ಮೂರ ಪೋಸ್ಟಾಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ನೀವು ಕಂಪ್ಲೇಂಟ್ ಕೊಟ್ಟು, ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿ ಕೋರಲಾಗಿದೆ.

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿ ಕೇಷನ್ಸ್

ವಡಪಳನಿ....ಮದ್ರಾಸು

ಹೆಸರು ಗಳಿಸಿದ ಚಂದಮಾಮ ಬಳಗದಲ್ಲಿ
ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಷೆ

ಚಾಂದಾಮಾಮ

(ಗುಜರಾತಿ)

ಹೊರಬೀಳಿರುವುದೆಂದು ಪ್ರಕಟಿಸಲು
ಕುತೂಹಲ ಪಡುತ್ತೇವೆ.

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ .... ರೂ. 4-8-0
ಬಿಡಿಸುಂಚಿಕೆ .... ,, 0-6-0

ನಿಜನ್ನೀ ಷರತುಗಳಿಗೆ ಬರೆಯಿರಿ

ಚಂದಾಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್

ವಡಪಳನಿ :: ಮದರಾಸು - 26.

ನಿಜವಾದ

ಹೇರ್ ಟಾನಿಕ್

ಮಾರ್ಕೆಟುಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ತರದ ಕೂದಲಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ತೈಲ ಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಗೋಡ್ರೆಜ್ ರವರ ಜಿ-೧೧ ಇರುವ ಹೇರ್

ಟಾನಿಕ್ ಎಲ್ಲಾ ತರದಕ್ಕೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸಪಡಿಸುವುದು.

ಜಿ-೧೧, ಪ್ರಪಂಚದ-ವಿಖ್ಯಾತ ಕ್ರಿಮಿಸಂಹಾರಿಣಿಯು, ೧೯೪೧ ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕರೊಳಗೆ ಇದನ್ನು ಹೆಕ್ಸಾಕ್ಸೋರೋಫೀ (ಡೈಹೈಡ್ರಿಯೂಕ್ಸಿ ಹೆಕ್ಸಾಕ್ಸೋರೋ ಡೈಫೀನಿಲ್ ಮೆಥೇ) ಎಂದು ಪ್ರಚಾರಪಟ್ಟಿದೆ ಮತ್ತು ಅದರ್ಥಪ್ರಾಯವಾದ ಕೋಮಲ ಪರಿಮಳಭರಿತ ರಸಾಯನಿಕ ವಸ್ತು ವಿಶೇಷವನ್ನು ಸೌಂದರ್ಯ ವರ್ಧಕ ದ್ರವ್ಯಗಳಿಗೆ ಮಿಶ್ರಿಸಿದರೂ, ತನ್ನ ಕ್ರಿಮಿಸಂಹಾರಕ ದುರ್ಗಂಧ ವಿನಾಶಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಳಕೆಯಿಂದ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಇದರ ಅದ್ಭುತಶಕ್ತಿಯೆಂದರೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಚರ್ಮಕ್ಕುಂಟಿರುವ ವಿಷಕ್ರಿಮಿಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವುದು—ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಇದರ ವಿಜಯ. ಗೋಡ್ರೆಜ್—ಒಬ್ಬ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಸಸ್ಯತೈಲ ನಿರ್ಮಿತ ಮೈ ಸಾಬೂನುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ, ಇದರ ಪೂರ್ತಿ ಹಕ್ಕೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆದು, ಜಿ-೧೧ ಸೌಂದರ್ಯ ವರ್ಧಕಗಳನ್ನು ಯುರೋಪ್, ಅಮೇರಿಕಾಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸಿ ನೋಡಿದ ನಂತರ, ನಮ್ಮ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ ಪಡಿಸಿದರು.

ಈ ನಿಜವಾದ ಹೇರ್ ಟಾನಿಕ್... ಹೊಟ್ಟು ತಲೆ ವ್ಯಾಧಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಸೇರಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಜಿ-೧೧ ಉಳ್ಳ ಈ ಮನೋಲಾಸಕ ರವಾದ ಹೇರ್ ಟಾನಿಕ್ ಕೆಲವು ಬೊಟ್ಟುಗಳಷ್ಟು ಪ್ರತಿ ದಿನವು ತಲೆಗೆ ಹಚ್ಚಿ ಜಿನ್ನಾಗಿ ತಿಕ್ಕಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಿರುಮಿರುಗುವ ನವಕೋಮಲ ತಿರೋಫಿಗಳು ಅಮೋಘವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುವು. ಇದರಿಂದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದರೆ, ಅತ್ಯದ್ಭುತವಾದ ಜಿ-೧೧ ಉಳ್ಳ ಸಿಂಥಾಲಾ ಮೈ ಸಾಬೂನಿನಿಂದ ಕೂದಲನ್ನು ಜಿನ್ನಾಗಿ ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು— ಅಲ್ಲದೆ ಇದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅಪಾಯವಲ್ಲ.

ಗೋಡ್ರೆಜ್ ಹೇರ್ ಟಾನಿಕ್
ಬರೇ ಒಂದು ಜಿ-೧೧ ಕೂಡಿರುವ
(ಕ್ಸೋರೋಫ್ಯಾಲ್ ಅಲ್ಲ) ಅಪೂರ್ವ
ಆಯ್ಕೆಯ ಧೃತ್ಯತೈಲಗಳು ಸೇರಿವೆ.

ಇದು ತಲೆ ಕೂದಲು, ತಲೆ ಬುರುಡಿಯ ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ತಗಲತಕ್ಕ ಒಂದು ಕ್ಷಯ ರೋಗ, ಇದನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟರೆ, ಬೋಳತಲೆ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ಚರ್ಮ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು ತಂದಿಡುವುದು.

ಅನಂದದಾಯಕವಾದ ಅದರ ಅಪೂರ್ವ ಪರಿಮಳವು ಶಿರೋ ಜಾಲಂಕಾರದ ಅದವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು, ಅಥವಾ ತಲೆಯಲಂಕಾರದ ವೆಚ್ಚಗಿದೆ. ಬಣ್ಣ ನೀಡುವುದು.

ರೂ. ೧-೬-೦ (ಛಾತ್ರಾ ಬೇರೆ) ೪ ಟೆನ್ನು ಮತ್ತು ೧ ರಾಶಿ ಬಾಟಲ್ ಗಳು

ಗೋಡ್ರೆಜ್ ಸೋಪ್, ಲಿಮಿಟೆಡ್
ಸಾ. ಪನೆ ೧೯೫೦

ಚಂದಮಾಮ

ಸಂಚಾಲಕರು : 'ಚಕ್ರಪಾಣಿ'

‘ಅ’ಕಾರ ವಂದನೆ

ಅಮರಾದಿದೇವ ಇಳಿ ಈರೇಳು ಭುವನೇಶ
ಉಮೆಯರಸನೊರೆದ ಊರ್ಜಿತ ಪ್ರಾತ ಯಜುಚರಿತ
ಎಸೆವ ವಿಕೃತ ವಿಭು ಒಲಿವ ನೋಡ್ಬೆನೆ ಭವ
ಕೌಷಧೀನಾಮ ಅಂದದರಾಮ ಸಿನುಗೆಮ್ಮ
ಹರ್ನಿಶೀ ವಂದನಮಿದೋ.

ಕಂಗಡಿವ ಬಿಳರ ಗತಿಗಡಿದ ಘನಕಾಲಿ ವೀ
ರಾಜ್ಞ ಚೆಂಚಲೆಯ ಕಲುಷದ ಛಾಯೆ ತೊಡೆದ ದು
ರ್ಜಂಗುಳಿಗೆ ರ್ಪುಳಬಿಡುಗ ದುರಿತ ಭಿಕ್ಷುಕ ಧನುಷ್
ಟೆಕಾರದಿಂ ತಕ್ಕರು ಕೆಡೆನ ರಾಮರವ
ಡಂಗುರಿಸಿ ಧಾಣಾಗಿ ಭಕುತಗಣ ಕಿಡುವೆ ಹಣ
ತಂಗದಿರ ನೀಲಾಂಗ ಶರಧಿಪಥ ಗತ ಕಥನ
ದಶರಥನ ಧನಳಕೀರ್ತಿ ಕುಮಾರ ನರರೂಪ
ಪಶುಪತಿಪ್ರಿಯ ಪರಮ ಫಲವಾತ ಬವರಗಳ
ಭಗ್ನಿಸುವ ಮಹಿಮೆ ನಾಮ.

ಯಜ್ಞದಿಂದೆಸೆದ ರಘುತಿಲಕ ಲವಕುರಜನಕ
ವರ್ಜಿತಾಹಾರಿ ಶಬರಿಂಗೊಲಿದ ಶರವೀರ
ಷಡ್ಗುಣೈಶ್ವರ್ಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸದ್ಭಕ್ತ ಹನು
ಮದ್ಗತಖಿಳೇಶಾ ನಮೋ !

ಸಂಪುಟ ೧೨ : ಏಪ್ರಿಲ್ ೧೯೫೪ : ಸಂಚಿಕೆ ೪

ಋಷ್ಯಶೃಂಗ

ಚಿವರೆಂಟು ಮಂದಿಗಳು.

ಅನರಲ್ಲಿ ಉದ್ವಾಮ ಸುಮಂತ್ರನೆಂಬವ
ಅನರಲ್ಲಿ ರಾಜವಿಧೇಯರ್ಗಳು.

ಕುಲಗುರು ವರ್ಯ ವಸಿಷ್ಠ ಪುರೋಹಿತ
ತಿಲವೂ ತಪ್ಪವೆ ಧರ್ಮ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ.
ದರದಿಶೆಗಳೆಲ್ಲ ರಥನ ನೋಡಿಸಿದ್ದು
ದಶರಥರಾಜ ತಾ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದ.

* * *

ಏನು ಮೆರೆದರೇನಯ್ಯೋ ಪಾಪಾ
ಮಾನವೇಶಗೆ ಮಗುವಿಲ್ಲ.

ಮಾನಿನಿ ಮನೆಯರು ಮೂವರು ಸತಿಯರು
ಹೀನ ಪುಣ್ಯರೋ ವಿಧಿಬಿಲ್ಲ.

ಹಿರಿಯರಾಣಿ ಕೌಸಲ್ಯೆ ಮಹಾಗುಣಿ
ಸುರಸುಂದರಿ ಕೈಕೇಯಿ ಸತೀ
ಕಿರಿ ಸುಮಿತ್ರ ಬಲುಸಾಧ್ವಿ ಮೂವರೂ
ಪರಮಾಂಗನೆಯರೆ ವಿಧಿಯ ಖತಿ!

ಮೂವರು ಸತಿಯರು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ
ಓವದ ನೋಂಪಿಗಳೇ ಇಲ್ಲ.

ಕೂಡಿ ಸತಿಯರ ದಶರಥ ತಾನೂ
ಮಾಡದ ದಾನವು ಇನ್ನಿಲ್ಲ.

* * *

ದಶರಥನೀ ಚಿಂತೆಯಿಂದ
ದಾರಿಕಾಣದೇ

ಬೆಳ್ಳನೆ ತಿಂಗಳು ಚೆಲ್ಲಿತ್ತು
ಜಿಲ್ಲನೆ ಗಾಳಿ ಬೀಸಿತ್ತು
ತಾತಾ ಜಗಲಿಲಿ ಕುಂತಿದ್ದು
ಗೀತಾ ಪುರಾಣ ಹೇಳಿದ್ದು.
ಮೊಮ್ಮಗನೊಬ್ಬ ಹೂಂಗುಡುತ್ತಿದ್ದ
ಗಮ್ಮನೆ ಮಕ್ಕಳು ಕೇಳಿದ್ದು.
ಚಟಕೆಯ ಮೂಗಿನೋಳೇರಿಸಿ ತಾತ
ಸಿರಿ ರಾಮಾಯಣ ಬಿಡಿಸಿದರು.

* * *

ಕೋಸಲವೆಂಬಾ ಬಲುಹಿರಿದೇಶ, ದಿ-
ನೇಶಕುಲದ ದಶರಥ ಸಾರ್ವಭೌಮ
ಸದ್ವರ್ಮದಿಂದಲಿ ರಾಜ್ಯವನಾಳುತ್ತ
ಯೋಚ್ಛೆಯಲಿರುತ್ತಿದ್ದ ಸುಗುಣಲಲಾಮ.
ಅವನಿಗೆ ಬಲಭುಜಗಳ ಹಾಗಿರುವ ಸ-

* * * * *

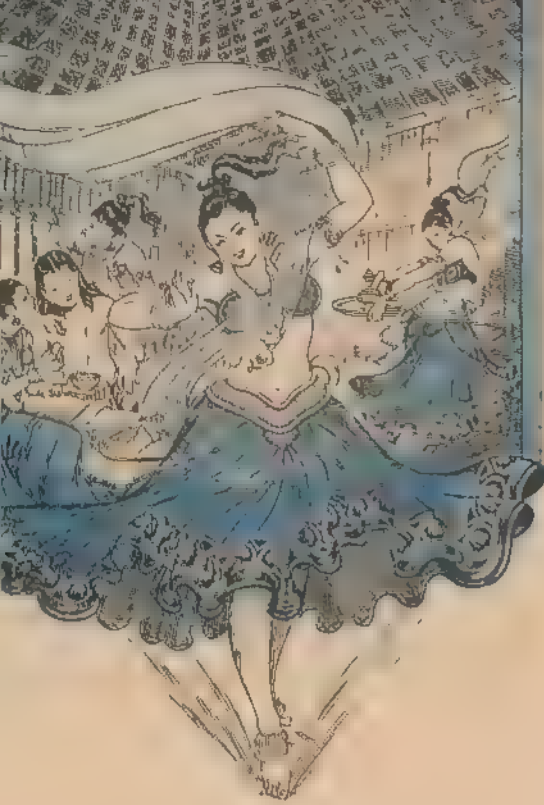
ಚಂದಮಾಮ

* * * * *

A black and white illustration of a woman in a long, flowing dress standing in a field. She has long, dark hair and is looking down. The background shows a simple building and a fence. The style is reminiscent of a woodcut or a simple line drawing. The woman's dress is voluminous and has a high collar. She is standing on a path or a field. In the background, there is a small building with a chimney and a fence. The overall tone is somber and contemplative.

11

ಕೇಳಿ ರಾಜ ಕೆಲ ರಮಣಿಯರಾ
 ಯೋಗಿಯ ಕಡತರೆ ಕಳುಹಿಸಿದ.
 ಅವರತಿಸಿಂಗರ ಸಂಬರದೀ
 ಅಡವಿಗೆ ನಡೆದರು ಒಯ್ಯರದಿ
 ಅತ್ತರು ಸುಗಂಧ ಘನುಘನುಕೇ,
 ಆಟಪಾಟಗಳ ಕಲಕಲಕೇ,
 ಆ ಮುನಿ ನೋಡಿದ ಕಂದೆರೆದು,
 ಬೆರಗಾಗೆಣಿಸಿದ ನಿಂತೆಂದು:
 “ಇದು ಯಾರೋ ಓ! ಏನ್ ಚಿತ್ರ!
 ಮೋದದ ಮೋಡಿಯ ನರಗಾತ್ರ!
 ಆಟ ಪಾಟಗಳ ನಾಡುವುನೇ!

ಕಲಕಲೆಂದು ಥಳಥಳಿಸುವುನೇ!
 ಮೈಯಲಿ ಹೊದ್ದುದು ಹಾರುವುದೇ!
 ಕೈಯಲಿ ಮುಟ್ಟೋಣಿಸುವುದೇ!
 ಘಮ್ನೆ ನೋಗಿಗೆ ಹಿತವಾಹಾ!
 ರಮ್ನೆ ನೋವಾರ್ಕೇಶವಹಾ!
 ಬೆರಳಿಂ ತೀಡೋಣಿಸುವುದೇ!
 ಕೊರಳಾ ದನಿಯೇ ನಿಂಪಿಹುದೇ!
 ನೆರಳಿಗೆ ಸರಿಯೋಣಿಸುವುದೇ!
 ನರುಸೊದೆ ಜಿನುಜಿನು ಜಿನುಗುವುದೇ!
 ಕಣ್ಣೊ ಮೂಗೂ ಬಾಯಿಗಳೂ
 ನನ್ನಂತಿದ್ದರು ಚೆನ್ನಿಹವೇ!
 ಫಳಫಳ ಪೂಳೆವಾ ಮೈಯೇನೋ!
 ಥಳಥಳಿಸುವ ಆ ಸೊಬಗೇನೋ!

ಹೀಗೆಣಿಸುತ್ತ ಮುನಿ ಅವರೆಡೆ ಸರಿದ
 ನಾಗವೇಣಿಯರ್ ನಗಲಿಂ ತೊರೆದ:
 “ಓ ಓ ಸುಂದರ ಜೀವಿಗಳೇ!
 ನಗುವನು ಸುರಿಸುವ ಹೂವುಗಳೇ!
 ನರ್ತಿಸುವರ್ತಿಯ ನೀರೆಯರೇ!
 ಇತ್ತ ಸರಿದು ಬಳಿ ಬನ್ನಿರೇ!”
 ಕರೆದು ಇರಿಸಿ, ಮತ್ತೂ-ಅವರಿಗೆ
 ಅತಿಥೇಯವಿತ್ತು
 ಅವರು ತನಗೆ ಕೊಟ್ಟಾ-ತುಪ್ಪದ-
 ಭಕ್ಷ್ಯ ಬಿಣ್ಣೆ ರೊಟ್ಟಿ,
 ಲಡ್ಡುಗಳನು ತಿಂದು,-ಮೆಚ್ಚು ತೆ-
 ಮತ್ತೂ ಹೀಗೆಂದ:

“ನನ ತಪಸಿಗಿಂತ-ಅಹಾ!-

ನಿಮ್ಮದೆ ಹೆಚ್ಚಿಂತೋ!

ನನಗೆ ಕಲಿಸಿರದನು-ಪೇಳಿರೇ-

ನಿಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವೇನು?”

ಎಂದು ಕೇಳಲಾ ಚೆಲುವೆಯ ರೆಂದರು

ಮಂದಹಾಸವನು ಬಿಂಬಿಸುತ:

“ಸರಿ ನಮ್ಮೊಡನಿನ್ನು-ಹೊರಡೀ-

ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬನ್ನೀ”

ಎಂದು ಬಿಡಗಿ ನಡಿಯಿಂ-ಹೊರಟರು-

ಹಿಂದೆಯೆ ಮುನಿ ನಡೆದ.

* * *

ಅವನೆ ಯುಷ್ಮತ್ಯಂಗ.

ಕ್ಷಾಮ ಹಾರಣಾಂಗ.

ಅವನು ಅಡಿಯನಿಟ್ಟು

ದೇಶಕೆ ಮಳೆಗೊಟ್ಟ.

ಭಾರಿಯ ಮಳೆ ಬಂತು.

ಭೂಮಿಗೆ ಕಳೆ ತಂತು.

ಭೂರಿ ಬೆಳೆಯ ನಾಂತು,

ದೇಶಾನಂದಾಯ್ತು.

ರೋಮಪಾದ ತನ್ನ

ಪ್ರೇಮ ಕುವರಿಯನ್ನ

ಆ ಮುನಿವರಗಿತ್ತು

ಧನ್ಯವಾದ ನಂತು.

* * *

ಆ ಮುನಿಯನ್ನೆ ದಶರಥ ಯಾಗದ

ಕ್ಷೇಮಕಾಗಿಯೇ ಕರೆಸಿದನು.

ವೃತ್ರಕಾಮೇಷ್ಟಿ ಸಫಲಾಯ್ತು.

ಚಿತ್ರಭು ರಾಮೇಧ್ಯವನಾಯ್ತು.

ದಿವ್ಯಕಾವ್ಯ ಮುಂದು,—ಶ್ರೀಮದ್—

ರಾಮಾಯಣವೆಂದು.

ಮಾ ಮ ನ ಮಾ ತು

ಮೃತುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ರಾಜ ವಸಂತಾರುತು. ಸೂರ್ಯದೇವನ ನಿಜ್ಜಳ ನೋಟವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಕಾಲವು ಇದೇ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಹಣ್ಣುಹಂಪಲುಗಳು ಹೆಚ್ಚು; ಅವುಗಳ ಉಪಯೋಗವೂ ಹೆಚ್ಚು. ವನಗಳೂ ಉದ್ಯಾನಗಳೂ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಹೂಗಳಿಂದೊಪ್ಪುತ್ತ ಆಹ್ಲಾದಕರವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಆಹ್ಲಾದವನ್ನು ನಮಗೆ ಕೂಗಿ ಕರೆದು ಹೇಳುವುದೆಂದರೆ ವಿಧವಿಧವಾದ ಹಕ್ಕಿ ಪಕ್ಷಿಗಳು.

ಶಾಲಾ ಬಾಲಕರಿಗೂ ಉಬ್ಬರದ ಕಾಲವಿದು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಪರೀಕ್ಷೆ, ಅನಂತರ ಬೇಸಗೆಯ ರಜೆ. ರಜೆ ಎಂಬ ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಏನೇನೋ ಸುಂದರ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಬರುತ್ತವಲ್ಲವೆ? ತ್ರೀಮಂತ ಬಾಲಬಾಲೆಯರಿಗೆ ಉಲ್ಲಾಸ ಯಾತ್ರೆ—ದೂರದೂರಿಗೆ—ತಮ್ಮ ಕಾಟುಂಬಿಕರ ಮನೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಇತ್ಯಾದಿ. ಬಡ ಮಕ್ಕಳಿಗಾದರೂ ಅಷ್ಟೇ. ಗ್ರಾಮಗಳ ಜಿಲ್ಲಾ ನೋಟಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತ, ಹಿರಿಯರ ಕೆಲಸಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಹಕಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಬೆಳೆಸಬೇಕಾದುದನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಅವಕಾಶವಿದೆಯಲ್ಲವೆ? ಆದರೆ 'ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ಸ್' ಆಗದೆ ಜಾಗೃತೆಯಿಂದಿರಿ!

ಇನ್ನೀ ಸಂಚಿಕೆ ಬಿಡಿಸುವಾಗಲೇ ಏನೋ ವಿಶೇಷವಿರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸುವುದಲ್ಲವೆ? ನಿಜ. 'ಆದಿಕಾವ್ಯ'ವೆಂದು ಹೆಸರಾಂತ ರಾಮಾಯಣದ ರಾಮನ ಜನ್ಮವಾದ 'ಪ್ರೇರಾಮನವಮಿ' ಹಬ್ಬ ಈ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿಯೇ. 'ಆಕಾರಾದಿ' ವಿಶೇಷಣದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ 'ವಿಧಿ-ವಿವಾಹ' ಕಥೆ ರಾಮಜನ್ಮಕ್ಕೆ ತಳಹದಿಯಂತಿದೆ. ವಿಧಿಯನ್ನು ಮೀರಲು ಎಂತಹನಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಬಹಳ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿಸುವ ಕಥೆಯಿದು. ಹಾಗೆಯೇ ಇಲ್ಲಿ ಅಲಂಕೃತವಾದ 'ಮುಷ್ಯಶೃಂಗ' ಲಾವಣಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತುಂಬಾ ಮೆಚ್ಚಿಸುವುದೆಂದು ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೂ ಬೇರೆಬೇರೆ ಕಥೆಗಳನ್ನೂ ಆದಿಗೊಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಓದಿನೋಡಿ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಗ್ರಹಿಸಿರಿ. ಬಳಿಕ ನಿಮ್ಮ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ನಮಗೆ ಎಂದಿನಂತೆ ತಿಳಿಸುವಿರಿತಾನೆ? ರಾಮನವಮಿಯ ತಣುಪಾನಕ ಕೋಸಂಬರಿಗಳ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಚಂದಮಾಮನೂ ಸೇರಿ ನಿಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಈ ಸಲದ ಧಾರಾವಾಹಿ ಕಥೆ "ಧೂಮಕೇತು" ಮೂಬಣ್ಣ ಚಿತ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ತುಂಬಾ ಮೆಚ್ಚಿಸಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದು ನಮಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ಹೇಳಿದಹಾಗೆ, ನಿಮಗಲ್ಲರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಯುಗಾದಿಯ ಹರಕೆಗಳನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತೇವೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಶುಭವಾಗಲಿ!

ಮೊದ್ಲು ಮೊಸಳೆ

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತನು ಕಾಶೀ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಬೋಧಿ ಸತ್ತನು ಒಂದು ಕೋತಿಯಾಗಿ ಜನಿಸಿದನು. ಗಂಗಾನದೀತೀರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅರಳಿಮರದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ನಿವಾಸವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಕೊಂಡನು. ಕ್ರೂರವೂ ಕುಟಿಲವೂ ಆದ ಮೊಸಳೆಗಳು ಅನೇಕವು ನದಿಯ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದವು.

ದುಷ್ಟ ಮೊಸಳೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಇರಬೇಕೆಂತಲೂ, ಮರದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಯಲೇ ಬಾರದೆಂತಲೂ ಬೋಧಿಸತ್ತನಾದ ಕೋತಿ ಇತರ ಕೋತಿಗಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ನದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ತಾಯಿ ಮೊಸಳೆಯೊಂದು ತನ್ನ ಮಗನೊಂದಿಗೆ “ಮಗೂ, ನನಗೆ ಅನೇಕ ದಿನಗಳಿಂದ ಕೋತಿಯ ಹೃದಯವನ್ನು ತಿನ್ನ ಬೇಕೆಂಬ ಕೋರಿಕೆಯಿದೆ. ನನ್ನ ಆಶೆಯನ್ನು ತೀರಿಸಲಾರೆಯಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಮೊಸಳೆಯ ಮರಿ

ಅಮ್ಮಾ, ಕೋತಿಗಳು ತುಂಬಾ ತಿಳುವಳಿಕೆಯುಳ್ಳವು. ಹೇಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಸಾಧ್ಯ?” ಎಂದು ತನ್ನ ಸಂಶಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿತು. ಆದರೆ ತಾಯಿ ಮೊಸಳೆ ತರಲೇ ಬೇಕೆಂದು ಹಠಹಿಡಿಯಿತು. ಮೊಸಳೆ ಅರಳಿ ಮರದ ಸುತ್ತಲೂ ತಿರುಗಾಡಿತು. ಮೇಲಿದ್ದ ಕೋತಿಗಳು ಕೊಂಬೆ ರೆಂಬೆಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಅದರಮೇಲೆಸೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದವು.

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಕೆಲವು ಮಂಗಳಗಳು ನೆಲದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೊಂಬೆಗಳಿಗಿಳಿದು ಬಂದವು. ಅವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಮರಿ ಮೊಸಳೆ “ಎಲೈ ತಮ್ಮಂದಿರಾ, ಸದಾ ನೀವು ಆ ಮರದಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುವುದಾಯಿತೇ ಹೊರತು, ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವ ವಿಚಿತ್ರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ನದಿಯ ಮಧ್ಯೆ ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ದ್ವೀಪವಿದೆ. ಆ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಸೊಗಸಾದ ಮಾವಿನ ಮರಗಳಿವೆ. ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬನ್ನಿ, ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಸವಿನಾಡು ನುಡಿಯಿತು.

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಪಿಗಳ ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೀರೂರಿತು. “ಆದರೆ ಗೆಳೆಯನೇ, ನಮಗೆ ಈಜಲು ಬಾರದು. ನಾವೆಂತು ಅಲ್ಲಿ ತಲುಪಲು ಸಾಧ್ಯ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದವು.

“ಆಯೋ, ಅದೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯೇ? ಬನ್ನಿ, ನನ್ನ ಬೆನ್ನಿನಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳಿ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಆ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಇಳಿಸುವೆನು” ಎಂದಿತು.

“ಸರಿ, ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗು” ಎಂದು ಒಂದು ಪುಟಾಣಿ ಕೋತಿಮರಿ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಉಳಿದ ಕಪಿಗಳು ಬೇಡಬೇಡವೆಂದು ಆ ಮರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದವು. ಆದರೆ ಅದು ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. “ನೊಸಳೆ ಮೋಸಗಾತಿ, ಹುಷಾರ್”

ಎಂದು ಅವು ಹಿತವೆಚ್ಚನ ನುಡಿದರೂ, ಉತ್ಸಾಹ ಭರದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಪಿಮರಿ ಅದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸಲಿಲ್ಲ. ಬಹು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಆ ಮರಿ ಮೊಸಳೆ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಈಜಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾ ಧುಡುಮ್ಮನೆ ನೀರಿ ನೊಳಕ್ಕೆ ಮುಳುಗಿತು.

ಆಗ ಕಪಿಮರಿ ತನ್ನ ಕೈ ಮತ್ತು ಕಾಲುಗಳಿಂದ ಮೊಸಳೆಯನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ತಬ್ಬಿಕೊಂಡಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಉಸಿರು ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಂತಾಯಿತು.

ಮರಿ ಮೊಸಳೆ ಒಂದುಸಾರಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಒದ್ದೆಯಾಗಿದ್ದ ಕಪಿಮರಿ ಕಣ್ಣು ಒರಸಿಕೊಂಡು, “ನೊಸಳೆಯೇ, ಹೀಗೇಕೆ ಮಾಡಿದೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿತು.

“ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಸಾಯಿಸುವೆನು” ಎಂದು ಶಾಂತವಾಗಿ ನುಡಿಯಿತು ಮೊಸಳೆ.

“ಏಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಸಾಯಿಸುವೆ? ಗೆಳೆಯನೆಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ನಂಬಿ ಬಂದೆನಲ್ಲಾ” ಎಂದು ಕೇಳಿತು ಕಪಿಮರಿ ಅಮಾಯಕತೆಯಿಂದ.

“ಏಕೇನು? ನಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದ ಕಪಿಯ ಹೃದಯವನ್ನು ತಿನ್ನ ಬೇಕೆಂಬ ಆಭಿಲಾಷೆಯಂತೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವೆನು”

“ಎಲೆ ಹುಚ್ಚಪ್ಪಾ! ಈ ಮಾತು ನನಗೆ ಆಗಲೇ ಹೇಳಬಾರದಿತ್ತೇ? ನೀನು ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣಿನ ಮಾತು ಹೇಳಿದಕೂಡಲೇ ನಾನು

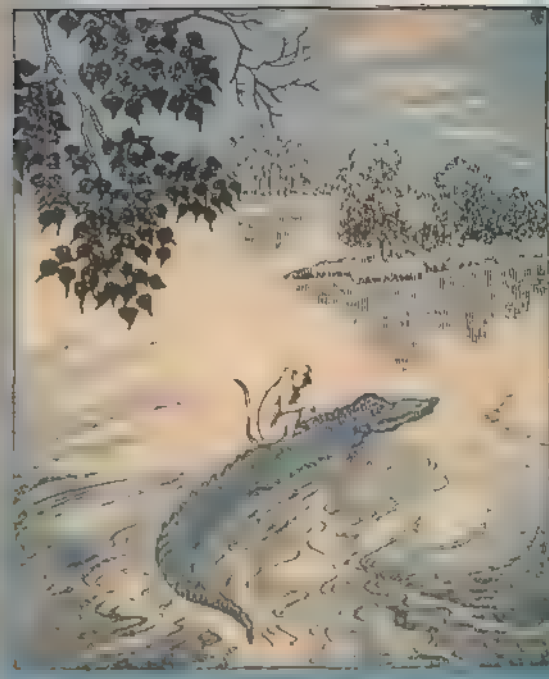
ನೆಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿ. ನನ್ನ ಹೃದಯ ಆ ಮರದಮೇಲೆಯೇ ಉಳಿಯಿತು”

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ಮರಿಮೊಸಳೆ ಪೆಚ್ಚಾಯಿತು. “ಹಾಗಾದರೆ ಈಗ ನಿನ್ನ ಹೃದಯ ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೇ?” ಎಂದು ವಿಚಾರದಿಂದ ಕೇಳಿತು.

“ಅದನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಮರಕ್ಕೆ ತೂಗ ಹಾಕಿ ಭದ್ರವಾಗಿ ಕಾಪಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಅದನ್ನು ಹೊರಗೆ ತರುವುದಿಲ್ಲ! ನಿನಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನನ್ನ ಹೃದಯ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ಮತ್ತೆ ಮರದ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಬೇಕು. ಆದರೆ ನಾವು ಆ ದ್ವೀಪದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದಂತೆ ತೋರುವುದು. ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಇಳಿಸು. ಕೆಲವು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಬಂದುಬಿಡುವೆನು” ಎಂದಿತು ಕೋತಿಮರಿ.

“ಊಹೂಂ. ಅಹಾಗದು. ಹಣ್ಣನ್ನು ತರುವಾಯ ತಿನ್ನಬಹುದು. ಮೊದಲು ನಿನ್ನ ಹೃದಯ ನನಗೆ ಬೇಕು. ನಡೆ, ಮರದ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ” ಎಂದು ಚಡಪಡಿಸಿ, ಗಬಗಬನೆ ಕಪಿಮರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮರದ ಹತ್ತಿರ ಇಳಿಸಿತು ಮರಿಮೊಸಳೆ.

ಕಪಿಯ ಮರಿ ಚಂಗನೆ ಮರದಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿತು. ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಕಿಚಕಿಚೆ ಕಿರಿಯುತ್ತಾ “ಎಲೆ, ತಿಳಿಗೇಡಿಯೇ, ಬಾ, ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಾ, ನನ್ನ ಹೃದಯ ಬೇಕೇನು? ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವೆ

ಯಂತೆ!” ಎಂದು ಪರಿಹಾಸನಾಡಿತು. ಮೊಸಳೆಮರಿ ತನ್ನಮೇಲೆ ಹಗಸಾಧಿಸುವುದೆಂದು ಕಪಿಮರಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಈ ಮರದ ಮೇಲಿದ್ದರೆ ಮುಪ್ಪು ಬಂಡಿತವೆಂದು, ಅದು ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಮತ್ತೊಂದು ಮರದಮೇಲೆ ವಾಸನಾಡತೊಡಗಿತು. ಮೊಸಳೆ ಕಪಿಮರಿಸ್ಥಳ ಬದಲಾಯಿಸಿದುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿತು. ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ಅದು ಆ ದಡದಲ್ಲೇ ಕಾದು ಕುಳಿತಿತ್ತು.

ನದಿಯ ನಡುವೆ ಮತ್ತೊಂದು ದ್ವೀಪವಿತ್ತು. ಆ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಮೇಲು ಜಾತಿಯ ಸೀಬೆಕಾಯಿಯ ಮರಗಳಿದ್ದವು. ಆ ಮರಗಳ ತುಂಬಾ ಹಣ್ಣುಗಳು ಕಳಕಳಿಸುತ್ತಾ, ಘಮ್ಘಮೆ ವಾಸನೆ ಬೀರುತ್ತಿತ್ತು. ಆ

ದ್ವೀಪಕ್ಕೂ, ನದಿಯ ದಡಕ್ಕೂ ನಡುವೆ ಒಂದು ಕಲ್ಲು ಚಪ್ಪಡಿಹಾಕಿತ್ತು. ಕಪಿಮರಿ ಆ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಆ ಚಪ್ಪಡಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾರಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಒಂದು ನೆಗೆತ ನೆಗೆದು, ಆ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಹೊಟ್ಟೆ ಬಿರಿಯುವಷ್ಟು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಿಂದಿತು.

ಮರಿಮೊಸಳೆ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದು ಕಪಿಯ ಚಲನವಲನಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು. ಕೋತಿ ಮರಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುವಾಗ ಅದನ್ನು ಹಿಡಿಯ ಬೇಕೆಂದು ಅದರ ಹೆಂಚಿಕೆ.

ಕತ್ತಲಾಗಿದೆ. ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಹಣ್ಣು ತಿಂದ ಆ ಕಪಿಮರಿ ಮುಲ್ಲನೆ ದ್ವೀಪದಿಂದ ಮತ್ತೆ ಕಲ್ಲುಚಪ್ಪಡಿಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಅದರ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಇದ್ದುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಈಗ ಆ ಚಪ್ಪಡಿ ಅಗಲವಾಗಿರುವಂತೆ ಕಂಡುಬರಲು 'ಹಾಳು, ಯಾವುದಾದರೂ ಮೊಸಳೆ ಮಲಗಿ ಕೊಂಡಿಲ್ಲತಾನೇ? ಏನೋ ಯಾರು ಬಲ್ಲರು, ಈ ನಸು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ' ಎಂದು ಅನುಮಾನ ಪಟ್ಟಿತು ಕಪಿಮರಿ. ಬೇಕೆಂತಲೇ ಕಿರಿಚಿತು. ನೆನೆಸಿದ್ದಂತೆಯೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮೊಸಳೆ

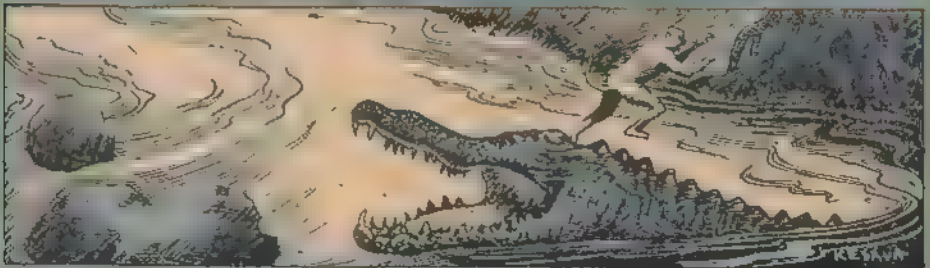
ಮಿಸುಕಾಡಿ ಬಾಯಿ ತೆರೆಯಿತು. 'ಅರೆ-ನಿನ್ನ ಮನೆ ಹಾಳಾಗ, ನೆನೆಸಿದಂತೆ ಆಯಿ ತಲ್ಲಾ! ಸರಿ, ಇನ್ನು ಹೇಗೂ ನಿನ್ನ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದೆ. ತೆರೆ, ನಿನ್ನ ಬಾಯಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ನಗ್ಗು ತ್ರೇನೆ' ಎಂದಿತು ಕಪಿ.

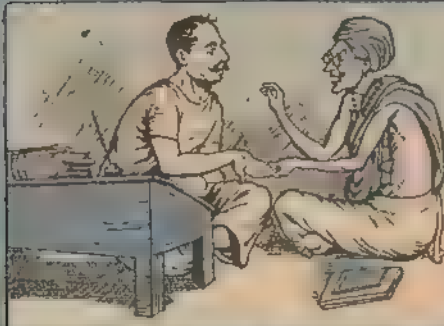
ಮೊಸಳೆ ಬಾಯಿ ತೆರೆದಾಗ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ಗುಟ್ಟು ಆ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿ ಕಪಿಮರಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು.

ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮರಿಮೊಸಳೆ ಅಗಲವಾಗಿ ಬಾಯಿ ತೆರೆಯಿತು. ಕಪಿಮರಿ ಒಂದು ನೆಗೆತ ನೆಗೆಯಿತು. ಎಲ್ಲಿಗೆ?

ಮೊಸಳೆಯ ಬಾಯೊಳಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲ, ಅದರ ತಲೆಯಮೇಲಕ್ಕೆ! ಇನ್ನೊಂದು ಹಾರಿಗೆ ಅದು ತನ್ನ ನಿವಾಸಸ್ಥಳವೆಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮರದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿ, ಕ್ಷೇಮವಾಗಿ ಕೊಂಬೆಯನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡಿತು.

ಪೆಚ್ಚಾಯಿತು ಮರಿಮೊಸಳೆ. "ಎಲೆ, ತಿಳಿಗೇಡಿಯೇ, ನೀನೋ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು?" ಎಂದು ತುಟ್ಟ ತುದಿಯ ಕೊಂಬೆಯಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ಮೊಸಳೆ ಯನ್ನು ಮೂದಲಿಸಿತು, ಕಪಿಮರಿ.

ಮಾ ಮೂಲು

NEBAYK

ಶಾನುಭೋಗ ಶೀನಪ್ಪನವರೆಂದರೆ ಆಗ್ರಹಾರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೆದರಿಕೆ. ಉನ್ನತ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂಸಹ ಶೀನಪ್ಪನವರ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕು ಭಯಪಡುವರು.

ಆ ಊರಿಗೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಜೋತಿಷ್ಯನೊಬ್ಬನು ಬಂದ. ಊರಿನ ಹಿರಿಯರೆಲ್ಲರ ಜಾತಕಗಳನ್ನೂ, ಹಸ್ತಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿ, ಭವಿಷ್ಯ ನುಡಿದು ಅನೇಕ ಬಹು ಮಾನಗಳನ್ನೂ ಆನಂದಿಸಡೆದ. ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಶಾನುಭೋಗರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೊರಟ.

ಶಾನುಭೋಗರು ಮನೆಯ ಜಗಲಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಏನೋ ಲೆಕ್ಕ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. 'ನಮಸ್ಕಾರ ಸ್ವಾಮಿ' ಎಂದ ಜೋತಿಷ್ಯ. 'ಓ, ತಾವೋ, ದಯಮಾಡಿಸಬೇಕು, ದಯಮಾಡಿಸಬೇಕು' ಎಂದು ಲೇಖನಿಯನ್ನು ಕೆಳಗಿಡುತ್ತಾ, ಗಂಭೀರವಾಗಿ ನುಡಿದರು ಶೀನಪ್ಪ. ಜೋತಿಷ್ಯನು ತಾನು ಬಂದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಶಾನುಭೋಗರ ಹಸ್ತ ನೋಡಲು, ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು,

ಅಪರಿಮಿತವಾದ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ: 'ಅಹ್ಹಹ್ಹ, ಎಂಥ ಸೊಗಸಾದ ಹಸ್ತ! ಶನಿ ಏಳನೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿರುವುದರಿಂದ ನೀವು ಫೀಮಂತರಾದಿರಿ. ಸಾರ್ವಭೌಮ ಪದವಿಯನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಬೇಕಾದ ದಿವ್ಯವಾದ ಜಾತಕ. ಅದುದರಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಈ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಮುಕುಟರಹಿತ ಮಹಾರಾಜರಾದಿರಿ' ಎಂದು ಹೀಗೇ ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದ.

ನೋಡಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಆದ ತರುವಾಯ 'ಹಸ್ತ ನೋಡಲು ನಿಮ್ಮ ಮಾಮೂಲು ಎಷ್ಟು?' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು ಶೀನಪ್ಪ.

'ಅದೇನು ಬಿಡಿ. ಅವರವರ ಋಷಿಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ತೀರಾ ಬಡವರೂ ನಾಲ್ಕು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಧರ್ಮ ಪ್ರಭುಗಳು, ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ದಣಿ. ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಚೌಕಾಸಿ ಎಂತಹದು' ಎಂದ ಆ ಜೋತಿಷ್ಯ.

'ಅಲ್ಲಾ, ಮುನಸೀಪರು, ಅಮಲ್ದಾರರು, ಮಂಡಿ ಭೀಮಪ್ಪ ಮುಂತಾದ ಗಣ್ಯರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಏಕೆ ನೋಡಲಿಲ್ಲ?' ಶೀನಪ್ಪ ಕೇಳಿದರು.

ಜಿ. ವೀರಪ್ಪ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ

“ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ
ಆಯಿತು. ಅವರದೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು
ತಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ.”

‘ಹಾಗಾದರೆ ಎಷ್ಟು ವಸೂಲಾಯಿತು?’

‘ಈ ಒಂದೂವರೆ ತಿಂಗಳಿಂದ ಈ ಅಗ್ರ
ಹಾರದ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.
ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಈ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ
ಪ್ರಸನ್ನಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ
ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಆದರೋಪಚಾರ ಹೆಚ್ಚು. ಮಹಾ
ಮಹಾ ಪೋಷಕರಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರೆ.’

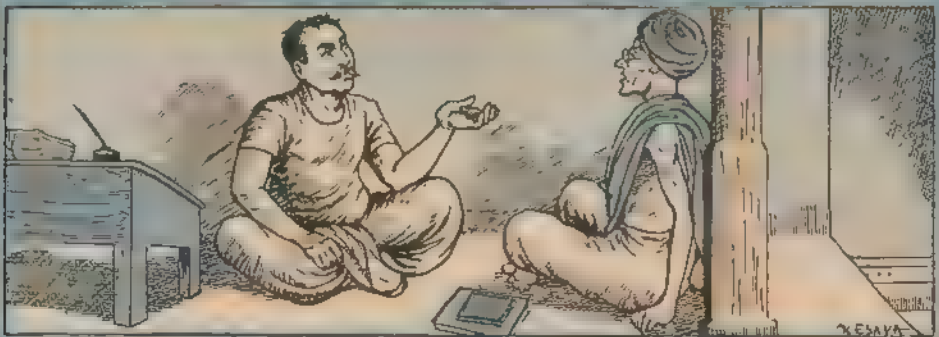
‘ಅಯ್ಯಾ, ನಿನಗೆ ಏನೋ ಒಂದಿಷ್ಟು
ಲಭಿಸಿದರೆ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ನಮ್ಮ
ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮಂತಹ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಬಂದರೆ
ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಡವೇ?’ ಎಂದು ರಾಗ
ತೆಗೆದರು ಶಾಸ್ತ್ರೀಭೋಗರು.

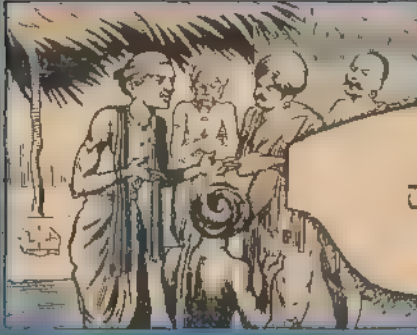
ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಜೋತಿಷ್ಯ ಉಬ್ಬಿಹೋದ.
‘ಮುಚ್ಚುಮರೆ ಏಕೆ ಪ್ರಭು, ಸುಮಾರು
ಇನ್ನಾರು ರೂಪಾಯಿ ಗಿಟ್ಟಿತು’ ಎಂದ ಏನೂ
ಬಿಟ್ಟುಕೊಡದೆ. ಒಡನೇ ತೀನಪ್ಪನವರು ತಲೆ
ಯಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ನಗುತ್ತಾ “ಭಲೇ ಭೇಷ”.

ಹೆಳಲೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾಯ್ತು ನೀನು. ಹಾಗಾದರೆ
ರೂಪಾಯಿಗೆ ಐದು ಕಾಸಿನಂತೆ ಶಾಸ್ತ್ರೀ
ಭೋಗರ ಮಾಮೂಲು ಐದು ರೂಪಾಯಿ
ನಾಲ್ಕನೇ ಬಂದುಬಿಡಲಿ. ಮಾಮೂಲು
ಕೊಡಲೇಬೇಕೆನ್ನುವ ವಿಷಯ ಪ್ರತಿ ಸಣ್ಣ
ಹುಡುಗನಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವ ಸಂಗತಿ. ಇದರಲ್ಲಿ
ನಿನ್ನ ರುಸುಮು ನಾಲ್ಕು ರೂಪಾಯಿ ವಜಾ
ಮಾಡಿಕೊಂಡು ರೂಪಾಯಿ, ಚಿಲ್ಲರೆ ಇಟ್ಟು
ಬಿಡು. ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ’ ಎಂದು
ಹೇಳಿದರು.

ಪ್ರಬ್ಧನಾದ ಜೋತಿಷ್ಯ. ಏನು ಹೇಳ
ಲಿಕ್ಕೂ ಅವನಿಗೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಶಾಸ್ತ್ರೀಭೋಗರ
ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದರೆ ಇನ್ನೇನು ಅವಾಂತರವಾಗು
ವುದೋ ಎಂಬ ಭಯದಿಂದ ಆತನು ಒಂದೂ
ಕಾಲು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಲೇ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು
ತುಟಿಪಿಟಕ್ಕೆನ್ನದೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಾಲುತೆಗೆದ.

ಅಂದಿನಿಂದ ಜೋತಿಷ್ಯನು ಬೇರೆ ಯಾರಿ
ಗಾದರೂ ಕೈ ನೋಡುತ್ತಾನೆಯೇ ಹೊರತು
ಶಾಸ್ತ್ರೀಭೋಗರೆಂದರೆ ಸಾಕು, ಅರ್ಧ ಮೈಲು
ದೂರದಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದ.

ದಗಲಬಾಜಿ ವೈದ್ಯ

SANKAR.

ಚಂದ್ರನಗರಕ್ಕೆ ಆನಂದಗಜಪತಿ ರಾಜ. ಆತನ ಸಚಿವನ ಹೆಸರು ಸ್ವಿರಬುದ್ಧಿ. ಸ್ವಿರಬುದ್ಧಿ ಮಹಾನೀಧಾವಿ. ಆತನ ಬುದ್ಧಿ ವಂತಿಕೆಯಿಂದಲೇ ಪ್ರಜೆಗಳು ಸುಖವಾಗಿಯೂ ಆನಂದವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರು.

ಒಂದು ದಿನ ಗಜಪತಿಗೆ ಎದೆನೋವುಂಟಾಯಿತು. ಭಾರಿ ಭಾರಿ ವೈದ್ಯರಲ್ಲಾ ಆಶೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರು. ಕೊನೆಗೆ ರಾಮಪ್ಪನೆಂಬ ನಾಡು ವೈದ್ಯನು ಬಂದು, ರಾಜನ ಕಾಯಿಲೆಯನ್ನು ಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಗುಣಪಡಿಸಿದನು. ರಾಮಯ್ಯನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ, ರಾಜನು ಆತನನ್ನು ತನ್ನ ಆಸ್ಥಾನವೈದ್ಯನನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದ. ಅಂದಿನಿಂದ ರಾಮಯ್ಯ ತುಂಬಾ ಕೀರ್ತಿಶಾಲಿಯಾದ.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ ರಾಣಿಗೂ ಕಾಯಿಲೆ ಬಂತು. ಆಗಲೂ ಸಹ ರಾಮಯ್ಯನ ಪೇಳಾವಿಶೇಷದಿಂದಲೋ, ಇಲ್ಲ ರಾಣಿಯ ಆಯುಸ್ಸು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಡ್ದುದರಿಂದಲೋ ಎರಡೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ರೋಗ ವಾಸಿ

ಆಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಕೇಳಬೇಕೆ? ಅಂದಿನಿಂದ ರಾಮಯ್ಯನ ಸಂಬಳ ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಿದ ರಾಜ.

ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ನಾಡುವೈದ್ಯ ರಾಮಯ್ಯನಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಕೀರ್ತಿ ಮತ್ತು ಧನಸಂಪಾದನೆ ಲಭಿಸಿದುದರಿಂದ ಆತನಿಗೆ ಅಹಂಕಾರ ಬಂತು. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಅಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. 'ರಾಜ ಮತ್ತು ರಾಣಿಯನ್ನು ಮೃತ್ಯುವಿನ ದವಡೆಯಿಂದ ಕಾಪಾಡಿದ ದೇವರು ನಾನು' ಎಂದು ಬಡಾಯಿಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ.

ಆರಸನ ವೈದ್ಯಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ, ರೋಗಿಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಔಷಧಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ರಾಮಯ್ಯ, ದಿನ ಕಳೆದಂತೆ ತನ್ನಿಷ್ಟಬಂದಾಗ ವೈದ್ಯಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ ವೈದ್ಯಶಾಲೆಯ ಖರ್ಚಿಗೆ ರಾಜನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಐನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಔಷಧಿ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬರುವ ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಂದ ಹಣ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಇದು ರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಹೀಗೇ ಸ್ವಲ್ಪದಿನಗಳಾದಮೇಲೆ

ವೈದ್ಯಶಾಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ರೋಗಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದಾಗಿ ರಾಮಯ್ಯನ ಮೇಲೆ ರಾಜನಿಗೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದರು. ಆ ದೂರನ್ನು ರಾಜನು ಮಂತ್ರಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ. ಮಂತ್ರಿಯ ಸಲಹೆಯಂತೆ ನೂದಲನೆಯ ಆಪರಾಧವೆಂದು ಎಣಿಸಿ, ರಾಜನು ರಾಮಯ್ಯನ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ಆಗ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.

ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ಜಾರಿದವು. ರಾಮಯ್ಯ ತನಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಸಂಬಳ ಸಾಲದೆಂದೂ, ತನ್ನ ವೈದ್ಯಶಾಲೆಗೆ ಬರುವ ರೋಗಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂತಲೂ, ರೋಗಿಗಳಿಗಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಲು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಹಣ ಸಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದಹೊರತು ವೈದ್ಯಶಾಲೆ ನಡೆಸು

ವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುವುದೆಂತಲೂ ವಿವರಿಸಿ ಕೊಂಡು ರಾಜನಿಗೆ ಒಂದು ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ.

ವೈದ್ಯಶಾಲೆಯ ಖರ್ಚಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಬೇಕು ಎಂದು ಬಂದ ದರಬಾಸ್ತನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಜ ಕುಪಿತನಾದ. ತಾನು ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿ ವೈದ್ಯಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಉಚಿತವೆಂದು ತೋರಿತು ರಾಜನಿಗೆ. ಒಂದು ವಾರದೊಳಗೆ ತಾವು ವೈದ್ಯಶಾಲೆಗೆ ಬರುವುದಾಗಿ ರಾಮಯ್ಯನಿಗೆ ಸುದ್ದಿ ಕಳುಹಿಸಿದ.

ರಾಜನು ವೈದ್ಯಶಾಲೆಗೆ ನಾಳೆ ಬರುತ್ತಾನೆನ್ನಲು, ಇಷ್ಟರವರೆವಿಗೂ ಕೆಲವೇ ಜನ ರೋಗಿಗಳಿದ್ದ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಈಗ ಹೇಗೋ ಅನೇಕ ರೋಗಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಹೋಗಿತ್ತು.

ತಿಳಿಸಿದ ದಿನ ರಾಜನು ಮಂತ್ರಿಯೊಂದಿಗೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಬಂದು, ಮುಂದಿನ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ಔಷಧಿಯ ಖರ್ಚಿನ, ರೋಗಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಪಟ್ಟಗಳನ್ನು ತನಿಖೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ರಾಮಯ್ಯನನ್ನು ರಾಜನು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಸಿದ. ರಾಮಯ್ಯ ತನ್ನ ಸಂಬಳ ಮತ್ತು ವೈದ್ಯಶಾಲೆಯ ಖರ್ಚಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯ ಕುರಿತು ಅನೇಕ ರೀತಿ ಸಮಾಧಾನಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ರಾಜ ಮತ್ತು ರಾಮಯ್ಯರು ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ ತಲ್ಲಿನರಾಗಿರುವುದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ, ಮಂತ್ರಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಒಳಗೆ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ರೋಗಿಗಳ ಮಂಚದ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋದ.

ರಾಮಯ್ಯನ ಸಂಚನ್ನು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಆತನು ಕಂಡುಕೊಂಡ. ಅವನ ಮೋಸಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಶಾಸ್ತಿಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ.

ಮೊತ್ತಮೊದಲನೆಯ ಮಂಚದ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ 'ಆಯ್ಯಾ ನಿನ್ನ ಕಾಯಿಲೆ ಏನು? ಎಷ್ಟು ದಿನದಿಂದ ಇದೆ? ಇನ್ನಷ್ಟು ದಿನ ಹೀಗೆ ಮಂಚದಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡು ಬಾಧಿಸಡುವೆ? ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ರಾಮಬಾಣ ದಂತಹ ಔಷಧಿಯೊಂದಿದೆ. ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆಯಾ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

'ಅಗತ್ಯವಾಗಿ, ಸ್ವಾಮಿ, ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಉತ್ತರವಿತ್ತ ಆ ರೋಗಿ. ಅವನಲ್ಲಿ ದೈನ್ಯತೆಯಿತ್ತು. ಆಗ ಮಂತ್ರಿ 'ಇದು ಬಹಳ ರಹಸ್ಯವಾದುದು. ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಮಾತ್ರ ನಿನಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ' ಎಂದ. 'ನಾನು ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಆ ರೋಗಿ ಮಂತ್ರಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೈಯಿಟ್ಟು ನುಡಿದ. ಆಗ ಮಂತ್ರಿ 'ನನಗೆ ಈ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ಸಿದ್ಧನು ಹೇಳಿದ. ಆತನು ಹಿಮಾಲಯ ಪರ್ವತದ ತಪ್ಪಲಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಜೀವನಾನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳೆದು, ಅದರ ಫಲಿತವಾಗಿ ಈ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ತಾನು ಸಾಯುವ ಮುನ್ನ ನನಗೆ ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ...' ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. 'ಅದೇನೋ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳಿಬಿಡಿ' ಎಂದು ಕಾತುರಸ್ಸರದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ ರೋಗಿ. ಅದಕ್ಕೆ

ಮಂತ್ರಿ ಮೆಲು ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ 'ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಯಿಲೆಯಿದ್ದು ಇನ್ನು ಉಳಿಯುವ ಆಶೆಯೇ ಇಲ್ಲದಿರುವ ರೋಗಿಯನ್ನು ಕೊಂದು, ಅವನನ್ನು ಸುಟ್ಟು, ಆ ಬೂದಿ ಅಂದರೆ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಜೇನುತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಕಲಸಿ ಮೂರು ದಿನ ಸೇವಿಸಿದರೆ ಸಕಲ ವ್ಯಾಧಿಗಳೂ ಮಾಯವಾಗುವುವು. ಮಾನವನ ಕಾಯಿಲೆಗೆ ಮಾನವನೇ ಔಷಧ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಸಾಯಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವ ರೋಗಿ ಯಾರಿದ್ದಾರೆಂಬುದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಅಂತಹ ತ್ಯಾಗಿ ಯನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿಮ್ಮ ವೈದ್ಯರಾದ ರಾಮಯ್ಯ ಹೊರಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು "ಕಾಯಿಲೆ ಇಲ್ಲದವರೆಲ್ಲಾ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಬಿಡಿ" ಎಂದು ಕೂಗಿ ಹೇಳಲು ಒಪ್ಪಿ

ಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಆತನು ಕೂಗಿದಾಗ ಹೊರಗೆ ಬಾರದೆ ಒಳಗೆ ಉಳಿದಿರುವಾತನನ್ನು ..” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸುಮ್ಮನಾದ ಮಂತ್ರಿ.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರೋಗಿಯ ಹತ್ತಿರವೂ ಇದೇ ರೀತಿ ಹೇಳಿದುವಾಯಿತು. ರೋಗಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಆ ಸಿದ್ಧನ ದಿವ್ಯವಾದ ಔಷಧಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟರು. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಸಿದ ತರುವಾಯ ಮಂತ್ರಿ ರಾಜ ಮತ್ತು ರಾಮಯ್ಯರಿಗಿದ್ದ ಕೋಣೆಗೆ ಬಂದ. ‘ರಾಮಯ್ಯಾ, ಮಹಾರಾಜರು ರೋಗಿಗಳನ್ನು ಸ್ವತಃ ನೋಡಲು ಬಂದರೆ ಅವರ ಕಾಲವ ನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೀನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿ. ಈಗ ಅವರು ರೋಗಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ನಿಧಾನ ವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲು ವ್ಯವಧಿಯಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ರೋಗಿಗಳ ಬಳಿ ಅವರವರ ಬಂಧು ಬಳಗದವರು ಆನೇಕರಿರುವಂತಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಬಹಳ ಹೊತ್ತಾಯಿತು. ಆದುದರಿಂದ ನೀನು ಬಾಗಿಲ ಹತ್ತಿರನಿಂತು “ಕಾಯಿಲೆ ಇಲ್ಲದವ ರೆಲ್ಲಾ ಹೊರಗೆ ಬಂದುಬಿಡಿ” ಎಂದು ಎಲ್ಲ ರಿಗೂ ಕೇಳಿಸುವಂತೆ ಕೂಗು. ಕಾಯಿಲೆ

ಮನುಷ್ಯರು ಮಾತ್ರ ಒಳಗಿರುವರು. ಉಳಿದ ವರು ಹೊರಗೆ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಆಗ ಸುಲಭವಾಗಿ ರೋಗಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಆ ತರುವಾಯ ಮಹಾರಾಜರು ನಿನ್ನ ಸಂಬಳದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರುವರು’ ಎಂದ.

ಮಂತ್ರಿಯ ಸಲಹೆಗೆ ರಾಮಯ್ಯನು ಒಪ್ಪಿ ‘ಕಾಯಿಲೆ ಇಲ್ಲದವರು ಹೊರಗೆ ಬಂದುಬಿಡಿ’ ಎಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೇಳುವಂತೆ ಕೂಗಿದ.

ಈ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಎಲ್ಲ ರೋಗಿಗಳೂ ಹೊರಗೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟರು. ಆಗ ಮಂತ್ರಿ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ “ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ, ನಾವೀಗ ರೋಗಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರೋಣ” ಎಂದ.

ರಾಜ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿ ರಾಮಯ್ಯ ನೊಂದಿಗೆ ಹಾಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಒಬ್ಬ ರೋಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಂಚಗಳೆಲ್ಲಾ ಖಾಲಿ ಯಾಗಿದ್ದವು.

ಇನ್ನೇನಿದೆ? ಮಂತ್ರಿಯ ತಂತ್ರ ಫಲಿಸಿತು. ರಾಮಯ್ಯ ವೈದ್ಯ ಪೆಚ್ಚಾಗಿ ಮೋರೆ ತಗ್ಗಿಸಿದ.

3

[ಕುಂಡಲಿನೀ ಸೈನ್ಯದೊಂದಿದ್ದ ಹಡಗುಗಳು ತುಫಾನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ, ಚಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾದವು. ಸಮರ ಸೇನನು ಕೆಲವು ಸೈನಿಕರೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಭಯಂಕರವಾದ ದ್ವೀಪವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡನು. ಅಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಜಂತುಗಳು ಹೋರಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಪೆದರಿ ಮರವನ್ನೇರಿದರು. ಆ ತರುವಾಯ]

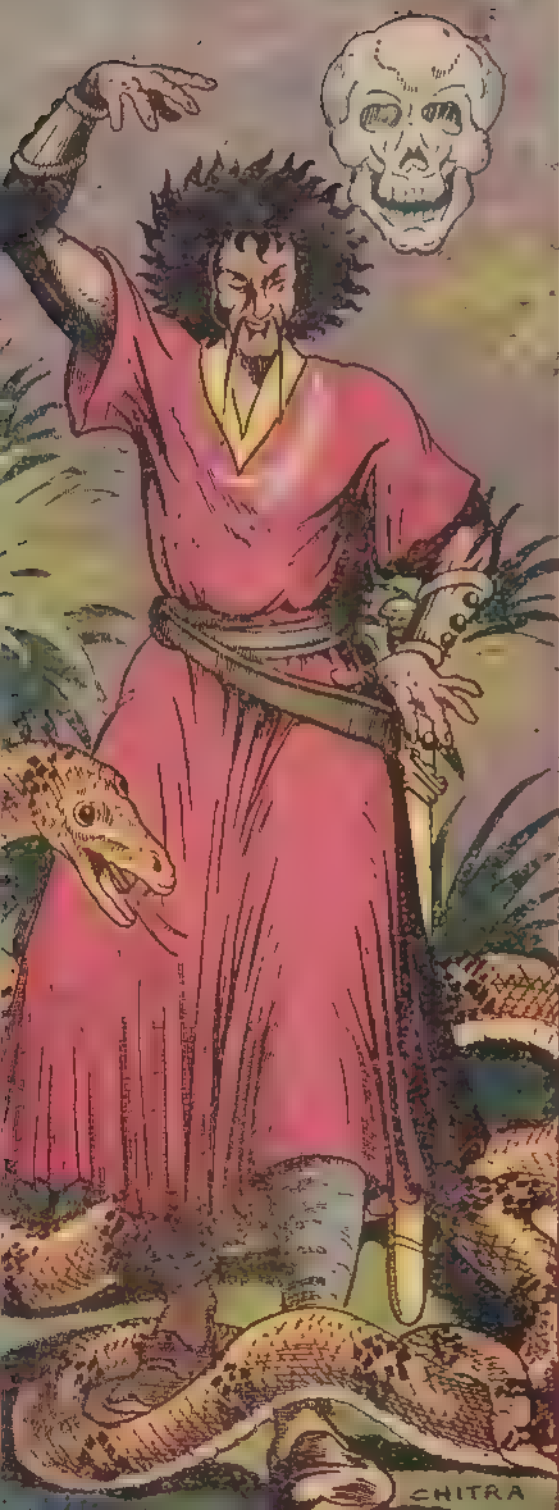
ಸಮರಸೇನನೂ, ಆತನ ಸೈನಿಕರೂ ಮರದ ಕೊಂಬೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಿತಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆ ವಿಚಿತ್ರ ಜಂತುಗಳ ಭಯಂಕರ ಹೋರಾಟವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಸಿಂಹಗಳ ನಡುವೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ ಆನೆ ಅವುಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಸ್ಥೆಪಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಆಗ ಒಬ್ಬ ಸೈನಿಕನು ಧೈರ್ಯವಹಿಸಿ “ಸೇನಾಧಿಪತಿಗಳೇ, ಸಂದಿಗ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಭೀಕರ ಆರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ದೋಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದಾದ ಧನರಾಶಿ ಏನಿರುತ್ತದೆ?” ಎಂದು ಸಮರಸೇನನನ್ನು ಕೇಳಿದ. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸೈನಿಕನು ಆ

ಮಾತನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ, “ಪ್ರಾಣದೊಂದಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದರೆ ಅದೇ ನಮಗೆ ಮಹಾಭಾಗ್ಯ” ಎಂದ.

ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ ಸಮರಸೇನ, ‘ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಜೆಗಳು ನಾಗರೀಕರಾಗಿ ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತಿರುವ ಈ ನವನಾಗರೀಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಈ ದ್ವೀಪದ ನಿವಾಸಿಗಳು ಇನ್ನೂ ಶಿಲಾಯುಗದ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಇರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅರಸನಾಗಲೀ, ಆಡಳಿತವಾಗಲೀ ಇದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ? ಹೀಗಿರಲು ಧನ ಲಭಿಸುವುದೆಲ್ಲಿ ಬಂತು?’ ಎಂದುಕೊಂಡ. ಹೀಗೆ ಸಮರಸೇನನು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರಲು

ಆ ಅರಣ್ಯವು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನಿಸುವಂತೆ ಒಂದು ಕರ್ಕಶವಾದ ಕಂಠಸ್ವರ ಕೇಳಿಸಿತು.

“ಹೇಯ್, ಕಾಲಭುಜಂಗ, ಕಂಕಾಳ. ಇಲ್ಲಿ ಬನ್ನಿ. ಆ ಚತುರ್ನೇತ್ರನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಕೊಂದುಹಾಜೀಕು” ಎಂಬ ಪ್ರಳಯ ಭೀಕರ ನಾದ ಹತ್ತು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲೂ ವ್ಯಾಸಿಸಿತು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಮರಸೇನನ ಹೃದಯ ಜಲ್ಪಿಂದಿತು. ಮರದ ಕೊಂಬೆಗಳಮೇಲೆ ಅವಿ ತಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಆತನು ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗಿದ.

ಆ ಭೀಕರ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದಕೂಡಲೇ ಕೆಳಗೆ ಕೊಳದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಜಂತುಗಳೂ, ಮರದಮೇಲಿದ್ದ ನರವಾಸರರೂ ಚಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿ ಯಾಗಿ ಓಡಿದವು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಕೊಳದ ದಡದಲ್ಲಿ—

ತಾಳೆಮರದಷ್ಟು ಎತ್ತರದ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಕಾಣಿಸಿದ. ಆತನು ಒಕ್ಕಣ್ಣ. ಆತನ ಎರಡು ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಬುಸುಗುಟ್ಟುತ್ತಿರುವ ನಾಗಸರ್ಪ, ಆತನ ತಲೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೇಲೆ ಅದರ ಹಿಂಬಾಗದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ತಲೆಬುರುಡೆ! ಆ ತಾಳೆಮರದತ್ತರದ ಒಕ್ಕಣ್ಣನು ಕೊಳದ ದಡದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಸುತ್ತಲೂ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿ,

“ಹೇ, ಮಾಯಾ ದ್ವೀಪ, ಎಕ್ಕದ ಗಿಡಗಳ ದಿಬ್ಬ, ಪಲ್ಲೇರು ಮಲೆ, ಮಲೆಯನ್ನು ಆತು ಕೊಂಡ ಬಂಡೆ, ಆ ಬಂಡೆಯ ಮೇಲಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಏನು ಕಾಣಿಸುವುದೋ ಹೇಳು, ಕಂಕಾಳ” ಎಂದು ಹೊಂಕರಿಸಿದ. ಅದಕ್ಕೆ

***

ಉತ್ತರವಾಗಿ ಆ ತಲೆಬುರುಡೆ ವಿಕಾರವಾಗಿ ನಗುತ್ತಾ “ನಟ್ಟನಡುವೆ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ನಾಟ್ಟವಾಡುತ್ತಿರುವ ನಾವೆ. ನಾವೆಯಲ್ಲಿ ಧನರಾಶಿ. ನಾವೆಯ ಹೊರಗೆ ಪಹರಿ ಕಾಯುವ ಒಬ್ಬ ನಾಗಕನ್ಯೆ. ನಾಗಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟರೆ ನಾವೆ ತುಂಬಾ ಇರುವ ಧನರಾಶಿ ಎಲ್ಲಾ ನಮ್ಮದೇ!” ಎಂದು ಹೇಳಿತು.

“ಹೌದು ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದರೆ ಹಣವೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮದೇ. ಆದರೆ ನೋಡು ಆ ಚತುರ್ನೇತ್ರನು...ಹೇ!” ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಹೊಂಕರಿಸಿದ ಒಕ್ಕಣ್ಣ.

ಮರದಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಈ ಸಂಭಾಷಣೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಸಮರಸೇನನಿಗೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಭಯ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಆಯಿತು. ಈಗ ತಾನಿರುವುದು ಮಂತ್ರಗಳ ದ್ವೀಪವೆಂತಲೂ, ಆ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದಾನೊಂದು ಮಲೆಗೆ ಅತುಕೊಂಡಿರುವ ಬಂಡೆಯಮೇಲಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಧನರಾಶಿಯಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ನಾವೆ ಯೊಂದು ಗೋಚರಿಸುವುದೆಂದೂ ಅತನು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡ.

‘ಆದರೆ ಚತುರ್ನೇತ್ರನು ಯಾರು? ಭೀಕರಾಕೃತಿಯ ಒಕ್ಕಣ್ಣ ಮಂತ್ರವಾದಿಗೂ ಅತನಿಗೂ ನಡುವೆ ಹಗೆತನ ಉಂಟಾಗಲು ಕಾರಣನೇನಿರಬಹುದು? ಈ ನೈರಕ್ಕೆ ನಾವೆ ಯಲ್ಲಿರುವ ಧನರಾಶಿ ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದೇ’

ಎಂದು ಸಮರಸೇನನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರಲು, ಭಯಂಕರಾಕಾರನಾದ ಆ ಮಂತ್ರವಾದಿ ಕೊಳದದಡದಿಂದ ಇಳಿದು ಅಡವಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದ. ಆತನೊಂದಿಗೆ ಕಾಲ ಸರ್ಪವೂ, ಆ ತಲೆಬುರುಡೆಯೂ ಹೋದುವು.

ಇದುವರೆವಿಗೂ ಗಡಗಡ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದ ಸೈನಿಕರು ಆ ಏಕಾಕ್ಷಿ ಹೋದಕೊಡಲೇ ತುಸ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಎಲ್ಲರೂ ಸಮರಸೇನನ ಕಡೆ ನೋಡಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿರ ಮುಖದಮೇಲೆ ಭೀತಿಹೊಂದಿದ ಚಿಹ್ನೆಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವು. ಸೈನಿಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ತಡಬಡಿಸುತ್ತಾ “ಈ ಏಕಾಕ್ಷಿ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರವಾದಿಯಂತೆ ತೋರುವನು. ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವ ಕಾಳಸರ್ಪ, ಮನುಷ್ಯನ ತಲೆಬುಡೆ ಎಷ್ಟೇ ಧೈರ್ಯವಂತ

***

ಚಂದಮಾಮ

***

నన్నూ భయగೊಳిస్తున్నాడు. ఇంతకొక ద్వీప
వన్ను ఎప్పుడో బేగ బిట్టు, తేరలిదరి
అప్పుడు లుక్కమ” అంది.

ఇదొక్క సమరశీనను యావ సమూ
ధాన క్షోడువనోలు అందు స్థానికరెల్లా
కివి నిమిరిసి, నితబ్బవారి కుళిత్తిరు.
అదరే సమరశీనను తుస హోత్తు సుమ్మ
నిద్దు “ఇంతకొక భయంకర ద్వీపదల్లూ
నమగే కణ సిక్కువ అవకాశ కాణిసు
త్తిది. అదరే ఈగ బేకాదుదెల్లా ఒందే
ఒందు—కష్టగళన్నేల్లా సహిసువ ఎదే
గారికే” అంది.

హిగే హేళుత్తా సమరశీనను మర
దింద కళగే ఇళిది. మిక్కు స్థానికరు ఒప్పుర

తరువాయ ఒప్పురు కళగిళిదు.
‘ముందిన విషయనేను’ అంబ ప్రశ్న
ప్రతియోబ్బ స్థానికనన్నూ కలవరపడిసితు.
నిణయ మాడువ కచ్చ సమరశీననదే
అదుదరింద ఎల్లరూ అతనకడయే
నోలుత్తిద్దురు.

“...పల్లెరు మలే, మలేయన్న అతు
క్షోండ బండ” అందు ఆ వికాష్ మాంత్రి
కను నుడిద మాతుగళన్ను నిశ్చ కళిది
రజ్జే? ఆమలే, ఆమలేగే అతుక్షోండిరువ
బండ ఎల్లిదేయో నావు కండు హిడిదరే
నావు బంద కార్య బహుమట్టిగే నేరేవేరి
దంతాగువుదు” అంద సమరశీన. అగ
స్థానికరెల్లొబ్బను “ఆ మాంత్రిక వికాష్
నుడిదుదరల్లి సత్సవిరువుదేందు నంబు
విరా?” అంది. అదక్క సమరశీనను
క్షోడలే హిగేందు:

“మాంత్రికను కళిది ప్రశ్నయల్లూ,
అదక్క లుక్కరవారి ఆ తలెరురుడే
హేళిద మాతుగళల్లూ సుళ్ళు వనూ ఇల్లు.
అవర సంభాషణయింద ధనదింద తుంబి
రువ నావేయన్న నాగకన్యే రక్షిస్తుత్తిరువ
విషయవూ తిళిదు బరుత్తిది. అప్పుడే అల్లిదే
జతునేత్రనంబ మత్తొబ్బ మంత్రవాది
అవర తత్సవేంతలూ నావు నంబబహుదు.
అదరే ఇప్పుడందు ప్రతిబంధగళన్నూ దాటి
క్షోండు హేళిదల్లి ధనరాతి తుంబిరువ ఆ

ನಾವೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ವಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂಬುದು ಜಟಿಲಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ."

ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಉತ್ತರಕೊಡಲು ಸೈನಿಕ
ರಲ್ಲಿ ಯಾರೊಬ್ಬರಿಗೂ ಧೈರ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ.
ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಹೊರಟಾಗ ಬೆದರಿದ ಸೈನಿಕರು
ಈಗ ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಕೇಳಿ
ಮತ್ತಷ್ಟು ಭೀತಿಗೊಂಡರು.

ಸಮರಸೇನನು ತಾನು ನಿಂತಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಿಂದ
ಒಂದುಸಾರಿ ದೃಷ್ಟಿಬೀರಿದ. ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆ
ಯಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡುತ್ತಾ ಮುಂದಕ್ಕೆ
ಹೊರಟ. ಆತನನ್ನು ಸೈನಿಕರು ಹಿಂಬಾ
ಲಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರು.

ಹಾಗೇ ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು ದಾಟಿಕೊಂಡು
ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋಗಲು, ಗೂಬೆಗಳು ಎದೆ
ಬಿರಿಯುವಂತಹ ಶಬ್ದ ಮಾಡಿದವು.

ಇದೇನೆಂದು ಸಮರಸೇನನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾದ ಹಿಂದು ಆಚ್ಚಗಪ್ಪಿನ ಗೂಬೆ ಅವನ ತಲೆಯಮೇಲಿಂದ ಹಾರಿ ಕೋಯಿತು. ಅದು ಹಾರುತ್ತಾ ಮಾನವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ “ಚತುರ್ನೇತ್ರಾ, ಚತುರ್ನೇತ್ರಾ, ನರಮಾನವರು, ನರಾಧಮರು, ನರಮಾನವರು, ನರಾಧಮರು, ಬಹು ಪರಾಕ್” ಎಂದು ಪದೇ ಪದೇ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಹಾರುತ್ತಿದೆ. ಭೀಕರಾಕಾರದಲ್ಲಿಿದ್ದ ಗೂಬೆ ಮಾನವಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಮರಸೇನನೂ ಮತ್ತು ಸೈನಿಕರೂ ಅಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾದರು.

ಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ಮಾನವಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿಸಬಲ್ಲ ಆ ಮಹಾ ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತಾನೇ ಮಾಡಲಾರನು? ಎಂದುಕೊಂಡ ರವರು.

ಇದಕ್ಕೆ ದಂಗಾದ ಸಮರಸೇನನನ್ನೂ, ಮತ್ತು ಸೈನಿಕರನ್ನೂ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಳಿಸುವಂತಹ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಶೇಷ ದೃಶ್ಯ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದೊಂದು ವಾನರ. ಅಲ್ಲ ಅರ್ಘ ಭಾಗ ನರನ ಆಕೃತಿಯುಳ್ಳ ಒಂದು ನರವಾನರ. ಅದು ದೊಪ್ಪನೆ ಮರದಮೇಲಿಂದ ಇಳಿಯಿತು. ಇಷ್ಟರವರೆವಿಗೂ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹಾರುತ್ತಾ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಕರಿಯ ಗೂಬೆ, ಆ ನರವಾನರನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ವಾಲಿ ಅದರ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋ

ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿತು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಆ ನರವಾನರ ಒಂದುಸಾರಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಿತು. ಸಮರಸೇನ ಮತ್ತು ಸೈನಿಕರು ಅದರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದರು. ಮರಕ್ಕೆ ಜೋಲಾಡುತ್ತಿರುವ ಬಳ್ಳಿಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಒಂದು ಮರದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ನೆಗೆಯುತ್ತ, ಅದು ಎತ್ತಲೋ ಅದೃಶ್ಯವಾಯಿತು.

“ಸೇನಾಧಿಪತಿಯೇ ನಾವು ಇನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗುವುದು ಉತ್ತಮ. ಈ ಮಾಯಾದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸಾಧಿಸಬಹುದಾದ ಕಾರ್ಯವೇನಿಲ್ಲ. ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನೂ, ಜಂತುಗಳನ್ನೂ ಗೂಢಚಾರರನ್ನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಂತ್ರವಾದಿಗಳಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಕತ್ತಿ, ಬಾಣಗಳು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರವು! ಸಾಕು, ಸಾಕು. ಹಿಂತಿರುಗೋಣ” ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಸೈನಿಕನು ಸಮರಸೇನನನ್ನು ಕುರಿತು ಕೇಳಿಕೊಂಡ.

ಸಮರಸೇನನು ಕೇಳಿಯೂ ಕೇಳಿಸದವನಂತೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದುಬಿಟ್ಟ. ಎದುರಾಗಿ ಮರದ ಮೇಲೆ ಆ ಗೂಬೆ, ಕೆಂಡದಂತೆ ಕೆಂಪಾಗಿದ್ದ ಕಣ್ಣುಗುಡ್ಡಗಳನ್ನು ಅತ್ತ ಇತ್ತ ತಿರುಗಿಸುತ್ತ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಏನೋ ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಉಪಾಯ ಹೊಳೆದಂತೆ ಸಮರಸೇನನು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಸೈನಿಕನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಬಿಲ್ಲುಬಾಣಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಬಾಣವನ್ನು ದೃಢ ಭಾವದಿಂದ ಹೆದೆಗೆರಿಸಿದ.

***

ಕೂಡಲೇ ಒಬ್ಬ ಸೈನಿಕನು “ಸೇವಾನಿ. ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯಿರುವ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನೇನೇ ನಮ್ಮ ಬಾಣಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಾರವು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಮಂತ್ರವಾದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೋಪ ಬರಬಹುದು. ಅಲೋಚಿಸಿ” ಎಂದು ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಮರಸೇನನು ಕಿರುನಗೆ ಬೀರುತ್ತಾ “ಅದನ್ನು ನೋಡಿಯೇಬಿಡೋಣ. ಇಷ್ಟು ದೂರ ಬಂದನಂತರ ಸಮ್ಮನಿರುವುದೆಂದರೇನು? ನಮ್ಮಬಾಣದ ಸತ್ಯವೆಷ್ಟು ದೆಯೋ ಪರಿಕ್ಷಿಸಿಯೇ ಬಿಡೋಣ” ಎಂದ.

ಹೀಗೆಂದು ಸಮರಸೇನನು ಬಾಣವನ್ನು ಮರದ ಮೇಲಿದ್ದ ಗೂಬೆಗೆ ಗುರಿಯಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟ. ಬಾಣ ರಿವ್ವನೆ ಹೋಗಿ ಆ ಗೂಬೆಗೆ ತಾಕಿತು. ಅದರಿಂದ ಏಟು ತಿಂದು ವಿಲವಿಲನೆ ಒಪ್ಪಾಡಿ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವುದೆಂದೆಣಿಸಿದ್ದ ಸಮರಸೇನನಿಗೆ ಆಶಾಭಂಗವಾಯಿತು.

ಕಿಕ್ಕಿಗೆ ಚುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಬಾಣವನ್ನು ತನ್ನ ಕೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ಕಿತ್ತು ಬಿಸಾಡಿ ಆ ಗೂಬೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿತು: “ನರಾಧಮರು! ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಸಾಯಿಸಬಲ್ಲರಾ? ಹೊಂ, ಭಾರಿ ಮಂತ್ರವಾದಿ ಎಂದು ಗರ್ವ ಪಡುವ ಆ ಏಕಾಕ್ಷಿಗೇ ನಾನು ದುರ್ಲಭನಾಗಿರುವೆನು. ಹಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ನೀವೆಷ್ಟು, ನಿಮ್ಮ ಬಾಣವೆಷ್ಟು? ಇರಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ತಡೆಯಿರಿ. ನಮ್ಮ ಚತುರ್ನೇತ್ರನು ಬಂದು ನಿಮ್ಮ ರಕ್ತ ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡುವ ಶುಭಸಮಯ ಹತ್ತಿರವಾಗು

ತ್ತಿದೆ.” ಎಂದು ನಾನನ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕೋಪವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿತು.

ಈಗ ಆ ಗೂಬೆಯ ಮಾತಿನಿಂದ ತಾನೂ ತನ್ನ ಸೈನಿಕರೂ ಎಂತಹ ಪ್ರಮಾದಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡಿರುವರೋ ಸಮರಸೇನನಿಗೆ ಅರಿವಾಯಿತು. ತತ್ಕ್ಷಣವೇ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು, ಓಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ.

ಆದರೆ ಮರಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಚಂಗನೆ ಹಾರುತ್ತಾ ಆ ಭಯಂಕರವಾದ ಕರಿಗೂಬೆ ಆತನನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟುತ್ತಿತ್ತು. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಸಮುದ್ರತೀರ ಸೇರಿ, ಹಡಗು ಹತ್ತಿ ಈ ಸಂಕಟದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗೋಣವೆಂದು ಸಮರಸೇನನ ಕಾತುರತೆ. ಆ ಆತುರದಲ್ಲಿ ದಾರಿತಪ್ಪಿ ಒದ್ದಾಡಿಬಿಟ್ಟ. ಹಾಗೆ ಒಂದು

*** ಚಂದಮಾಮ ***

ಗಂಟೆಹೊತ್ತು ದಿಕ್ಕುದಾರಿ ತಿಳಿಯದೇ ಪಾಡು ಪಟ್ಟ ತರುವಾಯ ತಾನು ದಾರಿತಪ್ಪಿ ಹೋದೆ ನೆಂದು ಸಮರಸೇನನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು.

ಹಾಗೇ ಒಂದು ಕಡೆ ನಿಂತು, ನಿಧಾನವಾಗಿ ಯೋಚಿಸೋಣವೆಂದರೆ ಸಮಯ: ಎಲ್ಲ, ಸಾಧ್ಯ ಎಲ್ಲ. ಗೂಬೆ ಅವನನ್ನೂ, ಅವನ ಸೈನಿಕರನ್ನೂ ಅಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನೇನು ಮಾಡುವುದು?

ಏನು ಮಾಡಲೂ ತೋರದೆ ಸಮರಸೇನನು ಒಂದು ಕಡೆ ಒಂದು ಮರವನ್ನು ಆತುಕೊಂಡು ನಿಂತುಬಿಟ್ಟ. ಅವನ ಅನುಚರರು ಅವನ ಸುತ್ತಲೂ ನೆರೆದರು.

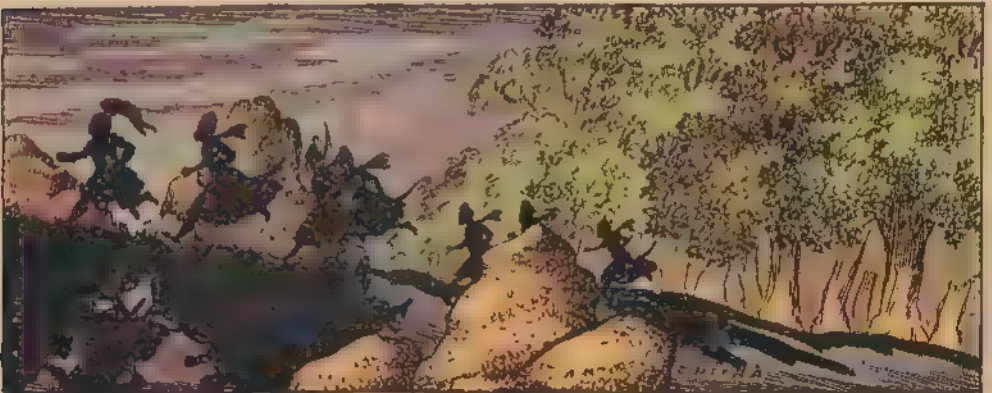
“ನಾವು ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದೆವು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರವಾದಿಗೆ ವಿರೋಧಿಗಳಾದೆವು. ಈಗ ನಾವು ಮಾಡಬಹುದಾದುದೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ-ಕುಂಡಲಿನೀ ದೇವಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದೇ ನಮಗೆ ಉಳಿದಿರುವ ಮಾರ್ಗ. ಆ ದೇವಿಯೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕು” ಎಂದ ಸಮರಸೇನ.

“ಮೊದಲು ಆ ಗೂಬೆಯ ವಿಷಯ ನೋಡಿ. ಮೊದಲು ಅದರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಪ್ಪಿ ಕೊಂಡರೆ ಸಾಕಾಗಿದೆ” ಎಂದ ಒಬ್ಬ ಸೈನಿಕ ಹೆದರಿ ನಡುಗುತ್ತಾ.

ಸರಿಯಾಗಿ ಆದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಅರಣ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸುವಂತೆ ಒಂದು ಕಂಠಸ್ವರ ಕೇಳಿತು. ಆ ಸ್ವರ ವಿಕಾಷ್ಠೆಯದು. “ಕಾಲಭುಜಂಗಾ! ಕಂಕಾಳ!!...”

ಆ ಕೂಗು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಚತುರ್ನೇತ್ರನ ಗೂಢಾಚಾರನಾದ ಗೂಬೆ ಮರದ ಮೇಲಿಂದ ಕಿರುಚುತ್ತಾ ಹಾರಿಹೋಯಿತು. ‘ಗೂಬೆಯಪೀಡೆ ತೊಲಗಿತು, ಅದರ ಕಾಟ ದಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದವು ಎಂದು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಮರಸೇನನನ್ನೂ ಆತನ ಸೈನಿಕರನ್ನೂ ವಿಕಾಷ್ಠೆಯ ಕರ್ಕಶವಾದ ಕಂಠಸ್ವರ ಭಯ ಕಂಪಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತು.

ಒಂದು ಕ್ಷಣವಾದರೂ ನಿಲ್ಲದೆ ಆ ಮರಗಳ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಅನರು ಕಾಲು ಒಯ್ದು ಕಡೆಗೆ ಓಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. (ಇನ್ನೂ ಇದೆ)

ವಿಧಿ - ವಿವಾಹ

ಲಿಂಗಾದ್ವೀಪವನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರಾವಣಾ ಸುರನು ಒಂದು ದಿನ ತನ್ನ ಸುಟ್ಟಮಹಿಷಿ ಮಂಡೋದರಿಯೊಂದಿಗೆ ತಾತವಾದ ಪುಲಸ್ತ್ಯರನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಟ.

ಮಗನೂ ಸೊಸೆಯೂ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪುಲಸ್ತ್ಯರು ಪುರಾಣ ಪಠಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ರಾವಣ “ಇದು ಎಂಥಾ ಪುರಾಣ ತಾತ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ಇದು ರಾಮಾಯಣ. ಇದನ್ನು ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಎಂಬ ಮಹರ್ಷಿ ರಚಿಸಿದ. ವಿಚಿತ್ರವೇನೆಂದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಕಥೆಯೆಲ್ಲಾ ಮೊದಲು ನಡೆದುದಲ್ಲ, ಮುಂದೆ ನಡೆಯುವಂಥಾದ್ದು” ಎಂದರು ಪುಲಸ್ತ್ಯರು.

“ಆ ನಡೆಯುವ ಕಥೆ ಏನಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಚಟುಕಾಗಿ ಹೇಳಿ, ಕೇಳೋಣ” ಎಂದು ಕೋರಿಕೊಂಡ ರಾವಣ.

“ಶ್ರೀ ಮಹಾವಿಷ್ಣು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ದಶರಥನಿಗೆ ಮಗನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ರಾವಣನೆಂಬುವನನ್ನು ಸಂಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ

ನಂತೆ; ಇದು ಮುಖ್ಯ ಕಥೆ” ಎಂದರು ಪುಲಸ್ತ್ಯರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಮಂಡೋದರಿ ಹೆದರಿಬಿದ್ದು ತುಂಬಾ ತಳ್ಳುಕದಿಂದ “ಆ ರಾವಣ ಎಂದರೆ ನೀವಲ್ಲ ತಾನೆ?” ಎಂದಳು ಗಂಡನೊಡನೆ.

ಅದಕ್ಕೆ ಪುಲಸ್ತ್ಯರು “ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ರಾವಣರಿಲ್ಲ! ರಾವಣನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ರಾವಣನೇ” ಎಂದರು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಮಂಡೋದರಿ ತನ್ನ ಪತಿಗೆ ಬರಲಿರುವ ಅಪತ್ತನ್ನು ನೆನೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತ ದುಃಖಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದಳು.

ರಾವಣ ನಗುತ್ತ “ದಶರಥನೆಂದರೆ ಯಾರೋ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದಾನು. ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಚಕ್ಕುಲಿ ತಿಂದಹಾಗೆ ಕರಕರನೆ ನುಂಗುವ ರಾಕ್ಷಸಕುಲಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ನಾನು ರಾಜ! ನನ್ನನ್ನೇ ಆ ದಶರಥನ ಮಗ ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾನೆ? ಈ ಸುಳ್ಳುಪುರಾಣ ನಂಬಬೇಡ” ಎಂದ.

ಇದಕ್ಕೆ ಪುಲಸ್ತ್ಯರು—“ಹಾಗೆ ಅಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮಾಡಿಬಿಡಬೇಡ. ಇದು ಸುಳ್ಳು ಪುರಾಣ

ಎಂ. ವಿ. ನಾಥ, ಮದರಾಸು

ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ಅಲ್ಲ; ಸತ್ಯವಿದು” ಎಂದರು. “ಹಾಗಾದರೆ ನಾನೊಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದ ರಾವಣ.

“ಏನದು?” ಎಂದಳು ಮಂಡೋದರಿ.

“ಆ ದಶರಥನೆಂಬವ ಈ ಸಮಯ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾನು. ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟರೆ, ಮತ್ತೆ ಅವನಿಗೆ ಮಗ ಹುಟ್ಟುವುದೂ, ಆ ಮಗ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದೂ ಎಂಬ ಮಾತೇ ಇಲ್ಲ” ಎಂದ ರಾವಣ.

ಕೂಡಲೇ ರಾವಣ ಪತ್ನಿಯೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಲಂಕೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಹೋದ. ಚಾರರನ್ನು ಕರೆದು “ದಶರಥನೆಂಬವನು ಯಾರೋ, ಅವನಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಯಾರೋ ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಿದು ಬನ್ನಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿ

ಅವನನ್ನು ನಾಲ್ಕೂ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಕಳಿಸಿದನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲವಾದಮೇಲೆ ಆ ಚಾರರು ತಿರುಗಿ ಬಂದು “ಪ್ರಭು, ಹೇಮ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಹರಸೇನನೆಂಬ ರಾಜ ಪಾಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಕೋಸಲ ದೇಶದ ರಾಜನನ್ನೂ ಕೇಕಯ ದೇಶದ ರಾಜನನ್ನೂ ಸೋಲಿಸಿದನು. ಕೋಸಲ ದೇಶದ ರಾಜನಿಗೆ ಕೌಸಲ್ಯೆಯೆಂದೂ, ಕೇಕಯ ದೇಶದ ರಾಜನಿಗೆ ಕೈಕೇಯಿ ಎಂದೂ ಕುಮಾರಿಯರಿದ್ದಾರೆ. ಹರಸೇನನು ಆ ಬಾಲಿಕೆಯರನ್ನು ಹೇಮಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ತಂದು ಪತ್ನಿಯ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು “ಈ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಸುಮಿತ್ರೆಯೊಂದಿಗೆ ಬೆಳೆಸು. ಈ ಮೂವರಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನೋಡಿ ಮದುವೆ ಮಾಡುವ ಎಂದು ಹೇಳಿದ....”.

ಆಗ ರಾವಣ “ನಾನು ದಶರಥನ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬನ್ನೀ ಅಂದರೆ ನೀವು ಹೇಮ ಪಟ್ಟಣದ ಕಥೆ ಹೇಳುತ್ತೀರೇಕೆ?” ಎಂದು ಬೇಸರಿಸಿ ಕೇಳಿದ.

ಅದಕ್ಕೆ ಚಾರರು “ಚಿತ್ರಿಸಬೇಕು ಪ್ರಭು. ಆ ಬಾಲಿಕೆಯರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡವಳಾದ ಕೌಸಲ್ಯೆಗೆ ಮೊದಲು ವರನನ್ನು ನೋಡಿದರು. ಅವನೇ ದಶರಥ” ಎಂದರು.

“ಯಾವಾಗ ಮದುವೆ?” ಎಂದ ರಾವಣ.

“ಜೈಮಿನಿ ಎಂಬ ಮಹರ್ಷಿ ಬಂದು ಮದುವೆಗೆ ಮುಹೂರ್ತವಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆಂತೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಿತ್ರ ವಿಷಯಕೂಡೆ ಕೇಳಿದೆವು” ಎಂದರು.

“ಏನದು?” ಎಂದ ರಾವಣ ಆತುರದಿಂದ.

“ಸುಮಿತ್ರೇಗೂ, ಕೈಕೆಯಿಗೂ ಕೂಡ ಸಂಬಂಧ ಹುಡುಕುವಾಗ, ಆ ಹುಡುಗಿಯರು ‘ನಾವು ಮೂವರೂ ಒಟ್ಟಿಗೇ ಬೆಳೆದವು. ನಮ್ಮನ್ನು ಕೂಡಾ ಆ ದಶರಥನಿಗೇ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿ. ನಾವು ಮೂವರೂ ಒಂದೇ ಕಡೆ ಇರುತ್ತೇವೆ’ ಎಂದರಂತೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸುಮಿತ್ರೇ, ಕೈಕೆಯಿಯರನ್ನು ಕೂಡಾ ದಶರಥನಿಗೇ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡುವರಂತೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸಿದರು.

“ಈ ಮದುವೆಯಾಗದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು” ಎಂದು ರಾವಣಾಸುರನು ಎದ್ದು, ಹೇಮವುರಾಧೀಶನಾದ ಹರಸೇನನಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ರೀತಿಯಾಗಿ ದಂಡೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೊರಟ.

ರಾವಣನು ಆ ರಾಜನನ್ನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಸಿ, ವಿಜಯಗರ್ವದಿಂದ ಅಂತಃಪುರವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು, ಆ ಮೂವರು ರಾಜಕುಮಾರಿಯರನ್ನೂ ಹಿಡಿದು ತನ್ನ ರಥದ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಇನ್ನು ಆ ದಶರಥನ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ತನ್ನ ರಥವನ್ನು ದಶರಥನ ಪಟ್ಟಣವಾದ ಅಯೋಧ್ಯೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಡಿಸಿದ.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಗಾನದಿ ಅಡ್ಡ ಬಂತು. ಆ ನದಿಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ನೌಕೆ ತೋರಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ರಾವಣಾಸುರ “ಯಾರದು ಈ ನೌಕೆ?” ಎಂದು

ಕೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ದೋಣಿಯವರು “ಹರಸೇನ ಮಹಾರಾಜನದು. ಅವರ ಭಾವೀ ಜಾಮಾತ ದಶರಥನು ಮದುವೆಗಾಗಿ ಬರುವಾಗ ಅವನನ್ನು ನದೀ ದಾಟಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಈ ನೌಕೆಯನ್ನು ರಾಜರು ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದರು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ರಾವಣನಿಗೆ ಒಂದು ಅಲೋಚನೆ ಹೊಳೆಯಿತು. “ಈ ಹುಲು ಮಾನವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲಿಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ಅಯೋಧ್ಯೆಯ ವರೆಗೆ ಹೋಗುವುದೇಕೆ? ಅವನ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಯಲಿಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸೇವಕರೇ ಸಾಕು.”

ಹೀಗೆಂದುಕೊಂಡು ರಾವಣನು ಮಾಯಾ ವಿಗಳಾದ ಕೆಲವು ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಕರೆದು— “ನೀವು ಈ ದೋಣಿಯವರಿಲ್ಲರನ್ನೂ ಕೊಂದು

భక్తిసిరి. సంతర ఈ నావికర రూప దిందిద్దు అనరంతే నటిసుత్తా దతరథ నన్ను దೋణೆಯల్లి పరిసిరి. నదియ నడు విగే ఒయ్దు బుళుక్కనే దోణేయన్న ముళుగిసిడిడి!” ಎಂದು ఆజ్ఞాపిసినను.

సంతర రావణ రాజకుమారిగళొందిగే హింతిరుగి లంకాపట్టణవన్ను సేరిద.

మండోదరి ఆ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ನೋಡಿ “ಯಾರಿವರು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ರಾವಣನು ಸಂಗತಿಯಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ “ದಶರಥ ನಿಗೆ ಜಲಗಂಡದ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿ ಬಂದೆ. ಅವನಿಗೆ ಈಗೋ ನಾಳೆಯೋ ಗಂಗಾನದಿಯ ಮಧ್ಯೆ ದೊಡ್ಡ ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಈ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ನಾನು

ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ!” ಎಂದ. ಕೇಳಿ ಮಂಡೋದರಿ ಹಣೆ ಬಾಯಿ ಹೊಡೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತ “ನಿಮಗೂ ನಿಮ್ಮ ಕುಲಕ್ಕೂ ಮಾರಕರಾದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಈ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನೇ ನೀವು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು? ಉರಿಯುವ ಕೊಳ್ಳಿಯಿಂದ ತಲೆ ತುರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೇ?” ಎಂದಳು.

ರಾವಣ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಲೋಚನೆಮಾಡಿ ಮಂಡೋದರಿ ಹೇಳಿದುದು ಸರಿ ಎಂದು ಕೊಂಡು ಈ ಮದುವೆಯ ಗೊಡವೆ ಬಿಟ್ಟ.

ಬಳಿಕ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ವ.ರದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತರಿಸಿ, ಆ ಮೂವರು ರಾಜಕುಮಾರಿಯರನ್ನು ಅದರೊಳಗಿಟ್ಟು ಮುಚ್ಚಿಸಿದ. ಇನ್ನು ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಅಡಗಿಸುವುದಲ್ಲ? ಹೇಗೆ? ಎಂಬ ಸಮಸ್ಯೆ ಇದ್ದರಾಯಿತು.

ವಿಕರ್ಣನೆಂಬ ಮಾಯಾ ರಾಕ್ಷಸನೊಬ್ಬ ನಿద్ಲ. ಆಗ ಅವನ ನೆನಪು ಬಂತು. ವಿಕರ್ಣನೆಂದರೆ, ಹಿಂದೆ ವೇದಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಪಾಡುಬಡಿಸಿದ ಸೋಮಕಾಸುರನ ಮಗ. ಈ ಸೋಮಕನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲಿಕ್ಕೇ ಮಹಾವಿಷ್ಣು ಮೊತ್ತಮೊದಲು ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರ ವೆತ್ತಿದ್ದ.

ರಾವಣ ಕರೆಯುತ್ತಲೇ ವಿಕರ್ಣ ಬಂದ. ರಾವಣ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿಸಿ “ಇದನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಭದ್ರವಾಗಿ ಅಡಗಿಸಿಡು. ನಾನು ಕೇಳಿದಾಗ ಮತ್ತೆ ತಂದು ಕೊಡುವಿಯಂತೆ” ಎಂದ.

“ಚಿತ್ತ ಪ್ರಭು” ಎಂದು ವಿಕರ್ಣ ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು, ರಾವಣ ನೋಡುತ್ತಿರು ವಾಗಲೇ, ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೇ ಅಡಗಿ ಸಿಟ್ಟು. “ಇನ್ನು ಇದರ ಗುಟ್ಟು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದು” ಎಂದು ಅಲಕ್ಷ್ಮ್ಯವಾಗಿ ನಕ್ಕು ತನ್ನ ನಿವಾಸ ಸ್ಥಾನವಾದ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದ ವಿಕರ್ಣ.

ಅತ್ತ ದಶರಥನು ಮದುಮಗನಾಗಿ ಹೊರಟು ಬರುತ್ತ, ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ನೌಕೆಯೇರಿ, ರಾವಣನಾಜ್ಞೆಯಿಂದ ಮಾಯಾರಾಕ್ಷಸರು ಅವನನ್ನು ನೌಕೆಯೊಡನೆ ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿಯೂ ಬಿಟ್ಟರು.

ಆದರೆ ಆಯುಷ್ಯವಿದ್ವನರು ನಡುಹೊಳೆ ಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದರೂ ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ. ದಶರಥನು ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ. ಅಲ್ಲಿ ತೆರೆಗಳು ಅವನನ್ನು ಅಚೇಚೆ ಹೊಡೆದು ಬದಿಗೆ ಹಾಕಿದುವು. ಆಗ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅವ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟ.

ವಿಘ್ನೇಶ್ವರನು ಏನೋ ಕೆಲಸದ ನಿಮಿತ್ತ ವರುಣಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಆ ದಾರಿಯಾಗಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ಕೊನೆ ಯುಸಿರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ದಶರಥನನ್ನು ಬದಿಗೆಳೆದು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಳಿದು ನೀರೆಲ್ಲಾ ಕಾರಿಸಿದ. ನಂತರ ದಶರಥ ಎಚ್ಚರಕ್ಕೆ ಬಂದು, ತಾನು ಮದುಮಗನಾಗಿ ಹೊರಟು ಮೃತ್ಯು ವಿನ ದನಡೆಗೆ ಬಿದ್ದ ಕಥೆಯೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ. ವಿಘ್ನೇಶ್ವರನು ಮೀನಮೇಷ ಲೆಕ್ಕಮಾಡಿ

“ಜೈಮಿನಿ ರುಷಿ ಇಟ್ಟ ಮುಹೂರ್ತವು ಇನ್ನರ್ಧಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬರುತ್ತೆ. ಆ ಮುಹೂರ್ತಕ್ಕೆ ತಪ್ಪದೆ ನಿನ್ನ ಮದುವೆ ಖಂಡಿತ! ಆಗಿತ್ತೀರುತ್ತದೆ” ಎಂದ.

ಅವನು ಹಾಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಅಲ್ಲಿ ಯೊಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ತೇಲಿಕೊಂಡು ಬಂತು. ಅದನ್ನು ತೆರೆದು ನೋಡಿದಾಗ ದಶರಥನ ವಧುಗಳಾದ ಆ ಮೂವರು ರಾಜಕುಮಾರಿ ಯರೂ ಅದರೊಳಗಿದ್ದರು. ‘ನೋಡಿದಿಯಾ ನನ್ನ ಜೋಸ್ಯ ಹೇಗೆ ನಿಜವಾಯಿತೋ’ ಎನ್ನುತ್ತ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರನು ಆ ಮುಹೂರ್ತಕ್ಕೇ ದಶರಥನ ವಿವಾಹವನ್ನು ಆ ಮೂವರು ರಾಜ ಕುಮಾರಿಯರೊಡನೆ, ವೇದೋಕ್ತಕ್ರಮ ದಂತೆಯೇ ಜರುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟನು.

ತರುವಾಯ ವಾಯುದೇವನನ್ನು ಕರೆಸಿ, ಅವನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಆ ವಧೂವರರನ್ನು ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಸೇರಿಸಿ, ತಾನು ಕೈಲಾಸವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡನು.

ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದ ಈ ವಿವಾಹ ವನ್ನು ಎರಡು ತಿಮಿಂಗಿಲಗಳು ನೋಡಿದುವು. ಗಂಡು ತಿಮಿಂಗಿಲವು ಹೆಣ್ಣು ತಿಮಿಂಗಿಲ ಮೊಂದಿಗೆ “ರಾವಣ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ ಈ ಮದುವೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ ನೋಡಿದಿಯಾ? ಬ್ರಹ್ಮಲಿಪಿತ ತಪ್ಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಾತು ಎಷ್ಟು ನಿಜವು!” ಎಂದಿತು.

“ಈ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂತೋ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ” ಎಂದಿತು ಹೆಣ್ಣು ತಿಮಿಂಗಿಲ.

“ಅದು ವಿಕರ್ಣನ ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಬಂತು. ಅವನು ಅದು ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣದಂತೆ ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡ. ಆಗಿನಿಂದ ಅವನಿಗೆ ದಾರುಣವಾದ ಉದರಶೂಲಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು. ಒಮ್ಮೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಹೊರಗೆ ಹಾಕದೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ವೆನಿಸಿತು.

ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದ ಕೂಡಲೇ ಅವನಿಗೆ ಹಾಯೆಯೆ ಸಿಕ್ಕಿ ನಿಜವೆಂಬಂತು. ಅವನು ಇನ್ನೂ ನಿಜವೆಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾನೆ. ಈ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಹೀಗೆ ತೇಲಿ ಬಂತು” ಎಂದಿತು ಗಂಡು ತಿಮಿಂಗಿಲ.

“ಆಯೋ ಸಾಪ, ರಾವಣನಿಗೆ ಈ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದರೆ ವಿಕರ್ಣನನ್ನು ಕೊಂದುಹಾಕಿಯಾ ನಲ್ಲವೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿತು ಹೆಣ್ಣು ತಿಮಿಂಗಿಲ.

“ವಿಕರ್ಣ ಹಾಗೇ ಸತ್ತರೆ ನಮ್ಮ ಪೀಡೆ ತೊಲಗಿತು. ಆದರೆ ರಾವಣನಿಗೆ ಈ ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಆ ಕುಮಾರಿಗಳು ವಿಕರ್ಣನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲೇ ಇರುವರೆಂದು ಈ ಗೊಡವೆ ಯನ್ನೇ ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ರಾಜ ಕುಮಾರಿಯರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯಳಾದ ಕೌಸಲ್ಯೆಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಯೇ, ಆ ರಾವಣನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಮಹಾವಿಷ್ಣು ರಾಮನಾಗಿ ಅವತರಿಸುತ್ತಾನೆ” ಎಂದಿತು ಗಂಡು ತಿಮಿಂಗಿಲ.

ಆ ಪ್ರಕಾರವೇ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು ಚೈತ್ರ ಶುದ್ಧ ನವಮಿಯಂದು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ, ಮುಂದೆ ಲೋಕಕಂಟಕನಾದ ರಾವಣನನ್ನು ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿದನು.

ಮುಖಚಿತ್ರ

ಪಂಚಪಾಂಡವರು ದ್ರೌಪದಿಯೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗಲೂ ಪಾಂಡವರ ಮೇಲೆ ಹಗೆತೊಟ್ಟಿದ್ದ ದುರ್ಯೋಧನನು ಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು ಜೂಜಾಟಕ್ಕೆ ಕರೆದು, ರಕುನಿಮೂಲಕ ಮಾಯದಾಟದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಪುರಾ ಸೋಲಿಸಿದನು.

ಆಗ ದ್ರೌಪದಿ ಗಾಂಧಾರಿಯೊಂದಿದ್ದಳು. 'ಪ್ರಾತಿಕಾಮಿ' ಎಂಬವನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು "ದೇವಿ, ಧರ್ಮರಾಯನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೂಡಾ ಪಣವೊಡ್ಡಿ ಸೋತು ಹೋದರು. ನಮ್ಮ ಕೌರವೇಂದ್ರರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ಬನ್ನಿ" ಎಂದು.

ದ್ರೌಪದಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು "ಧರ್ಮರಾಯರು ತಾವು ಸೋತಮೇಲೆ ನನ್ನನ್ನು ಸೋತರೆ? ಮೊದಲೇ ನನ್ನನ್ನು ಸೋತರೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತರ ಆಸಮಂಜಸವಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಕುರುರಾಜಸಭೆಗೆ ಬರಮಾಡಿದ. ತುಂಬಿದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತ ಅಸಹಾಯಕಳಾದ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ದುರ್ಯೋಧನನು ನಕ್ಕು ದುರಾಸನನಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ದುರಾಜ್ಞೆ ಕೊಟ್ಟ.

ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸೆಚ್ಚಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೇ ಹೊರತು ದ್ರೌಪದಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ದುರ್ಯೋಧನನಾಜ್ಞೆಯಂತೆ ದುರಾಸನನು ಅವಳ ಶೀರೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಎಳೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಆದರೆ ಏನಾರ್ಪರ್ಯ!

ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದ ದ್ರೌಪದಿ ಮನಸಾರೆ ಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ ಅವನಿಗೇ ತರಣು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ದುರಾಸನನಿಂದ ಅವಳ ಶೀರೆಯನ್ನು ಎಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಎಳೆದಷ್ಟು ಶೀರೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು. ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಶೀರೆಗಳ ರಾಶಿಯೇ ಆಯಿತು. ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಎಳೆದು ಎಳೆದು ಸೋತು ಸುಣ್ಣಾಗಿ ದುರಾಸನನು ಮೂರ್ಛೆಹೋಗಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದ.

ನಂತರ ಜೂಜಿನ ಪಣದ ನಿಯಮದಂತೆ ಪಾಂಡವರು ದ್ರೌಪದಿಯೊಂದಿಗೆ ವನವಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ 'ದ್ರೌಪದೀ ಮಾನಸಂರಕ್ಷಕನಿ'ಂಬ ದಿವ್ಯ ಯಶಸ್ಸು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು.

ದುರ್ಯೋಧನನು ತನ್ನ ವಿನಾಶಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಬಲವಾದ ಅಸ್ತಿಭಾರವನ್ನು ಹಾಕಿದ ಹಾಗಾಯಿತು ಈ ಅನ್ಯಾಯದ ಕೃತಿಯಿಂದ.

ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಕುಣಿತ

ಸೂರ್ಯಭಗವಾನನಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಕುವರರು. ಹಿರಿಯವನು ಯಮ, ಕಿರಿಯವನು ಶನಿ.

ಸೂರ್ಯನು ಪ್ರತಿದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಏಳು ಅತ್ತದ ರಥದಲ್ಲಿ ಲೋಕಸಂಚಾರ ಮಾಡಲು ಹೋಗುವ ಪದ್ಧತಿ. ಒಂದು ದಿನ ಯಮನು 'ಅಪ್ಪಾ, ನಾನೂ ಸಹ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರ್ಬರೆ ಹೊತ್ತೇ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದ. 'ಆಗಲಿ' ಎಂದ ಸೂರ್ಯ.

ಆದರೆ ಯಮನು ಉಡುಪು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬರುವುದು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಆಲಸ್ಯವಾಯಿತು. ಸೂರ್ಯನು ಯಾರಿಗಾಗಿಯೇ ಆಗಲಿ ನಿಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಮನು ಹೊಸ್ತಿಲ ಹತ್ತಿರ ಬರುವವೇಳೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸೂರ್ಯನ ರಥ ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು. ಆಗ ಯಮನು ತೀರಾ ಸಣ್ಣ ವಯಸ್ಸಿನವನಾದುದರಿಂದ ತಂದೆ ತನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಹೋದುದಕ್ಕೆ ಮುಖಮುಡುಕಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟ. ಅವನಿಗಿಂತಲೂ ಕಿರಿ

ಯವ ಶನಿ. ಅವನೇ ತುಂಬಾ ಕೀಟಲೆ ಸ್ವಭಾವದವನು. ಅಣ್ಣನನ್ನು ನೋಡಿ "ಎನಗ್ಲಾ, ಯಾಕೆ ಮುಖವಾಗೆ ಮೂರು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ ಯಮ. ಆಗ ಶನಿ "ಅವನೊಂದಿಗೆ ಹೋದರೆ ಬಂದ ಲಾಭವೇನು? ನಿನಗೆ ಕಾಲಕಳೆಯಬೇಕೆಂದರೆ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬಾ. ಹೊಟ್ಟೆ ಹುಣ್ಣುಗುವಂತೆ ನಗಿಸುವ ತಮಾಷೆ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ. ಶನಿಯು ಹಿಂದೆ ಹೊರಟ ಯಮ.

ಅವರು ಹಾಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಪ್ತಣ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಆಗ ತಾನೇ ಬೆಳಗಾಗಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಜನ ಸಂಚಾರವಿರಲಿಲ್ಲ. ಶನಿ ಚಿನ್ನದಂತೆ ಮಿರುಗುಟ್ಟುವ ತನ್ನ ಜರತಾರಿ ಮೊಚ್ಚೆಗಳನ್ನು ಬೀದಿಯ ಮಧ್ಯೆ ಇಟ್ಟು, ಯಮನೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಮರದ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತು "ಎನು ನಡೆಯುತ್ತದೋ ನೋಡುತ್ತಿರು" ಎಂದ. ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಯ್ಯಶೆಟ್ಟಿ ಯೆಂಬ

ಲಕ್ಷಾಧಿಕಾರಿಯಿದ್ದ. ಆತನು ಮುಂಜಾನೆ ಎದ್ದು ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಮೊಚ್ಚಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ. 'ಯಾರದೋ ಪಾಪ, ರಾತ್ರಿ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಜಾರಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಿರಬಹುದು' ಎಂದುಕೊಂಡ. ತಾನು ಹಾಕಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಹಳೇಚಪ್ಪಲಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಆ ಮೊಚ್ಚಿಗಳು ಸರಿಹೋಗುವುದೇ ಎಂದು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದ.

ನಿಚಿತ್ರವೇನೆಂದರೆ ಆ ಮೊಚ್ಚಿಗಳು ಅಳತೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವನಿಗಾಗಿ ತಯಾರಿಸಿದ್ದೇನೋ ಎನ್ನುವಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆತನ ಕಾಲಿಗೆ ಸರಿ ಹೋದುವು. ಒಂದುಸಾರಿ ಅತ್ತ ಇತ್ತ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿ, ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ರೇವಿಯಿಂದ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿಟ್ಟ.

ಕಾಲು ನೆಲದಮೇಲೆ ಇಟ್ಟನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಯಾರೋ ಒದ್ದಂತೆ ಆಗಿ, ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿದ.

ಜೋಡು ನೆಲಕ್ಕೆ ತಾಕಿದಷ್ಟೂ ಆತನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಗರುವುದು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನೋಡುವವರಿಗೆ ಆತನು ನರ್ತನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಮೊದಲು ಶನಿ ಮತ್ತು ಯಮರ ಹೊರತು ಮತ್ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕ್ರಮೇಣ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಜನ ನೆರೆದರು. ಸ್ಥೂಲಕಾಯದ ಲಕ್ಷ್ಮಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ ಹೀಗೆ ನಗೆದಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಅವರಿಗೆ ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ತೋರಿತು. ಆ ರಸ್ತೆಗುಂಟ ಬಂದ ಶೆಟ್ಟಿಯ ನಾಹಿತ ಆತನ ಅವಸ್ಥೆ ನೋಡಿ, ಮರುಕವಟ್ಟು, ಕುಡಿದು ಕುಣಿಯುತ್ತಿರುವ

ನೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ. ಮೆಲ್ಲನೆ ಆತನನ್ನು ಮನೆಗೆ ಸೇರಿಸುವುದು ಯುಕ್ತವೆಂದು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಶೆಟ್ಟಿಯ ಬಲಗೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ.

ಆತನು ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಶೆಟ್ಟಿಯ ಕೈ ಅವನ ಕೈಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿತು. ಆತನೂ ಶೆಟ್ಟಿಯೊಂದಿಗೆ ನರ್ತಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಅಕ್ಕಿ ತರುವೆನೆಂದು ಹೋದ ನಾಹಿತ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೂ ಮನೆಗೆ ಬಾರದಿರಲು ಅವನ ತಾಯಿ ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಳು. ಶೆಟ್ಟಿಯೊಂದಿಗೆ ಕುಣಿಯುತ್ತಿರುವ ಮಗನನ್ನು ಕಂಡು "ಇದೇನು ಕೇಡು ಗಾಲ ಬಂತೋ ನಿನಗೆ" ಎಂದು ಅವನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಎಳೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ಪಾಪ, ಮಗನ ಕೈಹಿಡಿದ ಕೂಡಲೇ

ಆಕೆಯ ಕೈ ಸಹ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿತು. ಆಕೆಯೂ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕುಣಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು.

ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಜನ ಕೂಡಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ರಕ್ಷಕ ಭಟ ನೊಬ್ಬನು ಬಂದು “ಎನಿದು ಗಲಾಟೆ? ನಡೆಯಿರಿ ಕೋರ್ಟಿಗೆ” ಎಂದು ಗದರಿಸುತ್ತಾ ಶೆಟ್ಟಿಯ ಎಡಗೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿಳಿದ. ಅಷ್ಟೇತಡ,

ಕೂಡಲೇ ಅವನ ಕೈ ಶೆಟ್ಟಿಯ ಕೈಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಅವನೂ ಸಹ ಮೇಳದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಕುಣಿದು ಕುಪ್ಪಳಿಸ ತೊಡಗಿದ.

ಮತ್ತೊಂದು ನಿಮಿಷಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ನಗರ ರಕ್ಷಕ ಭಟರ ಅಧಿಕಾರಿ ಬಂದು ‘ಗಲಾಟೆ ತಪ್ಪಿಸುವ ಬದಲಾಗಿ, ಈ ಕುಣಿದಾಟದಲ್ಲಿ ನೀನೂ ಪಾಲುಗೊಂಡಿರುವೆಯಾ?’ ಎಂದು ಕುಪಿತನಾಗಿ ಪೊಲೀಸನವನ ಕೈ ಹಿಡಿಯಲು, ಆತನೂ ಸಹ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಕುಣಿಯಬೇಕಾಯಿತು. ಗದ್ದಲವೋಗದ್ದಲ.

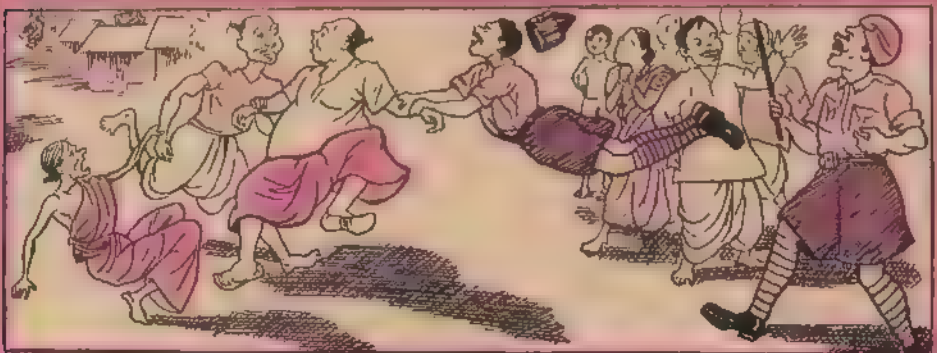
ಮರದ ಹಿಂದೆ ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಯಮನಿಗೆ ಇದು ಮೊದಮೊದಲು ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದರೂ, ಆ ತರುವಾಯ

ಡೊಳ್ಳು ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕುಣಿಯಲಾರದೆ ಅವಸ್ಥೆಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಶೆಟ್ಟಿಯನ್ನೂ, ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುಣಿಯಲಾರದೆ ಗೋಳಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಅಜ್ಜಿಯನ್ನೂ ಕಂಡು ಬಹಳ ಮರುಕವುಂಟಾಯಿತು.

ಆಗಾತನು ಶನಿಯನ್ನು ಕುರಿತು “ಇನ್ನು ಇವರನ್ನು ಬಾಧೆಪಡಿಸಬೇಡ” ಎಂದ. ಶನಿ ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಂದುಸಾರಿ ಬೀಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಕೈಗಳು ಅಂಟಿಕೊಂಡು ಕುಣಿಯುತ್ತಿದ್ದವರ ಕೈಗಳು ಸಡಿಲವಾಗಿ, ಅವರು ತಲಾ ಹಿಂದೊಂದು ಕಡೆ ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದರು.

ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಶೆಟ್ಟಿಯನ್ನು ವಿಷಯವೇನೆಂದು ಕೇಳಲು, ಆತನು “ಎಲ್ಲಾ ಈ ಪಾಳಾದ ಮೊಚ್ಚುಗಳ ಪ್ರಭಾವ” ಎಂದು ಅದನ್ನು ಕಳಚಿಬಿಟ್ಟು, ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿ ತನ್ನ ಹಳ್ಳೆ ಚಸ್ವಲಿಯನ್ನು ಕಾಲಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡ.

ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಆ ಹೊಸ ಮೊಚ್ಚುಗಳು ರೆಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪಕ್ಷಿಗಳಂತೆ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಮಾಯವಾದವು.

ರಾಜಭಕ್ತಿ

ವಿದರ್ಭದೇಶವನ್ನು ಜಯಪಾಲನೆಂಬ ರಾಜನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದ. ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಹೆತ್ತ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಆತನ ಅಳ್ಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸುಖವಾಗಿದ್ದರು.

ಒಂದು ದಿನ ಜಯಪಾಲನು ತನ್ನ ಮಿತ್ರ ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ಬೇಟೆಯಾಡಲು ಅಡವಿಗೆ ಹೋದನು. ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾರಿ ಹುಲಿ ಯನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಜಯಪಾಲನು ಬಹಳ ದೂರ ಹೋದ. ಆತನ ಪರಿವಾರ ಜಯಪಾಲನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಲಾರದಾಯಿತು.

ಕೊನೆಗೆ ಬೇಸರಗೊಂಡು ಜಯಪಾಲನು ಹುಲಿಗೆ ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಬಾಣಬಿಟ್ಟನು. ಗುರಿ ತಪ್ಪಿ, ಆ ಬಾಣ ಹುಲಿಯ ತೊಡಗೆ ತಗುಲಿತು. ಆ ಏಟಿನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹುಲಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಜೀವದಿಂದ ಉಳಿಯಲು ಜಯಪಾಲನು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಂದು ಬಾಣ ಬಿಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆತನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಕೊಲ್ಲ ಬೇಕು. ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದ ಹುಲಿಗೆ ಬಾಧೆ ಒಂದು ಕಡೆ, ಬೇಟೆಗಾರನ ಮೇಲೆ ಸೇಡು ಒಂದು ಕಡೆ. ಆದುದರಿಂದ ಆತನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಆ ಹುಲಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿತು.

ಕೂಡಲೇ ಹುಲಿ ಎದುರು ತಿರುಗಿತು. ಬಾಣದಷ್ಟೇ ವೇಗದಿಂದ ಜಯಪಾಲನ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಆ ರಭಸಕ್ಕೆ ಜಯಪಾಲನ ಕುದುರೆ ಆಯತಪ್ಪಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿತು. ಜಯಪಾಲನು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಪೊದೆಯಲ್ಲಿ ಉರುಳಿದ. ತನಗೆ ಸಾವು ಖಂಡಿತವೆಂದು ಕೊಂಡ ಜಯಪಾಲ.

ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಮರದ ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಧುಮುಕಿದ. ರೆಪ್ಪೆ ಬಡಿಯು ವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆತನು ಹುಲಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ತನ್ನ ಕೊಡಲಿಯಿಂದ ಅದರ ತಲೆ ಕಡಿದು

ಹಾಕಿದ. ಜಯಪಾಲನಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಅದ್ಭುತವಾದ ಕನಸಿನಂತೆ ತೋರಿತು.

ಜಯಪಾಲನು ಸ್ವಲ್ಪ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡ ತರುವಾಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ತನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದನು. ಆತನ ಧೈರ್ಯ ಸಾಹಸಗಳನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡನು. ತನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದಾತನ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು.

ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕಡುಬಡವ. ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪೋಷಿಸಲು ದಿನಾ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೌದೆ ಕೂಡಿದು ತಂದು ಅದನ್ನು ಮಾರಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಆತನ ಹೆಸರು ರಾಮಶರ್ಮ. ಅವನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿದು ಜಯಪಾಲನಿಗೆ ರಾಮಶರ್ಮನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ

ಅಭಿಪ್ರಾಯವುಂಟಾಯಿತು. ಆತನನ್ನು ಸಕುಟುಂಬ ಸಮೇತನಾಗಿ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ಆತನನ್ನು ತನ್ನ ಅಂಗರಕ್ಷಕ ದಳಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯನನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದನು. ರಾಮಶರ್ಮನ ಬಡತನವು ತೊಲಗಿ ಸುಖದಿಂದ ಕಾಲ ಉರುಳುತಿತ್ತು. ಆತನ ಮಗ ಮತ್ತು ಮಗಳು ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹೀಗೇ ಇರುತ್ತಿರಲು ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಜಯಪಾಲನು ರಾಮಶರ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಆತನು ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಉಪ್ಪರಿಗೆಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದು 'ಶರ್ಮಾ, ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳು....ನಿನಗೇನಾದರೂ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದೆಯೇ?'

ಆ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ನೀರವ. ಹೊರಗೆ ಏನೂ ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತುಂಬಾ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಹೊರತು ಏನೂ ಕೇಳಿಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ಆಲಿಸಿ ರಾಮಶರ್ಮನು ಜಯಪಾಲನೊಂದಿಗೆ "ಹೌದು, ಮಹಾ ವೃಭೂ, ಉತ್ತರದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಅಳುತ್ತಿರುವಂತಿದೆ, ಕಂಠಸ್ವರ ಹೆಂಗಸಿನದಂತಿದೆ" ಎಂದ ತಲೆತೂಗುತ್ತಾ.

"ಹೌದು. ಬಹುಶಃ ಬಹಳ ದೂರದಿಂದ ಆ ಸ್ವರ ಬರುತ್ತಿರಬಹುದು. ಅದುದರಿಂದಲೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ" ಎಂದ ಜಯಪಾಲ. ಅದಕ್ಕೆ ರಾಮಶರ್ಮ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಹೌದೆಂದು ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ.

ಚಂದಮಾಮ

“ನನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಯಾವ ಅಪತ್ತು ಒದಗಿದರೂ ಕೂಡಲೇ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕರ್ತವ್ಯ ನನ್ನದು. ಆದುದರಿಂದ ಅದೇನು ವಿಷಯವೋ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬರುವೆನು” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಜಯಪಾಲ.

ಕೂಡಲೇ ರಾಮಶರ್ಮನು ಹೊರಟ. ಕಾರ್ಗತ್ತಲೆ, ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ನೋಡಿದರೂ ಸಹ ದಾರಿ ಕಾಣಿಸದು. ಶೀತಲಗಾಳಿ ರೊಯ್ಯನೆ ಬೀಸುತ್ತಿದೆ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಿಚ್ಚುಗತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಆಕ್ರಂದನ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿವೆ ಕಡೆಗೆ ರಾಮಶರ್ಮ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಾನು ಸರಿಯಾದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವೆನೋ ಇಲ್ಲವೋ ನಿರ್ಣಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಸಾಗಿದ.

ಜಯಪಾಲನು ಯೋಚನಾಮಗ್ನನಾದನು. ರಾಮಶರ್ಮನೊಬ್ಬನೇ ಹೋಗಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬರುವನೆ? ಇಲ್ಲ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ನಿದ್ರೆಮಾಡಿ, ಮಾರನೆಯದಿನ ಬಂದು ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಡೋಂಗಿ ಬಿಡುವನೇ? ರಾಮಶರ್ಮನ ಧೈರ್ಯಸಾಹಸಗಳಲ್ಲಿ ಜಯಪಾಲನಿಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ; ಒಂದು ನೇಳೆ ಮೈಗಳ್ಳತನವಿರಲೂ ಬಹುದು ಎಂದು ಸಂಶಯಪಟ್ಟನು.

ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಜಯಪಾಲನು ರಾಮಶರ್ಮನಿಗೆ ಅರಿಯದಂತೆ ಆತನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಹೊರಟ. ರಾಮಶರ್ಮನಿಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಪ್ರಮಾದ

ಸಂಭವಿಸಿದರೆ ತಾನು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದು. ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿದ ರಾಮಶರ್ಮನಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಕೃತಜ್ಞತೆ ತೋರಿಸಬಹುದು, ಎಂದು ಆತನ ಎಣಿಕೆ.

ರಾಮಶರ್ಮ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ತಾನು ಸರಿಯಾದ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವೆನೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆ, ಆತನು ವೇಗವಾಗಿ ನಡೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ.

ರಾಮಶರ್ಮ ಊರಾಚೆಯಿದ್ದ ಸ್ಮಶಾನವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. ಸ್ಮಶಾನದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀ ಅಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ.

“ಅಮ್ಮಾ, ಏಕಳುತ್ತಿರುವೆ? ನೀವು ಯಾರು? ನಿಮ್ಮ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ಮಹಾರಾಜರು ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳು

ಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.” ಎಂದ ರಾಮಕರ್ಮ ವಿನಯ ದಿಂದ, ಅವಳು ಅಳುತ್ತಾ ಗದ್ದದ ಸ್ವರದಿಂದ “ನಾನು ಯಾರಾದರೇನು? ನನ್ನ ಸಂಕಟ ತೀರಿಸಬಲ್ಲೆಯಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

“ಮಹಾರಾಜರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಹೆತ್ತ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವರು. ಅವರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು” ಎಂದ ರಾಮಕರ್ಮ.

“ಸರಿ, ಹಾಗಾದರೆ ಕೇಳು. ನಾನು ಭೂದೇವಿ. ಇನ್ನೊಂದು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾ ರಾಜನು ಸತ್ತುಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಇಷ್ಟು ದಿನ ದಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಪಾಲಿಸಿದ ರಾಜನು ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತೆರಳುವನಲ್ಲಾ ಎಂದು ನಾನು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದಳು.

ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟಿತನಾದ ರಾಮಕರ್ಮ. ಸ್ವಲ್ಪ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡ ತರುವಾಯ “ಮಹಾ ರಾಜರನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಮಾರ್ಗವೇನಾದರೂ ಇದೆಯೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ಇಲ್ಲದೇನು? ಇದೆ. ಆದರೆ ಯಾರೂ ಅಂತಹ ಕಾರ್ಯವನ್ನೆಸಗಲು ಸಿದ್ಧರಾಗರು”

“ಹೇಳಿ. ನಾನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆ” ಎಂದ ಕರ್ಮ ಖಡಿತ ಸ್ವರದಿಂದ.

“ಸ್ವರಾನದ ಆಚೆ ಮಹಾಕಾಳಿಯ ಅಲಯವಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯನ್ನು ಕಾಳಿಕಾದೇವಿಗೆ ಬಲಿಕೊಟ್ಟರೆ, ಆಕೆ ಸಂಪ್ರೀತಳಾಗಿ, ಮಹಾರಾಜನನ್ನು ಈ ಗಂಡಾಂತರದಿಂದ ಪಾರುಮಾಡುವಳು. ಆತನು ಪೂರ್ಣ ಆಯುಸ್ಸನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವನು.”

ರಾಮಕರ್ಮನು ಮನಕಡೆ ನಡೆದ. ನಡೆಯುತ್ತಾ ಅವನು ಹೀಗೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿದ: “ಊರಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಯಾವ ತಂದೆತಾಯಿಯಾಗಲೀ ತಮ್ಮ ಮಗನನ್ನು ಬಲಿ ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಲಾರರು. ಹೇಗೆ ಮತ್ತೆ?” ಹೀಗೇ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರಲು ರಾಮಕರ್ಮನಿಗೆ ತಟಕ್ಕನೆ ಒಂದು ಯೋಚನೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ತನ್ನ ಮಗನೂ ಸಹ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ. ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸದೆ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನೇ ಬಲಿಕೊಟ್ಟರೆ ರಾಜನು ದೀರ್ಘಾಯುವಾಗುವನು. ಈರೀತಿ ಜಯಪಾಲನನ್ನು ಈ ಗಂಡದಿಂದ ಕಾಪಾಡಬಹುದು.

ಅದರೆ ತನ್ನದೂ ಹೆತ್ತ ಕರಳು. ನೋಡಿ ನೋಡಿ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನೇ ಕೈಯಾರೆ ಕೊಲ್ಲುವುದೆಂದರೆ ಹೃದಯ ಬಿರಿಯದೆ ತಪ್ಪದು. ಆದರೀಗ ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಮಗನು ಸತ್ತರೆ ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಚಿಂತಿಸುವನು. ರಾಜನು ಸತ್ತುಹೋದರೆ, ರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲಾ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಕಲ್ಲೋಲವಾಗುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರಜಾಕ್ಷೇಮಕ್ಕಾಗಿ ಮಗನನ್ನು ಬಲಿಕೊಡಲು ರಾಮಶರ್ಮ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡ.

ಹೀಗೆ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆತನು ಬೇಗ ಬೇಗ ಮನೆಯ ಕಡೆ ನಡೆಯಲುಪಕ್ರಮಿಸಿದನು. ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಮಗನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ, ಅನನಿಗೆ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸಿ, ಶುಚಿಯಾಗಿ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಹೇಳಿದ. ತಂದೆಯ ಮಾತಿಗೆ ಎಂದೂ ಎದುರಾಡದ ಮಗ, ಆತನು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರವೇ ನಡೆದುಕೊಂಡ. ತಾನು ಮಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ ರಾಮಶರ್ಮ.

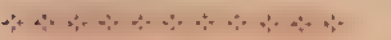
ಮಗನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಮಹಾಕಾಳಿ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ದೀಪಾರಾಧನೆ ಮಾಡಿದ ತರುವಾಯ ಮಗನೊಂದಿಗೆ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಹೇಳಿದ.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಹುಡುಗನು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ “ಅಪ್ಪಾ, ಇಂತಹ ಅನಕಾಶ ಲಭಿಸಿದುದು ನಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟ. ಇನ್ನೂ ಏಕೆ ಅಲೋಚಿಸುವಿರಿ? ಈಗಲೇ ನನ್ನನ್ನು ಮಹಾ

ಕಾಳಿಗೆ ಬಲಿಕೊಟ್ಟು ಮಹಾರಾಜರ ಸ್ವರ್ಗವುಳಿಸಿ” ಎಂದ ತಂದೆಗೆ ತಕ್ಕ ಆ ಮಗ.

ಆ ಹುಡುಗನು ಕಾಳಿಕಾದೇವಿಯ ಮುಂದೆ ತಲೆ ಬಾಗಿ ಸಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ಅಚಲ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ರಾಮಶರ್ಮನು ತನ್ನ ಮಗನ ತಲೆ ಕಡಿಯಲು ಬಡ್ಗನನ್ನು ಮೇಲೆ ಎತ್ತಿದ. ಇನ್ನೊಂದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ತಲೆ ಕೆಳಗೆ ಉರುಳಿ ಬೇಕು, ಆಗ ಆತನ ಕೈಯನ್ನು ಯಾರೋ ಕದಲದಂತೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು.

ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಕಾಳಿಕಾದೇವಿ, ದೇದೀಪ್ಯಮಾನವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಾ, ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿರುವ ನೇತ್ರಗಳಿಂದಿರುವ ಆ ಮಹಾತಾಯಿಯ ಮುಂದೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ

ಚಂದಮಾಮ

ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದರಾಮಶರ್ಮ. ಆಗ ದೇವಿ “ಶರ್ಮಾ, ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆ. ನಿನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಬಲಿಕೊಡದೆಯೇ ನಿನ್ನ ಕೋರಿಕೆ ನೆರವೇರುವುದು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದೃಶ್ಯಳಾದಳು.

ರಾಮಶರ್ಮನು ಮಗನನ್ನು ಮನೆಗೆ ವಾಪಸು ಕರೆತಂದುಬಿಟ್ಟ. ತಾನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ರಾಜನ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋದ.

ಈ ಸಂಘಟನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದ್ದ ಜಯಪಾಲನು ರಾಮಶರ್ಮನು ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆತನಿಗಾಗಿ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ.

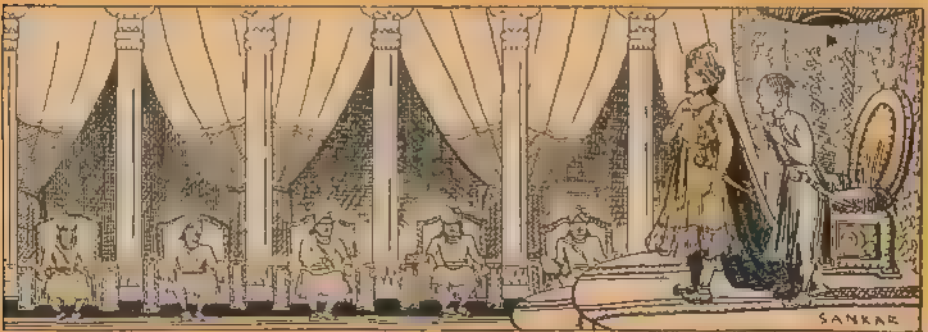
ರಾಮಶರ್ಮನು ಬಂದು “ಮಹಾ ಪ್ರಭೂ ಅದೇನಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಮಗನು ತೀರಿಕೊಂಡವನು ಬಡವಳೊಬ್ಬಳು ಶೋಕಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸಮಾಧಾನಮಾಡಿ ಬಂದೆ” ಎಂದ.

ಜಯಪಾಲನಿಗೆ ನಿಜಾಂಶವು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಆತನು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಗ ನಂಬಿ ದಂತೆ ನಟಿಸಿದ. ನಂತರ ಮಾರನೆಯ ದಿನ

ದೊಡ್ಡ ಸಭೆ ಸೇರಿಸಿದ. ಆ ಸಭೆಗೆ ಊರ ಪ್ರಮುಖರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬರಮಾಡಿದ. ಹೀಗೆ ತುಂಬಿದ ಆ ಮಹಾ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ, ಜಯಪಾಲನು “ರಾಮಶರ್ಮ ನನಗೆ ಮತ್ತೊಂದುಬಾರಿ ಪ್ರಾಣದಾನ ಮಾಡಿದನು. ಆದರೆ ತನ್ನ ಹಿರಿಯನನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಆತನ ಗುಣವಲ್ಲ. ತನ್ನ ಪ್ರಭುವಿಗಾಗಿ ಎಂತಹ ತ್ಯಾಗವಾದರೂ ಹಿಂಗೆಯದೇ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧನಾದನು. ರಾಮಶರ್ಮನ ಗುಣ ನಾನು ಹೇಗೆ ತೀರಿಸಲಿ? ನನಗೇನೂ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ”

ಎಂದು ಹೇಳಿ, ರಾಮಶರ್ಮನಿಗೆ ಭಾರಿ ಸನ್ಮಾನ ಮಾಡಿದನು. ಆತನಿಗೆ ತನ್ನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉನ್ನತ ಪದವಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸತ್ಕರಿಸಿದನು.

ರಾಮಶರ್ಮನಿಗೆ ಲಭಿಸಿದ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಹರ್ಷಚಿತ್ತರಾದರು. ರಾಮಶರ್ಮನು ತೋರಿಸಿದ ರಾಜಭಕ್ತಿ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಯಲ್ಲೂ ಹರಡಿತು.

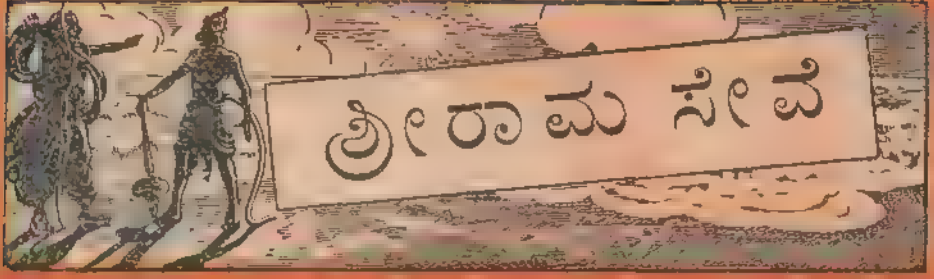

ಹ ನು ಮ ನ ಬಾ ಲ

(ರಾಮಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ತಲೆಯೊಳಾಂತು ಲಂಕೆಗೆ ಹೋದ
ಹನುಮಂತ—)

ರಾಮನನ್ನು ಬಾಯ್ತುಂಬಾ ಹೊಗಳಿದ ರಾವಣನನ್ನು ಜರೆದ
ರಾವಣ ಕೋಪದಿ ಕೆಂಗಣ್ಣಾಗಿ 'ಹಾಳು ಕೋತಿ--' ಎಂದ,
' ಈ ಕೋತಿಯ ಬಾಲಕೆ ಬಟ್ಟೆಯ ಕಟ್ಟೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿರೆ'ಂದ
ಹೊರೆ ಹೊರೆಯಾಗಿ ಅರುವೆ ಬರುವುದಂ ಕಂಡು ಹನುಮ ನಿಂದ
ಎಷ್ಟು ಸುತ್ತಿದರು ಇನ್ನಿಷ್ಟಿಷ್ಟು ಬಾಲ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು!
ಸುತ್ತಿ ಬೇಸತ್ತು ರಾಕ್ಷಸರೆಲ್ಲಾ ತಂದೆಗೆ ಹೊತ್ತು;
ಬಂದಿಗೆ ಕೊಡಗಳತುಂಬಾ ತುಂಬಾ ಎಣ್ಣೆ ಹೊಯ್ದು ನೆನೆಸಿದರು!
ಚಕಮುಕಿ ಹೊಡೆದು ಬೆಂಕಿಯಮಾಡಿ ಬಾಲಕೆ ಹಿಡಿಸಿದರು!
ಹಾ ಹೋಯೆಂದು ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿ ನಕ್ಕರು ಬಿರುಸಾಗಿ
ಕೋತಿಗೆ ತಕ್ಕ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯಾಯ್ತುಂದು ನರಿದರು ಚೆನ್ನಾಗಿ
ರಾಮನ ನೆನೆದು ಸೀತೆಗೆ ಮಡೆದು ಹನುಮಂತ ವೀರ
ಹುಂಕೃತಿಗೊಟ್ಟು ಘಮ್ನನೆ ಎದ್ದು ನೋಡುತೆ ರಾಕ್ಷಸರ
ದೇಹವ ಬೆಳೆಸಿ ಬಾಲವ ಬೆಳೆಸಿ ಅವರ ನಡುವೆ ನೆಗೆದ
ಗಿರಗಿರನೆ ಬಾಲವ ತಿರಿಗಿಸಿ ಅವರ ಮುಖಕ್ಕೆ ಹೊಡೆದ
ಕುಯ್ಯೋ ಮರೋ ಎಂದವರೆಲ್ಲಾ ಓಡಿದರತ್ತಿತ್ತು!
ಅಕಾಶಕ್ಕೆ ಕಂಬ ನೆಟ್ಟಂತೆ ಎಗರಿದ ಹನುಮಂತ!
ರಾಜ ನಗರಗಳು ಅಂತಃಪುರಗಳು ಪಣ್ಯಶಾಲೆ ಪಶುಶಾಲೆಗಳು
ಭಗಭಗ ವುರಿಯಲು ಹೆದರಿಯೋಡಲು
ಅನೆ ಕುದುರೆಗಳು ಪಶುಗಳು ಜನಗಳು
ಧಗಧಗ ಚರಚರ ಉರಿಯಿತು ಲಂಕಾ!
ಪಟಪಟ ಪರೀಲು ಧಾಮ್ನು ಧಾಮ್ನೊದು
ಸಿಡಿಲನು ಸಿಡಿಸಿ ಮಿಂಚನು ಮಿಂಚಿಸಿ
ಎಲ್ಲರ ನಳಿಸುತೆ ಉರಿಯಿತು ಲಂಕಾ!
ಬಾಲ ಮಡಚಿ ಹನುಮಂತನು ಬಂದು ರಾಮನ ವಂದಿಸಿದ.
ಬಾಲಗೊಡೆಯ ಸೀತಾರಾಮರಿಗೆ ಹಿಡಿದು ' ನಮೋ' ಎಂದ.

“ ಸುಂದರಿ ”

ಶ್ರೀ ರಾಮ ಸೇವೆ

(ರಾಮಸ್ತಂಭ ಸ್ಮಾರಕವು ಕಡಲಿಗೆ ಸೇತುವೆ ಕಟ್ಟುವ ಕೋಲಾಹಲದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಆಳಿ ಲೊಂದು ಓಡಿಬರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಹಿಂದೆ ಅನೇಕ ಅಳಿಲುಗಳಿವೆ)

“ಕೀಚ್ ಕೀಚ್ ರಾಂ ರಾಂ, ಕೀಚ್ ಕೀಚ್ ರಾಂ ರಾಂ! ಓ! ಓ! ಕೋತಿಗಳ ಉತ್ಸಾಹವೆ! ಅಬ್ಬರವೆ! ಆರ್ಭಟವೆ! ನೋಡಿದರೆ ಹುಳು ಹುಪ್ಪಟೆಗಳಿಗೂ ಹುರುಪು ಹುಟ್ಟುವ ಹಾಗಿದೆ!

ನಾನು ಸುಮ್ಮನಿರಲಿ? ಕೋಗಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಲಿ? ನಕ್ಕಾರಿ? ಬೇಡ ವೆಂದಾರಿ? ನಾಸೆಷ್ಟು ನನ್ನ ಸಹಾಯವೆಷ್ಟು ಈ ನನ್ನ ಅಳಿಲ ಗುಂಪಿನೊಂದಿಗೆ ಹೋದರೆ ಎನೆಂದಾನು ಆ ರಾಮ? ನಮ್ಮ ಚುಂಚು ಮೂತಿಯನ್ನೂ ಸರಿಬಾಳುವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಎಗತಾಳಿ ಮಾಡಿಯಾನೆ?

ಪಾಪ, ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಏಯೋಗ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದಾನೆ. ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಅವನಿಗೇನಾದರೂ ತಂಟೆಯಾಗಿ

ತೋರಿದರೆ ಬಾಣದ ಮೊನೆಯಿಂದ ಸೀಳಿ ಬಿಸುಟಾನೇನೋ!

ಹೂಂ. ಆತನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತರ ಒಳ್ಳೆದೇ ಆಯಿತು. ಅಂದಮೇಲೆ ನಾನೇಕೆ ಹೆದರಿ ಕೊಂಡು ಉತ್ಸಾಹ ಉಡುಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯ ಕೋತಿಗಳಲ್ಲೂ ಓಡೋಡಿ ಬರುತ್ತಿ ದ್ವಾವಂತ! ಅವು ಕೊಂಬೆ ಮುರಿದರೆ ನಾವು ಕಾಯಿ ಉದುರಿ ಸುತ್ತೇವೆ. ಬಿಸಿ ನೀರಿಗೆ ತಣ್ಣೀರು ಜೋಡು.

(ಅಳಿಲು ಆನಂದ ತಥಿಂಗಿಣ ಲಾಗಹಾ ಕುತ್ತ, ತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತ)-

“ಆಮ್ಮಮ್ಮ! ಶ್ರೀರಾಂ! ಏನು ಮುಡ್ಡು ಏನು ಹೆಚ್ಚು! ವರಗಳಮೂಟೆ! ನವರತ್ನಗಳತೋಟ! ರಾಮಸೇವೆ ದೇವಸಂಬಮಾತು ಅವನಿಗೇ ಸರಿ! ಎಂಥ ಸೌಜನ್ಯ! ಆ! ಆ! ಸುಗುಣಸಾಗರ!

ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ! ಇದೇನು ಇಂದ್ರ ಜಾಲಪೋ! ಕಣ್ಣು ಕೆಟ್ಟೋ! ನನ್ನ ಕಣ್ಣೋಗಿಂದ ಹೋಗೋದೇ ಇಲ್ಲವಾ ಮುಡ್ಡು ಮುಖ! ಮಹಾ ಪುಣ್ಯವಂತ ಹನುಮನ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆಂತಲೂ ನನ್ನ

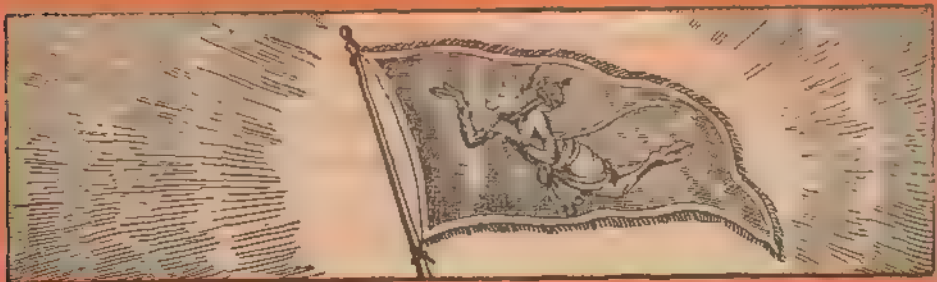
ಭಾಗ್ಯ ಏನು ಕಡಮೆಯಾಯಿತು? ಆಹಾ! ನಾವು ಸಣ್ಣ ಜಂತುಗಳಾದುದರಿಂದಲೇ ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಮಮತೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾದೆ! ನಾನು ಅಳಿ ಲಲ್ಲ ಇನ್ನು! ಸಣ್ಣ ಹನುಮ!

ಅಯ್ಯೋ! ನೆನೆಸಿದರೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತೆ. ಆ ಮಹಾನುಭಾವನ ಮುಂದೆ ನನ್ನ ಅಲ್ಪ ಗುಣ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೋರಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ! ಆ ರಾಮ— ಅಂಥಾ ವಿರಹ ದು ಬಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಮನದಿ ಚ್ಚಿದ ಚಿದ್ದಿಲಾಸದಿಂದ ನನ್ನ ಮೈಯನ್ನು ನಿಮಿರೋಣವೆಂದು ಕುತೂಹಲ ಪಡುವಾಗ, ಮೂಢಾತ್ಮನಾದ ನಾನು ಜಾರಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ! ಒಂದೆರಡುಬಾರಿ ದಿಕ್ಕುಗೆಟ್ಟು ಅವನ ಶ್ಯಾಮ ಲಾಂಗದ ಮೇಲೆಯೇ ಹಾರಿಕೊಂಡೆ! ಅಚ್ಚೇಚ್ಚೆ ಎಗರಿದೆ! ಹಾಗಂತ ಅವನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವ ಅಳವಿ ನೆಲ್ಲೇ ಇದೆಮತ್ತೆ! ಏನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನೋ! ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ನಗೆಯಾಡಿದ. ತಂಟೆ ಮಾಡುವ ಮಗುವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಸಂತೋಷ ಪಡುವ ತಾಯಿಯ ಹಾಗೆ! ಅಜ್ಜೋ! ನಾನುಮಾಡಿದ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಸಹಾಯವನ್ನು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಗುಡ್ಡ ಮಾಡಿ ಹೋಗಿದೆ! ದೊಡ್ಡವರಿಗೂ ಸಣ್ಣವ ರಿಗೂ ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ಹೃದಯ ನೋಡಾ

ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡಿದ! ಏನು ಸಮಾನಭಾವ! ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ನಾವು ಮಾಡಿದ್ದೇನಿದೆ ಮಹಾ! ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ನಾಲ್ಕಾರು ಹರಳುಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಒಯ್ದು ಒಯ್ದು ಸಮುದ್ರದ ಬದಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದು! ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಎಷ್ಟು ಉಬ್ಬಿಹೋದ ಆ ರಾಮ! ಎಡಗೈಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಬಲಗೈಯಿಂದ ನನ್ನ ಬೆನ್ನನ್ನು ತೀಡುತ್ತಾ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯಾಡಿದ!

ಆ ಕೈಯ ಪ್ರಭಾವವೇನೋ! ಮಹತ್ತರೇ ಏನೋ! ನಮ್ಮ ಅಳಿಲ ಜಾತಿಗೆಲ್ಲಾ ಆ ರಾಮಯ್ಯತಂದೆ ತೀವಿದ ಗುರುತು ಸ್ಥಿರ ವಾಗಿಯೇ ಬಿಡುಹೋಯಿತು! ನನು ಚಿಂದ ವಾಯಿತು ನಮ್ಮಮೈ! ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮೈಯೂ! ಹಣವೂ, ಬಿರುದು ಬಾವಲಿಗಳೂ ಸ್ಥಿರವಲ್ಲ ವೆಂದೇ ಈ ಬಹುಮಾನ ಕೊಟ್ಟನೋ ಆರಾಮ! ಎಷ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಬುದ್ಧಿ! ಹೌದು! ಯಾರಿಗೆ ಏನು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದು ಆ ರಾಮಚಂದ್ರನಿ ಗಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ ಯಾರಿಗೆ ತಾನೇ ಗೊತ್ತಿದೆ?

ಆಹಾ! ಏನು ಪುಣ್ಯ ನಮ್ಮದು! ಎಂಥ ಭಾಗ್ಯ ನಮ್ಮದು! ಕೀಚ್ ಕೀಚ್, ರಾಂ ರಾಂ! ಕೀಚ್ ಕೀಚ್, ರಾಂ ರಾಂ.

ಮೂವರು ಗೆಲೆಯರು (ಹಿಂಬದಿಯ ಚಿತ್ರ)

ಕೋತಿ ಗೆಲೆಯ ಮಾಡಿದ ಚೇಷ್ಟೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಾ ನೋಂದಿದ್ದ ಕೊರಪಣ್ಣ, ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಮೂದಲಿಕೆಗೆ ಮತ್ತಿಷ್ಟು ದುಃಖಪಟ್ಟ. ಅದರೂ ಸಮಾಧಾನಕ್ಕಾಗಿ “ ಇಲ್ಲಮ್ಮ, ಕೋತಿಯೂ, ಗಿಲಿಯೂ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿದುವೇ ಹೊರತು ಕೋಗಿಲೆ ಗೆಲೆಯ ತುಂಬ ಒಳ್ಳೆಯವ ” ಎಂದ ಮತ್ತೆ.

“ ಏನೋ ಮತ್ತೆ. ಕೋಗಿಲೆ ಗೆಲೆಯನನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಂಬುವುದು ಹೇಗೆ? ಅದು ಕೂಡಾ ತಂಟೆ ಮಾಡಿದರೆ ಮತ್ತೆ ನೀನು ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಸ್ನೇಹ ಮಾಡ ಕೂಡದು. ಒಬ್ಬನೇ ಇರಬೇಕು. ತಿಳಿಯಿತೆ?” ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದಳು ಅವನಮ್ಮ.

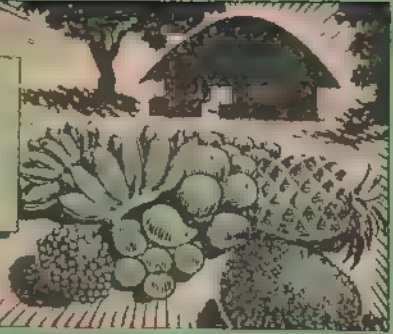
ಮರುವಿನ ಕೋಗಿಲೆ ಗೆಲೆಯ ಮತ್ತೆ ಬಂದು ಕೊರಪಣ್ಣನ ಗುಡಿಸಲನ್ನು ಸೇರಿತು. ಇನ್ನೂ ಮಳೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಚಳಿಯಿಂದ ಕೊರಪಣ್ಣನಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಬುದ್ಧಿ ಹುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ. ನೋಡಿದಾಗ ಮೈಕೈತುಂಬಾ ಕೆಲಸವಿತ್ತು.

ಹುಡುಗ ಕೊರಪಣ್ಣ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಕೋಗಿಲೆ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಿತು. ಮೆಲ್ಲಗೆ ಅವನ ಭುಜದಮೇಲೆ ವಾಲಿತು ಅಲ್ಲಿ ಕೊರಪಣ್ಣ ಈವರೆಗೂ ಕೇಳಿರದಂತೆ ಇಂಪಾಗಿ ಹಾಡ ತೊಡಗಿತು. ಆ ಹಾಡು ಕೇಳುತ್ತಾ ಕೊರಪಣ್ಣ ತನ್ನಯನಾಗಿ ಹೋದ. ಆ ಕೋಗಿಲೆ ಮರಗಿಡ, ಹೂ, ಬಳ್ಳಿ, ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಹಕ್ಕಿಗಳು, ನದಿಗಳು, ವನಗಳು ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕುರಿತು ಕವಿತೆ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಡಿತು. ಇಷ್ಟುಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅಡವಿ ಜಂತುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಚಿತ್ರ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿತು. ಈ ಹಾಡು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಕೊರಪಣ್ಣ ತನ್ನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟ. ಹೊತ್ತು ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಹೋಯಿತು. ಸಂಜೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ತಾಯ್ತಂದೆಯರು ಬಂದಾಗಲೇ ಹೊತ್ತು ಹೋಯಿತೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು.

ಅವರು ಕೋಗಿಲೆಯ ಸಂಗತಿ ಕೇಳಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟರು. “ ಈದಿನ ನೀನು ನಿಜವಾದ ಗೆಲೆಯನನ್ನು ಹಿಡಿದಿ ” ಎಂದಳು ತಾಯಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಕೊರಪಣ್ಣ “ ಹೌದು. ನಾವು ಮಾಡಿದಂತೇ ಮಾಡುತ್ತೆ ಕೋತಿ. ನಾವು ಹೇಳಿದ್ದೇ ಹೇಳುತ್ತೆ ಗಿಲಿ. ಆದರೆ ಕೋಗಿಲೆ ಹಾಗಲ್ಲ; ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಮಧುರವಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತೆ. ಅದು ಆಟ ಪಾಟಿಗಳಿಂದಲೇ ನಮ್ಮಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದಲೇ ಅದು ನಿಜವಾದ ಗೆಲೆಯ ” ಎಂದ ಕೊರಪಣ್ಣ.

(ಮುಗಿಯಿತು)

ವಿ ನ ಯ ಶಾ ಲಿ

ಸಿಕ್ಕರ ಆದಿಗುರುವಾದ ಸಾನಕ್ ತನ್ನ ಮುನತ್ತನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸನ್ಯಾಸಿಯಾದ. ಆಗ್ಗೆ ಆತನಿಗೆ ಹೆಂಡತಿಯೂ, ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳೂ ಇದ್ದರು. ಹೆಂಡತಿಯ ಹೆಸರು ಚೂನೀದೇವಿ. ಹಿರಿಯ ಮಗನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ, ಹೆಸರು ಶ್ರೀಚಂದ್ರ. ಈತನ ತಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಮೀದಾಸ್ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳ ಕೈಗೂಳು.

ಸಾನಕ್ ಜೋಗಿಯಾಗಿ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿರಲು, ಚೂನೀದೇವಿ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ತೊರುಮನೆ ಸೇರಿದಳು. ಗಂಡನನ್ನು ಆಗಲಿದ ನಂತರ ಆಕೆ ತೊರುರಿನಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಕಳೆದಳು.

ಈ ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲೂ ಗುರು ಸಾನಕ್ ದೇಶವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಿ ತನ್ನ ಮತವನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದ. ಆತನು ಆರವತ್ತು ವರ್ಷ ವೃದ್ಧನಾದ ನಂತರ ದೇಶಾಟನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪಂಚಾಬಿನಲ್ಲಿರುವ ಬಿಯಾಸು ನದಿ ತೀರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾದ ಆಶ್ರಮ ನಿರ್ಮಿಸಿದ. ಆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಕರ್ತಾರಪುರವೆಂದು

ಹೆಸರಿಟ್ಟ. ಕರ್ತಾರಪುರವೆಂದರೆ ವಿಶ್ವಕರ್ತನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನು ನೆಲಸಿರುವ ಸ್ಥಳವೆಂದು ಅರ್ಥ.

ಬಹುಮಂದಿ ಸಾಧುಗಳು, ಯೋಗಿಗಳು, ಶಿಷ್ಯರೂ ಕರ್ತಾರಪುರಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕೂ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಬಂದು ಗುರುಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತಂಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆತನ ಶಿಷ್ಯಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವಾರು ಧನಿಕರೂ, ಜಮೀನುದಾರರೂ ಇದ್ದರು. ಅವರು ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ತಂದು ಆತನಿಗೆ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಸಾನಕ್ ಹಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಚೂರುಗಳಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಪರಮವೇದಾಂತಿ. ಬಂದ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಗಾಗಲೇ ಸಾಧುಗಳಿಗೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿ, ಒಂದು ಕಾಸೂ ಉಳಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಕರ್ತಾರಪುರದಲ್ಲಿ ಸಾನಕ್ ಗುರುಪೀಠ ಸ್ಥಾಪಿಸಿರುವನೆಂದೂ, ಶಿಷ್ಯರು ಜಿಲೆಬಾಳುವ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ತಂದು ಆತನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಿರುವರೆಂದೂ ಚೂನೀದೇವಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು.

***

ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಮಹಿಸಿರುತ್ತೇನೆ. ಆ ಕೆಲಸ ಆತನು ಮಾಡಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಕೈವಾಡ ಕೂಡದು” ಎಂದು ನ್ಯಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಯ ಪಡಿಸಿದ.

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಚೂನೀದೇವಿ ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿ ತೋರಿತು. ಆಕೆ ನಾನಕ್ ನೊಂದಿಗೆ “ಪೀಠದ ವ್ಯವಹಾರ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇರಬೇಕು, ಹೊರಗಿ ನವನಾದ ಲೆಹನಾ ಗೆ ವಹಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯವೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

ಆಗ ನಾನಕ್ “ಈ ಶಿಷ್ಯರೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಕುವರರೇ! ಇವರಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಶ್ರೇಷ್ಠನು ಲೆಹನಾ. ಆತನೇ ನನ್ನ ನಂತರ ಈ ಪೀಠಕ್ಕೆ ಅಧಿಪತಿ. ಲೆಹನಾ ಯೊಗ್ಯತೆ ಈ ಶ್ರೇಷ್ಠನಿಗಾಗಲೀ, ಅಕ್ಷೇಪದಾಸನಾಗಲೀ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ನನ್ನ ಮತಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅವುಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಅನಂತರ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಭೋಧಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯೇ ಹೊರತು ಹಣ ಗಂಟುಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ನನಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡಬೇಡಿ” ಎಂದು ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದ.

ಆದರೂ ಚೂನೀದೇವಿ ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಮಕ್ಕಳು ಪೀಠಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ದಕ್ಕಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಆಲೆಯಿಂದ ಆ ಮಠದಲ್ಲೇ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಕಳೆದರು.

ಗುರುನಾನಕ್ ಗೆ ಎಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷ ತುಂಬಿತು. ಒಂದುದಿನ ಸಂಜೆಗೆ ಆತನು ಲೆಹನಾನನ್ನು ಕರೆದು, “ನಾನು ನಾಳೆರಾತ್ರಿ

ಕೂದಲೇ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಆಕೆ ಕತ್ತಾರವುರವನ್ನು ತಲುಪಿದಳು. ಗಂಡನನ್ನು ಕುರಿತು “ನಮಗೂ ಈ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿರಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿ” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಆದಕ್ಕೆ ನಾನಕ್ “ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ನೀವೂ ಇರಬಹುದು” ಎಂದ.

ಆದರೆ ಎಲ್ಲರಂತಿರದೆ ಪೀಠಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ತಲೆಹಾಕಿ, ನಿತ್ಯವೂ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನೂ, ಹಣವನ್ನೂ ಭದ್ರಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಈ ವಿಷಯವು ನಾನಕ್ ಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಚೂನೀದೇವಿ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆದು “ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬರುವ ಹಣವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯ ಲೆಹನಾ ಎಂಬ

ಚಂದಮಾಮ

ಈ ಲೋಕವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವೆನು. ನಮ್ಮ ಅಶ್ರಮದ ಹಿಂದಿರುವ ಅಲದಮರದ ಕೆಳಗೆ ನನ್ನ ಹಾಸಿಗೆ ಹಾಕಿ” ಎಂದ.

ಗುರುನಾನಕ್ ಮರಣಶಯ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ ಭಗವನ್ನಾ ಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮೃತ್ಯು ದೇವತೆಯನ್ನು ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿರಲು, ಚೂನೀದೇವಿ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪೀಠಾಧಿಪತ್ಯ ತಮ್ಮ ಮನೆತನದಲ್ಲೇ ಉಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿರೆಂದು ಕರ್ಷಿಸಲ ಕೇಳಿ ಕೊಂಡಳು. ಆದರೆ ನಾನಕ್ ಅದಕ್ಕೆ ಅಂಗೀಕಾರ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. “ನನ್ನ ತರುವಾಯ ಪೀಠಾಧಿಪತಿ ಲೆಹನಾ. ನನ್ನ ತರುವಾಯ ಆತನು ಅಂಗದನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಸಿಕ್ಕರಿಗೆ ಗುರುವಾಗಲಿ” ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ ನಾನಕ್ ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥನಾದ.

ಗುರುನಾನಕ್ ನಂತರ ಅಂಗದನು ಗುರು ಸೂತ್ರ ಹಿಡಿದು, ಸದಾ ಧ್ಯಾನಮಾಡುತ್ತಾ, ನಾನಕ್ ಬೋಧಿಸಿದ ಮತಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಾ, ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಸಾರುತ್ತಾ ಕಾಲನೂಕುತ್ತಿದ್ದ.

ಗುರುನಾನಕ್ ಕಾಲಕ್ರಂತಿಲೂ ಅಂಗದ ಗುರುವಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಕೆ ಮತ್ತು ಹಣ ಹೇರಳವಾಗಿ ಬರತೊಡಗಿತು. ಅಂಗದಗುರು ಆ ಹಣಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅಧಿಪತಿಯಾದರೂ ಗೋಧಿ ರೊಟ್ಟಿ, ಮಾತ್ರ ತಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ಧನವ ನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಾಧು ಸಂತರ್ಮನೆಗೆ ವೆಚ್ಚಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅಂಗದಗುರು ಶಿಷ್ಯಕೋಟಿಯ ಗೌರ

ವಾದರಣೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ಪಾಗೆಲ್ಲಾ, ನಾನಕನ ಮಕ್ಕಳ ಅಸೂಯೆ ಬೆಳೆಯಿತು. ಅಂಗದ ಗುರುವಿನ ಪಾದಗಳಮೇಲೆ ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಮಾಡಿದರೆ. ಆ ಗೌರವ ಸ್ವಾಮ್ಯವಾಗಿ ತಮಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾಗಿತ್ತಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಕೊಳ್ಳುವರು.

‘ನಾವೂ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಜೊತೆಗೂಡಿಸಿ ಗುರುತ್ವ ಸಂಪಾದಿಸೋಣ. ಆಗ ನಮಗೂ ಕಾಣಿಕೆ, ನಮಸ್ಕಾರಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ’ ಎಂದು ಪ್ರೀಚಂದ್ರನು ಆಲೋಚಿಸಿ, ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಕೂಡಿಸಲು ಮೊದಲು ಮಾಡಿದ. ಬಹಳ ಕಾಲ ಕಠ್ಠಾರಪುರದಲ್ಲಿ ಉಳಿದು, ನಾನಕ್ ಮತ ಸೂಕ್ತಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದನಾದುದರಿಂದ, ಗಿಣಿ ಪಾಠದಂತೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವನು.

ಅವುಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸುವಂತೆ ಯಾರಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ ತನಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟಿ ಅರ್ಥ ಹೇಳುವನು. ಅಂಗದ ಗುರುವಿಗೆ ಈ ಸಮಾಚಾರ ತಿಳಿಯಿತು. ಶ್ರೀಚಂದ್ರನಿಂದ ನಾನಕ್ ಮತಸೂತ್ರಗಳಿಗೆ ಅಪಚಾರವಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿತಿದ್ದರೂ, ಗುರುಪುತ್ರನೆಂಬ ಗೌರವದಿಂದ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದ.

ಆತನು ಹಾಗೆ ಸಮ್ಮನಿಸುವುದನ್ನು ಕಂಡು, ಶ್ರೀಚಂದ್ರನು ಉಬ್ಬಿಹೋಗಿ ಅಂಗದ ಗುರುವನ್ನು ಕುರಿತು ಅತ್ಯಂತ ಹಗುರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡ ತೊಡಗಿದ.

ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಅಂಗದಗುರುವನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಅವಮಾನ ಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ದುರುದ್ದೇಶದಿಂದ ಒಂದು ದಿವಸ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರ ಸಮ್ಮೇಳನಾಗಿ ಹೊರಟು ಕರ್ತಾರಪುರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ.

ಗುರುಪುತ್ರನು ಬಂದಿರುವನೆಂದು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ, ಅಂಗದಗುರು ಆತನನ್ನು ಎದುರುಗೊಂಡು, ಗುರುನಾನಕ್‌ಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಶ್ರೀಚಂದ್ರನಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಗೌರವಿಸಿದ.

ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ ಶ್ರೀಚಂದ್ರನಿಗೆ ತುಂಬಾ ವಿನಯದಿಂದ ವರ್ತಿಸಿದ ಅಂಗದಗುರುವನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಅವಮಾನಗೊಳಿಸಬೇಕೋ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಸಾಷ್ಟಾಂಗಮಾಡಿ ಮೇಲೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಅಂಗದಗುರುವಿನ ನೀಳವಾದ ಗಡ್ಡವನ್ನು ಕಂಡು ಶ್ರೀಚಂದ್ರನು ಕೂಡಲೇ “ಎನಯ್ಯಾ ಗಡ್ಡವನ್ನೇಕೆ ಇಷ್ಟು ಉದ್ದ ಬೆಳೆಸಿರುವೆ?” ಎಂದು ಅವ ಹೇಳಿನ ಮಾಡಿದ.

ಅಂಗದಗುರು “ಗುರುಪುತ್ರರ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳ ಮೇಲಿನ ಧೂಳನ್ನು ಒರೆಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇಷ್ಟು ನೀಳವಾದ ಗಡ್ಡವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಉತ್ತರವಿತ್ತ. ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಚಂದ್ರನಿಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಯಿತು. ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ್ದ ಶಿಷ್ಯರು ಅಂಗದ ಗುರುವಿನ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಶ್ರೀಚಂದ್ರನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಕರ್ತಾರಪುರದಲ್ಲೇ ಉಳಿದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಶ್ರೀಚಂದ್ರನೂ, ಅವನ ತಮ್ಮನೂ ಪೀಠಾಧಿಪತ್ಯದ ಆಶೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರು.

ಪ್ರತಿಬಿಂಬ

ಅದೊಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ರಾಜ್ಯ. ಆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕನ್ನಡಿಯ ಚೂರೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ರಾಣಿ ಕನ್ನಡಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಚೂರುಚೂರು ಮಾಡಿ ಬಿಸಾಡಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದಳು. ಒಂದು ನೇಳೆ ಯಾರ ಹತ್ತಿರವಾದರೂ ಕನ್ನಡಿಯ ಚೂರಿರುವುದೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಮರಣಶಿಕ್ಷೆ. ಇದು ರಾಣಿ ಮಾಡಿದ ಕಾನೂನು.

ಈಕೆ ಈ ವಿಚಿತ್ರ ಕಾನೂನು ಮಾಡಲು ಕಾರಣವಿತ್ತು. ಆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರಾಣಿ ಕುರುಹಿ. ಆಷ್ಟು ಅಸಹ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಹೆಂಗಸು ಆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆ ವಿಷಯ ರಾಣಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಅದುದರಿಂದಲೇ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಲ್ಲೂ ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣಿಸಬಾರದೆಂದು ಆಕೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದಳು.

ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ ಮತ್ತೊಂದಿತ್ತು. ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಂದರಿಯರು ತಮ್ಮ ಅಂದಚಂದಗಳನ್ನು ಅವರಾಗಲೀ, ಇತರರಾಗಲೀ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಮಾಡ

ಬೇಕು. ತನಗಿಲ್ಲದ ಆನಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕಿರಬೇಕು ಎಂದು ಆಕೆ ಯೋಚಿಸಿದ್ದಳು. ಅಂತಲೇ ಆಕೆ ಕನ್ನಡಿಯ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸುವ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದ್ದಳು.

ಈ ಶಾಸನದಿಂದ ಸುಂದರಿಯರಾರೂ ತಮ್ಮ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಲಾಗಲೀ ಕಿರುಸಗೆ ಪರಿಕಿರಲಾಗಲೀ, ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೂ ಮುಡಿದುಕೊಂಡು ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಂದವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಲೀ ಅವಕಾಶ ವಿಲ್ಲದಾಯಿತು. ಎಷ್ಟು ಸೌಂದರ್ಯವಿದ್ದರೇನು? ಆ ಅಂದವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅದೃಷ್ಟ ವಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ?

ಕಡೆಪಕ್ಷ ನೀರಿನಲ್ಲೂ ಯಾವ ಸ್ತ್ರೀಯೂ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶ ವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೇ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಲುನೆ, ಕೆರೆ, ಕೊಳಗಳಮೇಲೆ ಚಪ್ಪಡಿಹಲ್ಲು ಹಾಕಿ ಮುಚ್ಚಿಸಿದ್ದಳು. ಭಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವು ತುಂಬಾ ಅಳವಾಗಿವೆ.

ಅರಮನೆಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ದಮಯಂತಿ ಎಂಬ ಯುವತಿ ಇದ್ದಳು. ಅಪೂರ್ವ ಸುಂದರಿ. ಆಕೆಯನ್ನು ವರಿಸಿದಾತನ ಹೆಸರು ಚಂದ್ರ. ಅವನು ಆಕೆಯ ಅಂದಚಂದಗಳನ್ನು ತುಂಬಾ ಸೊಗಸಾಗಿ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರಿಂದಾಗಿ ದಮಯಂತಿಗೆ ಕನ್ನಡಿಯಿಲ್ಲದ ಲೋಪ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆಕೆಯ ಮನಸ್ಸು ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದಿತ್ತು. ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳಾದಮೇಲೆ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಈ ಸಮಾಚಾರ ರಾಣಿ ಕಿವಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿತು. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ದಮಯಂತಿ ತುಂಬಾ ಅಂದಗಾತಿ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ರಾಣಿ ಈ ಮೊದಲೇ ಅರಿತಿದ್ದಳು. ಇತರರು ಸುಖವಾ

ಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಕರುಣುವ ರಾಣಿ ಈ ವಿವಾಹದ ವಿಷಯ ಕೇಳಿ ದುಃಖಿತಳಾದಳು. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಈ ಮದುವೆಗೆ ಕಲ್ಲು ಹಾಕಬೇಕೆಂಬ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ಆಕೆಗೆ ಜನಿಸಿತು.

* * *

ಮದುವೆಗೆ ಇನ್ನೇನು ಕೆಲವೇ ದಿವಸಗಳಿವೆ ಎಂದಾಗ ಒಂದು ದಿನ ದಮಯಂತಿ ತಮ್ಮ ಮನೆ ಹಿತ್ತಲಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಆಕೆಯ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ತಿರುಸಯನಕ್ಕೊಬ್ಬಳು ಬಂದು, ಕಿಟಾರನೆ ಕಿರಿಚಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟಳು. ಬೀಳುವಾಗ,

“ಅಯ್ಯೋ, ಎಂತಹ ಅನಿಷ್ಟವನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಯಿತು ನಾನು” ಎಂದಳು.

“ಏನಮ್ಮಾ, ಏನು ಕಂಡು ಜಿಹಾಸೆ ಹೊಂದಿದೆ?” ಎಂದು ದುಗುಡದಿಂದ ದಮಯಂತಿ ಕೇಳಿದಳು.

“ಏನೇ? ಲೋಕದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಅತ್ಯಂತ ಕರೂಪಿಯೊಬ್ಬಳನ್ನು ಕಂಡೆ” ಎಂದಳು ಮುದುಕಿ.

“ಯಾರಮ್ಮಾ, ಅಂತಹ ಅಂದಗೇಡಿ?” ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದಳು ದಮಯಂತಿ.

“ಯಾರೇ?—ನೀನೇ! ನನಗೆ ಈಗ ತೊಂಬತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲಾಯಿತು. ನಿನ್ನಂತಹ ಕುರೂಪಿಯನ್ನು ನಾನು ಇದುವರೆಗೂ ಕಂಡಿದ್ದೇ ಇಲ್ಲ” ಎಂದಳು.

ದಮಯಂತಿ ಚಕಿತಳಾದಳು. ದೊಪ್ಪನೆ ಕೆಳಗೆ ಕುಸಿದುಬಿದ್ದಳು. ಮುದುಕಿ ಮಾಯ!

ರಾಣಿ ಆ ಮುದುಕಿಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಮಾಡಿಸಿದ ತಂತ್ರವು ಚೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕು ಘಟಿಸಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ದಮಯಂತಿಗೆ ಏನೋ ಒಂದು ಕಳವಳ; ಚಿಂತೆ. “ಅಯ್ಯೋ, ನಾನಂತಹ ಕುರೂಪಿ. ನನ್ನದೆಂತಹ ವಿಕಾರಾಕೃತಿ. ಇದುವರೆಗೂ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ” ಹೀಗೆ ಅವಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಚಂದ್ರನು ಎಷ್ಟೋ ರೀತಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ. ಲಾಭವಿಲ್ಲವಾಯಿತು. ಮದುವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಕುಗ್ಗಿ ಕಂಗಾಲಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕಂಬನಿ ಮಿಡಿಯುವಳು. ಚಂದ್ರನು ಪರಿಪರಿ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಆಕೆ “ಚಂದ್ರಾ, ನೀನಂದರೆ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿ. ಅದುದರಿಂದ ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿದೂ ಕುರೂಪಿಯಾದ ನಾನು ನಿನಗೆ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಲೊಲ್ಲನು. ನಿನ್ನನ್ನು ವಂಚಿಸಲಾರೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ದಮಯಂತಿ ಭ್ರಮಾವಶಳಾಗಿ ಕುಂದುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಕೆಗೆ ನಿಜಸ್ಥಿತಿ ತಿಳಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ವಿಧವೇನೆಂದು ಚಂದ್ರನು ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನಿಗೆ ಒಂದು ಯೋಚನೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ದಮಯಂತಿ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ನೋಡಿಕೊಂಡರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಹೋಗುವುದು. ಆದರೆ ಆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೂ ಕನ್ನಡಿಯ ಚೂರೂ ಸಿಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿಂದಲಾದರೂ ಸಂಪಾದಿಸಿ

ಕೊಂಡು ಬಂದರೂಸಹ ಕಷ್ಟ. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ವಿಷಯ ರಾಣಿಯ ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು ಎಂದರೆ ಕೂಡಲೇ ತಲೆ ತೆಗೆಯಿಸುವಳು.

ಒಂದು ದಿನ ದಮಯಂತಿಗೆ ಸಮಜಾಯಿಸಿ ಹೇಳಿ ಆಕೆಯನ್ನು ರಾಣಿಯ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋದ ಚಂದ್ರ.

ರಾಣಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ “ಒಂದು ಕನ್ನಡಿಯನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವ ಕೃಪಮಾಡಬೇಕು, ಮಹಾರಾಣೀ” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ.

ಈ ವಿಚಿತ್ರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಕೇಳಿ ರಾಣಿ “ಏನು? ನಮ್ಮ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಕೋರಿಕೆ ಕೇಳಲು ನಿನಗಷ್ಟು ಸೊಕ್ಕು?” ಎಂದು ಗವರಿಸಿದಳು. ಆಗ ಚಂದ್ರನು ದಮಯಂತಿಯ ಮನೋರೋಗಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಹೇಳಿ

“ಮುನ್ನಿ ಸಿ ಮಹಾರಾಣಿ, ಈಕೆ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಸಂಕೋಚದಿಂದ ಬಡವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ತಾನು ಕುರೂಪಿ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ” ಎಂದು.

“ಅದರಲ್ಲೇನು ಸಂದೇಹ....” ಎಂದಳು ರಾಣಿ ಹೊಂಕರಿಸುತ್ತಾ.

ದಮಯಂತಿಯ ತಲೆ ಗಿರ್ರನೆ ತಿರುಗಿತು. ‘ಇನ್ನೇಕೆ ಈ ಬಾಳು, ಅಂದು ಆ ಮುದುಕಿ ಇದೇ ರೀತಿ ಹೇಳಿದಳು. ಈಗ ಮಹಾರಾಣಿ ಯವರೂ ಅದೇ ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ’ ಎಂದು ಕೆಳಗುರುಳಿದಳು.

ರಾಣಿ ಹೂಡಿದ ತಂತ್ರವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ, ಚಂದ್ರನು ಕನಲಿ ಹಿಗಿಂದ: “ಎನಿದು... ರಾಣೀ! ನಿನಗೇನಾದರೂ ಹುಚ್ಚುಗಿಚ್ಚು ಹಿಡಿಯಿತೇ? ತಮಾಷೆಗಾಗಿ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಿರುವೆಯಾ? ಹೇಗೆ? ತ್ರಿಲೋಕ ಸುಂದರಿಯಾದ ನನ್ನ ದಮಯಂತಿಯನ್ನು ಕುರೂಪಿ ಎನ್ನಲು ನಿನಗೆ ಬಾಯಿ ಹೇಗೆ ಬಂತು? ನೀನೇ ಏನೋ ತಂತ್ರಹೂಡಿ ಆ ಮುದುಕಿಯ ಬಾಯಿಂದ ಈ ನಾಟಕವಾಡಿಸಿದೆ. ಅಕ್ಷಮ್ಯ ಅಪರಾಧ. ದ್ರೋಹ, ಮಹಾದ್ರೋಹ. ಈ

ಬಗೆಯ ಮೋಸವನ್ನು ನ್ಯಾಯದೇವತೆ ಮೆಚ್ಚಲಾರಳು...” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಭಟರು ಚಂದ್ರನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡರು.

ರಾಣಿಯ ಸಿಂಹಾಸನದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಭೀಕಾಕಾರಿಯಾದ ತಳವಾರನಿದ್ದ. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಣಿ ಕೈಸನೆ ಮಾಡಿದಳು.

ಕೂಡಲೇ ತಳವಾರನು ಕತ್ತಿ ಮೇಲೆತ್ತಿದ. ಅಗಲವಾದ ಅಲಗುಳ್ಳ ಆ ಕತ್ತಿ ಧಳಧಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಎರಡು ಕಡೆಗಳಿಂದ ಚೀರಾಟ ಕೇಳಿ ಬಂತು.

ಆ ರೀತಿ ಕಿರಿಚಿದವರು ಯಾರು? ಧಳ ಧಳಿಸುತ್ತಿರುವ ಕತ್ತಿಯ ಅಲಗಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಕಂಡ ದಮಯಂತಿ ಆನಂದಾತಿರೇಕದಿಂದ ಕಿರಿಚಿದವರಲ್ಲಿ ನೊದಲನೆಯವಳು.

ಎರಡನೆಯದು ರಾಣಿಯ ಸಂತಾಪಗೊಂಡ ಕರ್ಕಶಧ್ವನಿ. ವಿಕೃತಾಕಾರಳಾದ ರಾಣಿಯೂ ಸಹ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನ್ನು ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಆ ಕತ್ತಿಯಮೇಲೆ ಕಂಡಳು. ಕೂಡಲೇ ಆಕೆ ಹೃದಯ ಸ್ತಂಭನದಿಂದ ಧಡಾರನೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಪ್ರಾಣ ನೀಗಿದಳು.

ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ :: ಬಹುಮಾನ 10 ರೂ.

1954 ಜೂನ್ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಫೋಟೋಗಳ ಮಾದರಿ :

ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಬಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಒಂದು ಜತೆ (ಎರಡು) ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೋಸ್ಟ್ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಒರೆದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ, ಏಪ್ರಿಲ್ 7 ನೇ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ನಮಗೆ ಬಂದು ತಲುಪುವಂತೆ ಕಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ನಂತರ ಬಂದವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಳಾಸ : ಚಂದನಾಮ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದ್ರಾಸು-26.

ಮೇ ತಿಂಗಳ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತ

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ : ಮೌನ ಸಾಧಕ

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ : ಮೌನ ಭೇದಕ

ಕಳಿಸಿದವರು : ಅಂಡಾಲ್, C/o ಲೇಟ್

ಎಂ. ಕೆ. ರಂಗಾಚಾರ್, ಓಲ್ಡ್ ಆಗ್ರಹಾರ, ಮೈಸೂರು

ಬಹುಮತಿ ರೂ. 10/- ನ್ನು ಮೇ ಸಂಚಿಕೆ ಹೊರಟ ಕೂಡಲೇ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

★
ಅ ರ ತಿ
ತ ಟ್ಟಿ
★

ರಾಮಚಂದ್ರನಾ
ದೇವಾಲಯದಲಿ
ರಾಮಾಯಣ ಕಥೆ
ಕಾಲಕ್ಷೇಪ
ರಸವತ್ತಾಗಿ
ರಾತ್ರಿಕಾಲದಿ
ಕಥನಿಸುತ್ತಿದ್ದ
ಶ್ರೀಹರಿದಾಸ.

* *

ಸ್ವರಮಾಧುರ್ಯಂ
ವಚನತರಂಗಂ
ಚಾಟೂಕ್ತಿಗಳೂ

ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಿ ಗತಿ
ಉಲ್ಲಾಸಕರಂ.
ಹೊತ್ತು ಮುಳುಗಲು
ದೇವಾಲಯಕೆ
ಮುತ್ತು ತಿದ್ದರು
ಗ್ರಾಮಸ್ಥ ಜನಂ.
ಶ್ರೀಹರಿಕಥೆಗೆ.

* *

ಹರಿಕಥೆ ಕೊನೆಗೆ
ಹಿರಿ ಕೊರಳಿಂದ
ಪವಮಾನಸುತನ
ಹಾಡಿನೊಂದಿಗೆ

ಹರಿಕೈಂಕರ್ಯದ
ಹರಿವಾಣವನೂ
ಹಲರ ನಡುವಿನಲಿ
ಇಡುವರು ದಾಸರು.
ಭಕ್ತಿಭಾವದಿಂ
ಜನರೊಮ್ಮಡಿಗೇ
ಕಾಣಿಕೆ ಹಾಕುವರು
ಅರತಿ ತಟ್ಟಿಗೆ.

* *

ಹರಿಧಾಸರು ಮ
ತ್ತವರ ಜನಗಳೂ
ಅನಂದದಿಂದ
ಎಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು.

* *

ಘಾಟೇಮಾನವ
ನಿವನ್ನು ಕಂಡ
ನಡೆಯದ ರೂಪಾ
ತಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕಿದ.
ತಟ್ಟಿಯಲಿದ್ದಾ
ಚಿಲ್ಲರೆಯೆಲ್ಲಾ
ತನ್ನ ಜೇಬಿಗೇ
ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡ.

* *

ಹರಿಕಥೆ ಬೃಂದಂ
ಹೊಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ

ಸಾಂಬಾರಿಡ್ಲಿ
ಉಪ್ಪಾ ದೋಸೆ
ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೊಡೆದು
ಬಿಲ್ಲು ಕಟ್ಟಲು,
ಗಲ್ಲಾ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ
ಮುಂದೆ ಮೇಜಲಿ
ಚುಕ್ಕೆಗಳೆಡೆಯಾ
ಚಂದ್ರನೆಂಬಂತೆ
ಚಿಲ್ಲರೆ ಹಣದ
ಮಧ್ಯವಿರುವ ಆ
ರೂಪ್ಯಾ ಬಿಸುಟರು
ಉತ್ಸಾಹದಲಿ.

* *

ಕಾಫೀ ಹೋಟೆಲ್
ಆಯ್ಕೆರು ಘಾಟೀ.
'ಖೋಟಾ ನಾಣ್ಯ
ನಡೆಯದೆ'ನು.
ಹರಿಕಥೆ ಬೃಂದಂ
ಎನೂ ತಿಳಿಯದೆ
"ಅದೇನಿರಯ್ಯಾ
ಭಕ್ತರು ಕೊಟ್ಟು
ರೂಪ್ಯಾಯನ್ನು
ಖೋಟಾಯೆಂಬರೆ?
ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿ,
ಭಗವದರ್ಪಣವ

ಅವಮಾನಿಸದಿರಿ. "
ಎನ್ನಲು ಆಯ್ಕೆರು,
"ಆಯ್ಯಾ ಸ್ವಾಮಿ,
ಹರಿದಾಸಗಳೇ!
ಕಳ್ಳ ನಾಣ್ಯಗಳ
ಮಾಡುವಾತನೇ
ನಿಮ್ಮ ವಂಚಿಸಿ
ಚಿಲ್ಲರೆ ದೋಚಿದ.
ಆರತಿ ತಟ್ಟಿಗೆ
ರೂಪ್ಯಾಯನ್ನು
ಹಾಕಿದನೆಂದರೆ
ಕೊಳ್ಳೆಯಲ್ಲವೇ?
ಹೌದೋ ಅಲ್ಲವೋ
ನಿಮ್ಮ ಮುಖಗಳೇ
ಹೌದೊಂದೆಂದೇ
ಹೇಳುವುದಲ್ಲ!
ಸರಿ ಕಥೆಯಿರಲಿ,
ತಿಂದ ತಿಂಡಿಗೆ
ಸರಿದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು
ಹೋಗಿರಿ" ಎಂದ.

* *

ಖೋಟಾ ರೂಪ್ಯಾ
ಆದಮಾತ್ರಕ್ಕೆ
ಹರಿಕಥೆಗೇನು
ಲೋಪವು ಉಂಟೆ?
ತಾಂಬಾಣದಿಂದ

ಹದಿನೈದೂ ಮು
ಕ್ಯಾಲಾಣೆಯ ದೋ
ಚಿದನಲ ಕಳ್ಳ!
ಆ ಕೊಳ್ಳೇ ಗಾ
ರನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ
ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಹರಿ
ದಾಸರ ಹರಿಕಥೆ
ಆಭಾಸದ ದನಿ
ಹೊರಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು!
* *
ಎನೇ ಇರಲಿ
ಖೋಟಾ ನಾಣ್ಯಕ್ಕೆ
ಆರತಿ ತಟ್ಟೆ
ಸಾರುವ ದಾರಿ!

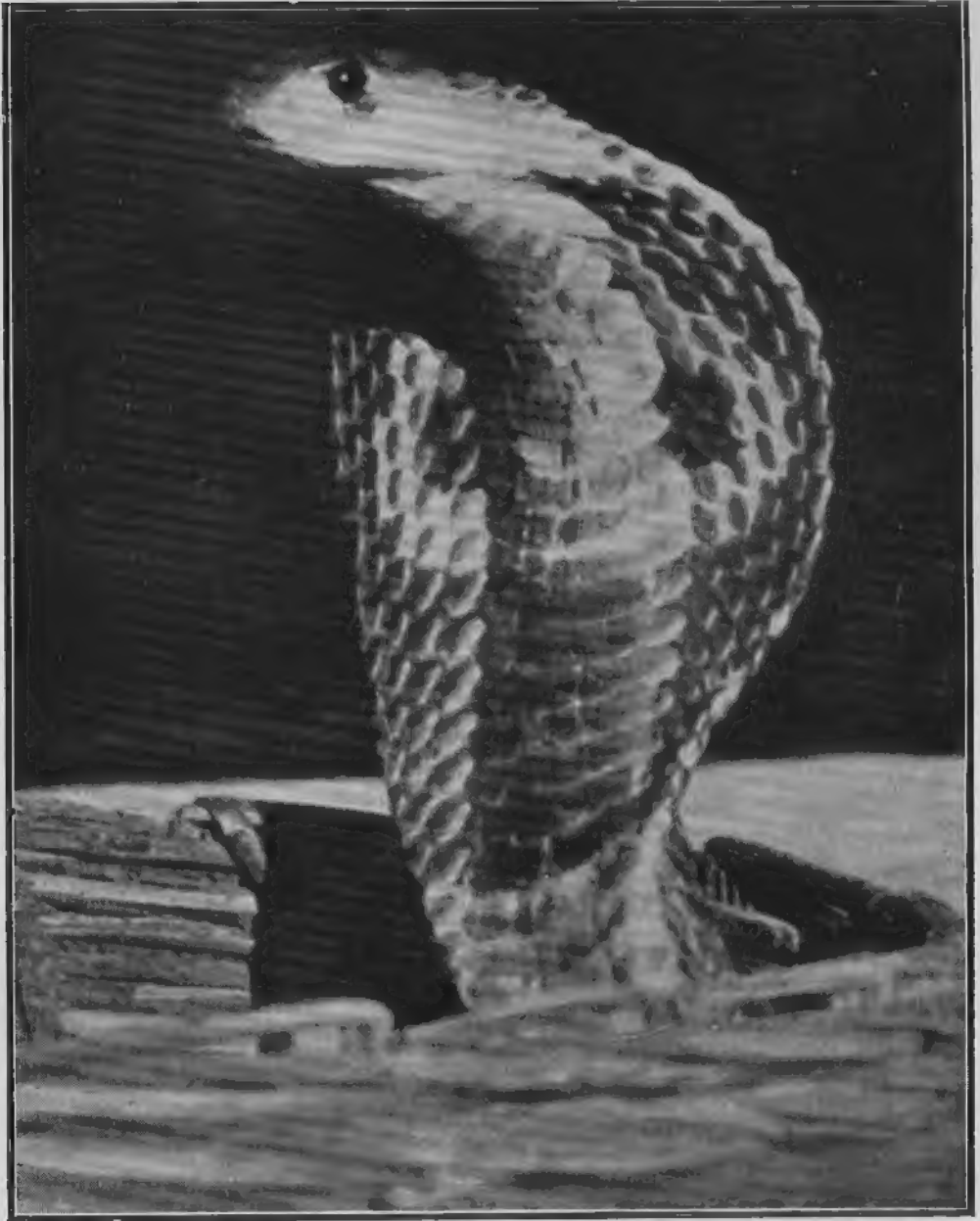
—“ ಶ್ರೀರಾಮ ”

ಜಯಪ್ರದನಾಗಿ
ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲ್ಪಡುವ

ನಿರ್ಮಾಪಕರು...ನಾಗಿರೆಡ್ಡಿ & ಚಕ್ರಪಾಣಿ

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಲೀಡರ್ ಕೆ

ಮೆಟ್ಟಿ ಬೇಡ !

ಕಳಿಸಿದವರು :
ಯಚ್. ಚಂದ್ರಶೇಖರ ರಾವ್

ಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ರ ಕಥೆ-೪